

„Bu, kurda kuzuyu teslim etmektir,“ diye söylendi Ferris.

Düzenledikleri baloda Von Emmerling zümrütlerinin korunmasıydı söz konusu olan. Ve Ferris, senatör adayı nişanlısına layık bir eş olacağını, böyle büyük bir balonun organizasyonunu fiyaskosuz başarırsa kanıtlayacağını düşünüyordu. Ama, genç kızın onca itirazına rağmen, mücevherlerin korunması işini Patrick Blackheart’a vermekte ayak diremişlerdi. Gerçekten de, San Francisco’da böyle bir görevin altından kalkabilecek tek kişiydi Patrick. Tüm sosyetenin, başarısı, yakışıklılığıyla beğeni ve saygısını kazanmış, güvenilir bir iş adamı... Ama, geçmişî genç kızı kuşkulandırıyordu doğrusu. Çünkü Patrick Blackheart eskiden bir mücevher hırsızıydı!

BÖLÜM BİR

Asansör sessizce ve hızla en üst kata doğru yükselirken Ferris Byrd beş karış suratla somurtuyordu. Blackheart Anonim Şirketi, San Francisco’nun tam göbeğindeki kocaman binanın en üst katındaydı. Ferris buraya gelmek zorunda kalmamak için elinden gelen bütün çabayı göstermiş, tartışmış, ısrar etmiş ama alına kararı bir türlü değiştirememişti. Hala da buraya gelmekle doğru bir şey yapmadığına emindi.

Asansör kapıları sessizce kayarak açıldı. Pek fazla uzun olmayan koridorun duvarları fildişi rengi kağıt kaplıydı. Koridora açılan meşe ağacından yapılmış kapıların hepsi kapalıydı. Ve hepsi de Blackheart Anonim Şirketi’ne aitti. Ferris’in geldiğini hiç kimse görmemişti. Tekrar asansöre binip, aşağı inebilir, Phillip Merriam’a Körfezi Kurtarma Komitesi’ne gidip seçtikleri güvenlik şirketiyle bir başkasının ilişki kurmasını isteyebilirdi. Neden hepsi de Blackheart konusunda ısrar etmişlerdi sanki?

Aslında hepsinin Blackheart konusundaki ısrarının nedenini gayet iyi biliyordu Ferris. Blackheart denilen adam son derece etkileyici ve çekiciydi. Üstelik Ferris’in iğrenç olarak nitelendirdiği, oysa herkesin dayanılmaz bulduğu bir şöhrete sahipti. Ferris, insanları yargılamaktan, başkalarına tepeden bakmaktan ve kibirli davranmaktan nefret ederdi. Ama Blackheart’ın temsil ettiği şeylerden de nefret ediyordu.

Aslında en fazla nefret ettiği şey de korkaklıktı. Özellikle de kendi korkaklığı. Phillip bu işi üstlenmesini söylemiş, komite ısrar etmiş ve sonunda kendini burada bulmuştu. Sonuna kadar sürdürmekten başka şansı yoktu artık.

Size yardımcı olabilir miyim?

Büronun dekorasyonu son derece şık ve havalıydı. Lambri duvarlar, antika mobilyalar, çeşitli köşelere yerleştirilmiş kocaman yeşil bitkilerle hem lüks hem de sıcak bir hava yaratılmıştı. Odadaki tek soğukluk sekreterin kendisiydi. Yirmi beş yaşlarında, kızıl saçlı, mavi gözlü, sivri çeneli bir kadındı. Ufak tefek, topluca vücuduna hiç yakışmayan koyu mavi bir elbise giymişti. Masasının üstündeki plakete bakılırsa adı Kate Christiansen’di. Nazik bir sesle konuşmaya çalışmasına rağmen gözlerindeki düşmanca ifade fark edilmeyecek gibi değildi.

Ama Kate Christiansen’in düşmanca tavrının nedenini tahmin etmesi güç olmadı. Christiansen’in karşısında son derece şık, havalı, sadece ayağındaki ayakkabıların fiyatı bile kendi gardrobundaki kıyafetlerin tamamını satın alabilecek bir kadın vardı. Ferris’in üstündeki yün elbise Liz Claiborne’un bir kreasyonuydu. Vücudunun yumuşak kıvrımlarını ustaca sarıyordu. Uzun bacaklarındaki çoraplar hakiki ipektendi. Koyu renk saçları gevşek bir topuzla arkasında toplanmış ve yüzünün zarif hatlarını ortaya çıkarmıştı. Ferris yüzünün de fena olmadığını biliyordu. Yeşil gözleri her zaman sakin ve kendinden emin bir ifadeyle bakardı. Sürekli kullandığı şeftali rengi ruj ise dudaklarındaki nazik gülümsemeyi belirginleştirdi. Zengin, seçkin ve bakımlı bir görünümü vardı. Oysa bu görünümü kazanabilmek için nasıl mücadele etmesi gerektiğini sadece kendisi biliyordu.

Ferris bunu hatırlayınca gülümsemekten kendini alamadı. Nerelerden geçmiş, nereye gelmişti? Üstelik amacına varması için pek bir şey kalmamıştı artık. O yüzden Kate Christiansen’in kıskançlığını da hoşgörüyle karşılayabilirdi. Adım Ferris Byrd, dedi nazik bir sesle. Hafif kısık ve genizden gelen bir sesi vardı. Belki de geçmişinden miras kalan tek özelliği idi. Her şeye rağmen, sesine zengin insanların her zaman kullandığı o sıkıntılı havayı vermesini iyi biliyordu. Zaten Phillip Merriam ile telefonda ilk kez konuştuklarında onu da bu ses tonu etkilemişti. Mr. Blackheart ile randevum vardı.

Kate Christiansen’in yüzü biraz daha asıldı. Ferris birden sinirlendiğini fark etti. Bu suratsız ve kıskanç kadına kendisinin de John Patrick Blackheart’ı görmeye hiç meraklı olmadığını, sadece zorunlu olduğu için buna katlandığını söylememek için kendini zor tuttu. Ama ani bir öfke krizlerinin zengin ve seçkin kadınlara uygun bir davranış biçimi olmadığını epey önce öğrenmişti. Her zaman nazik ve soğukkanlı davranmalıydı. Karşısındaki insan duygularını yüzünden ve gözlerinden bile anlamamalıydı. Öfkesini kontrol altına aldı.

Kate Christiansen kaşlarını çattı. Birazdan burada olur. Siz içeri geçebilirsiniz. Başıyla sol taraftaki kapıyı işaret ettikten

sonra bütün ilgisini yine masasının üstündeki kağıtlara verdi.

Ferris, John Patrick Blackheart'ın masasının tam karşısındaki koltuğa oturup, uzun bacaklarını üst üste attıktan sonra yüzünde sabahtan beri ilk kez gerçek bir gülümseme belirdi. Buraya gelirken burnunu hafifçe yukarı kaldırıp hepsine tepeden bakmaya kararlıydı. Ama tam tersine yukarıdan bakılan kendisi olmuştı. Eh, hak ettiğini bulmuştu işte! Neden sanki belli bir ücret karşılığında bu şirkete iş yaptıran bir insan havasına girememişti.

John Patrick Blackheart'ın odasında adamın geçmişini hatırlatacak en ufak bir iz bile yoktu. Sedef rengi kağıt kaplı duvarlar, yerdeki değerli Şark halılarıyla çok zevkli döşenmiş bir büroydu. Odaya kişilik kazandıran en önemli şey duvardaki tablolardı.

□Ferris Byrd müsünüz?□ dostça ve yumuşak sesi duyan Ferris birden irkildi. Üstelik bu sese hiç uymayan bir adamla karşılaşınca gözleri kocaman açıldı. Çok uzun boylu, çok yakışıklı bir adam vardı karşısında. Kumral saçları alınına dökülüyor, mavi gözleri neşeye parlıyordu. Güneş yanığı teniyle bembeyaz dişleri nefis bir tezat oluştuyordu. Kocaman elini Ferris'e uzattı. □Adım Trace Walker. Patrick'ın yardımcısıyım. Size nasıl yardımcı olabilirim?□

Ferris birden adamın son derece içten ve çekici biri olduğuna karar verdi. Zaten güvenmediği tek kişi Blackheart'ın kendisiydi. Eğer şansı yaver giderse bu işi Blackheart ile hiç yüz yüze gelmeden Trace Walker ile halledebilirdi belki. □Körfezi Kurtarma Komitesi'nin temsilcisi olarak burada bulunuyorum. Güvenlik konusunda yardıma ihtiyacımız var.□

Trace Walker'ın yüzü geniş bir gülümsemeyle aydınlandı. □O zaman en doğru seçimi yaptığınızdan kuşkunuz olmasın. Bizim de işimiz güvenlik zaten. Senatör Merriam ile dün konuştum. İşin Martı Balosu'yla ilgili olduğunu söylemişti yanılmıyorsam.

Ferris sinirlendiğini belli etmemek için bütün gücünü harcadı. Phillip iş konusunda hiç kimseye güvenmez, her şeyi bir kere de kendisi kontrol etmekten hoşlanırdı. Belki de bu özelliği yüzünden politik kariyerinde bu kadar hızlı yükselebiliyordu. Ama aynı zamanda bu özellik yönetici yardımcısı ve yeni nişanlısı olan Ferris Byrd'ü çileden çıkartıyordu.

Kendini zorlayarak gülümsedi. □Evet haklısınız. Bu yılki balonun ilginç bir özelliği olacak. Von Emmerling zümrütleri. Geçen yılki piyango çok başarılı olmuştı. O yüzden□□

□Yani piyangoyu kazanan Von Emmerling zümrütlerine mi sahip olacak?□

□Oh, yanıldınız. Von Emmerling zümrütleri bize ait olmadığı için piyangonun ikramiyesi olarak onları vermemiz mümkün değil. sadece sahibinden ödünç alacağız. Piyangonun birincisi baloda iki saat boyunca onları takma hakkını kazanacak. İkinci bir saat, üçüncü de yarım saat takacak.

Walker □Tanrım□ diye homurdandı. □Ve siz de o mücevherleri korumamızı istiyorsunuz? Dünyanın en ünlü zümrütleri kalabalık bir balo salonunda sıradan bir insanın boynunda iki saat duracak diye mi bunca çılgınlık?□

Ferris gülümsedi □Gerçekten çılgınlık değil mi? Ama nedense böyle şeyler insanları çok etkiliyor. Daha şimdiden korkunç bilet sattık. Komite ikinci kez bilet basılmasına karar verdi. Herkesin tek derdi baloya katılıp o mücevherleri iki saatliğine de olsa takabilmek sanırım.□

Walker tek kaşını hafifçe havaya kaldırarak □Siz pek öyle düşünmüyorsunuz sanırım?□ dedi.

□Ben bu gibi konularda biraz tutucuyum galiba. Mücevherlerin çalınması riskini göze alıp böyle bir şeye tek başıma cesaret edemezdim doğrusu. Aslında zümrütlerin ne zaman takılacağını önceden ilan etmeyi tasarlamıştık ama sonra vazgeçtik. Baloya gelenlerden birinin cebinde taklitleri olabilir ve bir ara tuvalete gitme bahanesiyle onları rahatça değiştirebilir diye düşündük. Ama piyango gecenin geç bir saatinde düzenlenecek ve kazananın kim olduğu o anda belli olacak. Böyle bir güvenlik önlemi yararlı olur herhalde?□

□Baloya gelen kadınların hepsi zümrütleri takma fırsatının kendilerine çıkacağını düşünerek benzer tuvaletler giyecekler,□ dedi Walker düşünceli bir sesle. □Böyle bir baloda bu mücevherleri korumanın pratik olarak imkansız olduğunun farkında değil misiniz?□

□Çok zor olacağını kabul ediyorum ama imkansız değil. Biletlerin beş yüz dolar olduğu bir baloya katılmak herkesin harcı değil. o yüzden davetli sayısı her şeye rağmen sınırlı olacak. Üstelik balo salonunun korunması için de ayrıca güvenlik önlemleri alındı. Siz sadece mücevherlerin korunmasıyla ilgileneceksiniz. Üstelik Carleton House güvenli bir yerdir. Yani böyle bir iş için biçilmiş bir kaftan.□

□Carleton House!□ Walker homurdandı. □Tam yerini seçmişsiniz. O koskoca malikanenin hırsızlara karşı korunması için yeterli önlemleri almak bile haftalar sürer.□

Ferris tatlı tatlı gülümsedi. □Sadece bir haftanız var. Martı Balosu haftaya Cuma günü. Ne yazık ki, mücevherler için özel olarak bir güvenlik şirketiyle çalışmamızın iyi olabileceğini biraz geç düşündük. Ama tabii bu işin altından kalkamayacağınızı düşünüyorsanız□□ Ferris kararsızdı. Bu işi Blackheart Anonim Şirketi yerine Carleton House□u koruyan şirkete devretmek kendisi için çok daha kolay olacaktı. Ama öte yandan Blackheart Anonim Şirketi□nin de bu konudaki uzmanlığı inkar edilemezdi. Üstelik görüldüğü kadarıyla John Patrick Blackheart bu tür günlük işlerle kendisi ilgilenmiyordu. Trace Walker da Ferris gibi ciddi ve nişanlı bir kadının hayranlığını kazanacak kadar çekici bir adam olduğuna göre, birlikte çalışmaları hiç fena olmayacaktı.

□Arkadaşımın gözünü korkutmaya çalışmayın, Miss Byrd.□ Ferris tam arkasından gelen sesi duyduğunda, hiç ses çıkarmadan açılıp kapanan kapılara ve bu kadar sessiz yürümesini başaran adama lanetler okudu içinde. Bütün umutları boşa çıkmıştı işte. Yüzünde alaycı bir ifadeyle kendisine yaklaşan adam John Patrick Blackheart□tan başkası olamazdı. Karşısındaki dünyanın en ünlü mücevher hırsızıydı.

Blackheart bürosunun bulunduğu binaya giden yokuşu tırmanırken sessizce küfrediyordu. Aslında bacağındaki ağrının nedeni yokuş değildi. Ne çekiyorsa San Francisco□nun nemli havasından çekiyordu. Dizi yine zonklamaya başlamıştı işte. Son ameliyatın, fizik tedavinin ve bitmek tükenmek bilmeyen egzersizlerin üstünden tam üç yıl geçmişti. Tam üç yıldır topallamıyordu artık. Aslında, sağ bacağı herhangi bir insanın bacağından farksızdı. Herhangi bir insanın yapabileceği her şeyi yapıyordu. Çok hızlı olmamak koşuluyla dans edebiliyor, en ufak bir rahatsızlık duymadan hızlı adımlarla yürüyebiliyor, hatta keyfi yerindeyse Pazar günleri koşabiliyordu bile. Yapamadığı tek şey, binaların duvarlarına tırmanmak, çatıdan çatıya atlamak, □Örümcek Adam□ gibi duvarlara yapışıp on beşinci kattaki bir dairenin penceresinden içeri girmekti. İşte bunları yapamıyordu artık.

Bürosunun bulunduğu binanın önüne gelip kapıdaki piring plaketi görünce bir an duraklayıp kendi kendine gülümsedi. Aradan iki yıl geçmesine rağmen, bir zamanlar servetleriyle geçindiği insanlara şimdi belirli bir hizmet sunarak hayatını kazanmaya alışamamıştı. Geçmişteki tecrübesi ve yeteneği sayesinde olmuştu bu. Üstelik çok başarılı olduğunun da farkındaydı. Bunun nedeni ise çok basitti. Şehirdeki diğer güvenlik şirketlerinde bulunmayan bir özellik vardı Blackheart Anonim Şirketi□nde. John Patrick Blackheart, bir hırsızın nasıl bir mantık kullanabileceğini, hangi yollar deneyeceğini gayet iyi biliyordu. Bu yüzden de alınacak önlemleri bulması zor olmuyordu. Trace ile birlikte şirketi kurduklarından beri bir kere bile başarısızlığa uğramamalarının nedeni de buydu. Herhalde geçmişine rağmen, San Francisco sosyetesini kendisini bağrına basmasının nedeni de buydu.

Randevusuna yine geç kalmıştı. Herhalde Kate□in suratından düşen bin parçaydı. Ama Blackheart□ın umrunda bile değildi bu. Yaşam tarzında öylesine köklü değişiklikler olmuştu ki, kimsenin ondan daha fazlasını beklemeye hakkı yoktu. Üstelik varlıklı müşterileri onun bu özelliğini bile çekici buluyorlardı nedense. Oysa bir başkasını bir dakika bile beklemeye tahammülü olmayan insanlardı bunlar.

Randevusu bir kadınlardı. Senatör Merriam□ın bir arkadaşıyla. Meriam2ı tanıdığı kadarıyla, kadının oldukça güzel ve çekici olması gerekiyordu. O zaman acele etmesine hiç gerek yoktu. Trace hayatından çok memnundu herhalde. O dayanılmaz cazibesiyle kadını etkilediği muhakkaktı. Hiçbir kadının on un karşısında ilgisiz duracağına inanmıyordu.

Trace□i hatırlayınca kendi kendine gülümsedi yine. Trace Walker yakışıklı, son derece dürüst bir yüzü ve dostça tavırları olan bir adamdı. Yani Blackheart□ın tam tersi. Blackheart kendisini iyi tanıyordu. Duygularını yüzüne yansıtmamayı çok küçük yaşlarda öğrenmişti. Yüzündeki o anlaşılmaz ve esrarengiz ifade ne hikmetse kadınlara çok çekici gelirdi. Tabii arada sırada böyle düşünmeyende çıkıyordu. O zaman da Trace devreye giriyordu. Birbirlerini tamamlamışlar ve harika bir ortaklık kurmuşlardı.

Tabii Blackheart□ın daha önceki yaşam tarzı açısından bakılırsa, bu garip bir ortaklıktı. Trace hiçbir zaman bir mücevher hırsızı olamazdı. Birincisi, çok iri yarıydı. Kedi gibi duvarlara tırmanıp evlere giremezdi. İkincisi, çok yufka yürekliydi. Blackheart ne zaman eski mesleğiyle ilgili hikayeler anlatsa kurbanları düşünüp üzülmüdü.

Aslında Trace de Blackheart□ın eski kurbanlarından biriydi. Blackheart geçirdiği kazadan sonra ilk kez Trace□ın evine girmeye kalkışmış ve iş tam bir fiyasko olmuştu. Trace o zamanlar antika mücevherler satan bir mağazanın sahibiydi. Ama yufka yürekliliği ve dürüstlüğü yüzünden iflasın eşiğine gelmişti. Ne yazık ki onun evini soymaya karar verdiğinde Blackheart bunu bilmiyordu. Banyo penceresinden içeri girdiğinde bomboş bir daireyle karşılaşmıştı. Ne tek bir mücevher ne tek bir değerli eşya vardı evde. Sadece Trace Walker vardı karşısında. Şaşkın bir ifadeyle banyonun açık penceresine ve içerideki adama bakıyordu.

Aslında Trace, Blackheart□ın işini bir yumrukla bitirebilirdi. Ama öyle şaşkındı ki, yerinden bile kıpırdamamış ve boş bir eve girmenin öfkesiyle deliye dönen Blackheart□ın saldırısıyla kendini yerde bulmuştu. Yerde yatarken Blackheart□ın öfkeli yüzüne şaşkınlıkla bakmış, sonra birden gülmeye başlayarak elini uzatmıştı.

O günden beri de çok iyi dost olmuşlardı. Trace, Blackheart'la birisinin ilgilenmesi gerektiğine inanıyordu. Blackheart da Trace için aynı şeyleri düşünmüştü. Böylece güvenlik şirketi kurmuşlar, iki yıl içinde büyük bir başarı sağlayarak bütün mali problemlerini çözmüşler ve şehrin en tanınan kişileri olmuşlardı. San Francisco'nun bütün güzellerinin Trace'in peşinde olması Blackheart'ın işine geliyordu. Harika vücutlardan ve bomboş kafalardan bıkmıştı artık. Bunca yıllık hayatında bunlardan çok görmüştü çünkü.

"Nihayet geldin" diye homurdandı Kate. "Trace içeride"

"Benim girmeme gerek var mı?" Blackheart masanın üstündeki zarfları eline alıp şöyle bir göz attıktan sonra Kate'e göz kırparak gülümsedi. Ama her zamanki gibi gülümseyişi karşılıksız kalmıştı.

"Girsen iyi olur." Trace'i son gördüğümde yüzündeki ifade hiç de hoşuma gitmedi. İçerideki kadın biraz farklı bir tip."

"Nasıl yani?"

"Tam olarak bilemiyorum. Kolundaki Rolex saat, kulağındaki elmas küpeler, üstündeki elbise filan son derece mükemmel ama tam olarak adlandıramadığım değişik bir şey var. Ama Trace'i tanırsın. O insanın sadece yüzüne bakar. Miss. Byrd'ün yüzünden de epey hoşlanışa benziyor."

Blackheart Kate'in aksiliğine alışmıştı artık. Bunun nedenini de biliyordu. İçini çekerek "Neredeler?" diye sordu.

"Senin odanda. Kadın Vogue'un kapağından fırlamış gibi."

Blackheart sessizce odaya girdiğinde Kate'in haklı olduğunu gördü. Ferris Byrd'ün gerçekten Vogue'un kapak kızlarından farklı bir özelliği vardı. Belki de yeşil gözlerindeki alaycı pırıltı veriyordu ona bu havayı. Güzel değildi. En azından klasik anlamda bir güzelliği yoktu. Ama başka bir şey vardı. Belki de bu "başka şey" Senatör Merriam'ın gözünü kamaştırmıştı. Miss Byrd'ün sol parmağındaki elmas yüzüğe bakılırsa öyle olmalıydı.

Ama Blackheart'ı en fazla şaşırtan, yavaşça kendisine dönen yeşil gözlerde birden beliren düşmanca pırıltı oldu. Miss Ferris Byrd'ün John Patrick Blackheart'dan zerre kadar hoşlanmadığı açıktı. Bu tavrın nedeni Blackheart'ı meraklandırmıştı.

Konu Başlığı: Ynt: KIRMIZI AYAKKABILAR / Anne Stuart
Gönderen: şirin Üzerinde Temmuz 02, 2007, 02:17:46 ÖS

BÖLÜM İKİ

John Patrick Blackhaert hiç de Ferris'in görmeyi beklediği bir adam değildi. Daha önce onun fotoğraflarını görmüş, hakkında o kadar çok hikaye dinlemişti ki, çok yakından tanıyormuş gibi bir izlenime kapılmıştı. Aptallık ettiğini bir kere daha ortaya çıkarmıştı işte. İnsanlar fotoğraflara benzemiyorlardı.

Kırk yaşlarına yakın olmalıydı. Geçirdiği her yılı da doyasıya yaşadığı belliydi. Epey uzun boylu olmasına rağmen Trace Walker'in yanında ufak tefek görünüyordu. Hiçbir özelliği yoktu. Kahverengi gözleri, hafifçe uzamış koyu kumral saçları vardı. Anlaşılan uzun zamandır berbere uğramamıştı. Ama böyle şeylere metelik vermeyen biri olduğu da belliydi. Teni açık renkti. Baştan aşağı siyahlar giymişti. Siyah bir pantolon, siyah balıkçı yaka bir kazak ve siyah deri çizmeler. Hiç de dünyanın en ünlü soyguncusuna benzemiyordu. Yine de sıradan bir insan olmadığı belliydi. Belki dudaklarındaki alaycı kıvrım, belki de gözlerindeki o garip pırıltı veriyordu bu havayı. Ya da her an avının üzerine atlamaya hazır gibi görünen ince ama sert kaslı vücudu Ferris adamın hiçbir özelliği olmadığını düşünmekle yine yanıldığını anladı. Aslında bir yığın özelliği olan bir adamdı. Üstelik Ferris başının derde girmek üzere olduğunu da hissediyordu.

"Patrick!" Trace arkadaşını büyük bir heyecanla karşıladı. Yüzünde hafif bir suçluluk duygusu duruyordu. "Bu sabah büroya uğrayıp uğramayacağını bilmediğim için Miss Byrd ile ben konuşayım diye düşündüm" Hem zaten"

"Boşver Trace. Ben her zaman geç kalırım biliyorsun." Blackheart gözlerini yavaşça Ferris'e çevirdi. Ferris koyu renk gözlerdeki sıcak ve beğeni dolu bakışı fark edince birden bocaladı. Üstelik Blackheart'ın dudaklarındaki alaycı tebessüm iyice belirginleşmişti.

Ben Ferris Byrd. Ayağa kalkarken elini uzattı. Bu adama haddini bildirecekti. Kendisine daha önce böyle bakan bütün erkeklerle yaptığı gibi. Ama taktik bir hata yaptığını anlaması uzun sürmedi. Blackheart'ın sıcak ve güçlü eli elini bir an için sıktıktan sonra hemen serbest bırakmıştı. Ne gereğinden fazla tutmuş ne de parmakları okşarcasına temas etmişti. Herhangi bir iş görüşmesi için karşı karşıya gelen iki eşit insanın tokalaşmasından değişik bir şey olmamıştı. Trace'e gerekli açıklamaları yapmıştım. Ben

Senatör Merriam'la sabah görüştüm, diye karşılık verdi Blackheart nazik bir sesle. İnsanı sakinleştiren yumuşak bir sesi vardı.

Ferris sinirlendiğini gizlemeye çalışarak Senatör Merriam şu aralar çok meşgul, dedi. Öyleyse sorunumuzu biliyorsunuz?

Martı Balosu, Von Emmerling zümrütleri ve Carleton House? Evet biliyorum.

Trace heyecanlı bir çocuk gibi arkadaşına baktı. Bu işin altından kalkabilir miyiz Patrick?

Ben Miss. Byrd'ün ne düşündüğünü merak ediyorum diye mırıldandı Blackheart.

Ondan hoşlanmadığını anlamıştı herhalde. Ama duygularını belli ettiği için hiç de üzgün değildi Ferris. Sadece aklından geçenleri bu adamın böyle kolayca okumasından tedirgin olmuştu. Carleton'daki güvenlik görevlilerinin işlerinin uzmanı olduklarından eminim dedi soğuk ve meydan okuyan bir sesle.

Öyle mi? Miss Byrd'ün bizden hoşlanmadığı gibi bir izlenime kapıldım Trace.

Oh, yanılıyorsun Patrick! Trace heyecanla itiraz etti. Gayet iyi anlaştık biz.

Öyleyse düzeltelim. Miss Byrd benden hoşlanmıyor, dedi Blackheart yüzünde nazik bir gülümsemeyle. Öyle değil mi?

Tanrı kahretsin! Kedi fareyle oynar gibi oynuyordu bu adam onunla. Ama Ferris'in de ondan kaçmaya niyeti yoktu. Evet öyle, Mrs Blackheart dedi soğuk bir sesle.

Bir hırsız en iyi başka bir hırsızın yakalayacağını duymamış mıydınız hiç?

Tabii ki duydum. Ama önemli olan yakaladığında ne yaptığı?

Blackheart gülümsedi. Biraz sağ duyusu olan her hırsız gibi ganimeti arkadaşından alır. Korktuğunuz şey bu mu? Von Emmerling zümrütlerini alarak kaçmamızdan mı korkuyorsunuz?

Yoo, hayır Patrcik! Trace birden parladı. Öyle bir şey düşünmediğinden eminim.

Evet öyle düşünüyorum dedi Ferris sert bir sesle.

Evet öyle düşünüyor Trace dedi Blackheart tatlı bir sesle. Şimdi düşünmemiz gereken bir tek şey var. İşimizi doğru dürüst bitirinceye kadar, Miss Ferris Byrd'ün bize tahammül edeceğine güvenebilir miyiz?

Yani işi kabul ediyor musunuz? Ferris'in sorusu Blackheart'ın yüzünde esrarengiz bir gülümsemeye yol açtı.

Oh elbette. Bana meydan okunmasına hiç dayanamam, diye karşılık verdi. Ama sanki Von Emmerling zümrütlerinden söz etmiyor gibiydi.

Pekala Mrs Blackheart. Martı Balosu'na sadece bir hafta var. Gerekli hazırlıkları tamamlamak için oldukça az bir süre sanırım.

Trace heyecanla atıldı. Öyleyse ben şimdi Miss Byrd ile birlikte Carleton House'a gidip etrafa şöyle bir bakayım. Bu sabah nasıl olsa yapacak başka bir işim yok. Bir ön inceleme yararlı olur. Ne dersin Patrcik?

Winslow koleksiyonu hakkındaki raporunu unutun mu? Eğer dosyaları tamamlayamazsan Kate senin canına okur.

Dosyaları tamamlarım nasıl olsa. Trace yalvaran gözlerle arkadaşına baktı. Ama Blackheart'ı yumuşatamamıştı.

Ben bekleyebilirim diye atıldı Ferris. Zaten şehirde halletmem gereken birkaç iş vardı. Birkaç saat sonra buraya tekrar

dönerim. Sen de o zamana kadar dosyaları bitirsin ve birlikte gideriz Trace.

Blackheart yavaşça başını iki yana salladı. İş disiplinimizi bozuyorsunuz Miss Byrd. Trace'in bütün gün yapması gereken işler var. Ayrıca Trace genellikle işin uygulama aşamasıyla uğraşır, proje aşamasıyla değil. Uzun uzun düşünüp planlar yapamayacak kadar enerjik bir insandır.

Yani pek sabırlı bir insan olmadığımı söylemeye çalışıyorsun, dedi Trace yüzünde aptal bir ifadeyle. Evet Patrick haklı Ferris. Seninle gelsem bile nasıl olsa Patrick de oraya gidip her şeyi yeni baştan düzenlemek zorunda. Seninle o gelse daha iyi olur.

Ferris öfkeyle homurdanmamak için kendini zor tuttu ve meraklı gözlerle Blackheart'a döndü. Yüzünde yılışık bir zafer ifadesi göreceğini sanıyordu ama sadece içten bir neşeye karşılaştı. Umursamamaya çalışmak en doğrusuydu herhalde. Pekala dedi omuzlarını silkerek. Oraya tek başınıza gitmek istemediğinizden de eminim. Öyle değil mi?

Çok haklısınız. Senatör Merriam bu balo konusundaki her şeyi sizin bildiğinizi söyledi ve bana yardımcı olacağınıza da söz verdi. Blackheart tatlı tatlı gülümsedi.

Öyleyse gidelim. Ne kadar çabuk gidersek o kadar çabuk bitmiş olur iş.

Ne kadar haklısınız. Blackheart kahkahalarla gülmek için kendini zor tutuyordu sanki. Bir dakika izin verir misiniz? Kate'e bir mesaj bırakmam gerekiyor. Sen de Miss Byrd'ü biraz sakinleştirmeye çalış Trace. Ona sandığı kadar kötü biri olmadığımı söyle.

Blackheart geldiği gibi sessizce odadan çıkıp kapıyı kapattığında Patrick müthişti dedi Trace hemen. Doğruyu söylüyorum Ferris. Endişelenmene gerek yok. Ona hayatımı bile emanet ederim.

Ama mücevherlerini emanet etmezsin değil mi?

Eğer onları koruyacağını söylemişse ederim.

Ya söylememişse?

Trace'in kaşları bir an çatıldı. Sonra dürüst bir tavırla Bilmiyorum dedi. Ama eğer ona güvenmeseydim ve başka insanların da güvendiğinden emin olmasaydım onunla çalışmayı kabul etmezdim zaten.

Eh, senin sözüne güvenmekten başka çarem yok dedi Ferris omuzlarını silkerek.

Trace'in sözüne güveneceğinizi umuyorum. Blackheart yine sessizce içeri girmiş ve Ferris'in söylediklerini duymuştu. Tanrım! Bu adam böyle kedi gibi sessiz yürümeyi nasıl başarıyordu acaba? Siyah kazağının üstüne tüvit bir ceket giymişti. Eski bir ceket olmasına rağmen ünlü bir modaevinden alındığı belliydi. Belki onu da çalmıştır diye düşündü Ferris.

Blackheart'in kendine uzattığı eli görmemezlikten gelerek ayağa kalktı. Hadi gidelim

Blackheart sadece gülümsedi.

Benim arabamla gideceğiz. Bu da bir meydan okumaydı ama Blackheart umursamamıştı.

Tabii diye mırıldandı. Ben zaten bu sabah büroya yürüyerek geldim.

Ferris Mercedes 380SL'inin kapısını açarken öfkesini kontrol etmeye çalışıyordu. Direksiyona geçip motoru çalıştırdığında Güzel araba diye mırıldandı Blackheart.

Böyle bir arabaya sahip olabilmek için çok çalışmak zorunda kaldım, diye cevabı yapıştırdı genç kız. Köşeyi dönerken lastikler asfalt üstünde müthiş bir gıcırta çıkartarak sokağı inletmişti.

Ve çok çalışmanın ne demek olduğunu da benim hiçbir zaman bilmediğimi düşünüyorsun? diye sordu Blackheart yumuşak bir sesle.

Böyle bir şey söylemedim. Ferris direksiyonu biraz sert çevirince lastikler yine asfaltta gıcırdadı ve ikinci köşeyi dönüp sahile doğru yol almaya başladılar.

Ne söylenmeye çalıştığın çok belliydi. Bir şey soracağım. Her zaman böyle mi araba kullanırsın yoksa benim şerefime mi yapıyorsun bunu? Genç adamın yüzünde her zamanki alaycı gülümsemesi vardı.

Ferris gaz pedalına biraz daha bastı. Sanırım her ikisi de doğru. Mercedes تنها yolda son hızla ilerlerken, Blackheartın çizmeli ayağı birden Ferrisin bacağına üstünden uzandı ve ayağını gaz pedalından kenara itti.

Genç kız o kadar şaşırmıştı ki bir an arabanın kontrolünü kaybeder gibi oldu. Kendini zorlukla toplayıp kaldırıma yanaştı ve motoru kapattı. Öfkeden titreyen bir sesle Ne yaptığını sanıyorsun sen? diye haykırdı. İkimizi de öldürebilirdin.

Eğer bu kadar hızlı kullanmasaydın böyle bir şey yapmama gerek kalmazdı. Şehir ortasında bu kadar sürat yapmaktan hoşlanmam. Gereksiz yere herkesin ilgisini üzerimize çekiyoruz. Özellikle de polislerin ilgisinden rahatsız olurum. Bütün bunlar son derece sakın ve mantıklı bir sesle söylenmişti. Ferris dudağını büktü.

İşte buna eminim.

Bu tavırlarla bir yere varamayız Miss Byrd dedi Blackheart nazik bir sesle. İstersen ateşkes imzalayalım. Hiç olmazsa bir haftalık. Senatör Merriam bana yardımcı olacağınızdaki son derece emin görünüyordu.

Öyle mi?

Blackheartın gülümsemesi bütün yüzüne yayıldı. Evet öyle. Daha bu sabah söyledi. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemeyeceğinizden eminim.

Onu hiçbir zaman hayal kırıklığına uğratmak istemem diye söylendi Ferris dişlerini arasından.

Yani bana sonuna kadar yardımcı olacağına söz veriyor musun?

Elimden geleni yapacağım. Böyle konuşmak zorunda kaldığı için öfkeden deliye dönüyordu Ferris ama başka şansı yoktu.

Öyleyse ben de sana beni, istediğin kadar işleme hakkı veriyorum dedi Blackheart gülümseyerek. Tabii isimle ilgili olmamak koşuluyla. Meslek gururumu düşünmek zorundayım ne de olsa.

Ferris dudaklarının ucuna kadar gelen lafları söylememek için güçlükle yutkundu. Başını yukarıya kaldırıp gözlerini caddeye dikti.

Blackheartın gözlerini üstünde hissediyordu. Ateşkes imzaladık Miss Byrd dedi elini uzatarak. Ferris isteksizce elini uzattı.

Ateşkes Mrs Blackheart. Birlikte çalıştığımıza göre bana Ferris diyebilirsiniz.

Evet, diyebilirim. Ama bu isim hoşuma gitmedi. Başka bir ismin yok mu?

Ferrisin vücudu birden gerildi. Soğuk bir sesle Frances diye karşılık verdi.

Onu da beğenmedim. Beğenebileceğim bir isim bulana kadar Miss Byrd ile idare etmek zorundayım sanırım.

Ferris işneleyici bir sesle Yola devam etmemizde sizce bir sakınca var mı? diye sordu. Ama Blackheart sadece omuzlarını silkti.

Rica ederim. Arkasına yaslanıp gözlerini kapatırken Ferris de motoru çalıştırdı. Gaza çok fazla basmamaya özellikle dikkat ediyordu. Az sonra genç adam gözlerini açıp ona baktı. İnsanın aklının içindekileri rahatlıkla okuyabilen bu gözler Ferrisi tedirgin ediyordu. Senatör Merriam ve Körfezi Kurtarma Komitesiyle ne gibi bir ilişkin olduğunu bana anlatmaya niyetin var mı?

Anlaşılan barış anlaşması işlemeye başlamıştı. Ferris bu masum soruyu cevaplamaya karar verdi. Phillip Merriamın yönetici yardımcısıyım ben. Phillip Eyalet Senatosundan ABD Senatosuna geçmek istiyor, ben de onun seçim kampanyasında çalışıyordum. Tam o sırada Martı Balosunun düzenlenmesi işi çıktı. Phillip de komitede çalışmamın yararlı olacağını söyleyerek beni bu göreve verdi. Sesinin mümkün olduğu kadar kayıtsız çıkmasına gayret etmişti. Blackheart bile sosyetenin bu sıkıcı insanlarıyla çalışmak zorunda bırakıldığı için ne kadar bunaldığını anlayamazdı Ama Ferris bunları düşünmemeye çalışıyordu. Eğer her şey yolunda gider, planlarını aksatacak önemli bir aksilik çıkmazsa, kısa bir süre sonra amacına ulaşacak, kendisi de bu sosyeteye dahil olacaktı. San Francisco nun tam göbeğinde kocaman bir evin sahibi olarak, hayatının sonuna kadar lüks içinde yaşayacaktı. Önemli olan da buydu zaten. Ne kadar sıkıcı olurlarsa olsunlar, çevresindeki insanlara tahammül

etmeyi de bilecekti nasıl olsa.

□Demek yönetici yardımcısıydın. Bildiğim kadarıyla yönetici yardımcılarını ya hiçbir şey bilmeyen ve hiçbir şey yapmayan ya da her şeyi yapan insanlardır. Sen hangi sınıfa giriyorsun?□

Ferris gaz pedalına biraz bastı. □Tahmin et.□

□Bu kadar sürat gereksiz Miss Byrd□ dedi Blackheart nazik bir sesle. □Hiç acelemiz yok. Birbirimizi tanımak için yeterince zamanımız var.□

Ferris kendisini zorlayarak ayağının gaz pedalındaki baskısını biraz hafifletti. □Korkarım öyle□ dedi soğuk bir sesle.

Blackheart bir kahkaha attı.

Hans Werdegast hayranlıkla eserini inceliyordu. Geary Caddesi□ndeki mücevher mağazasının bodrum katında kendisinden başka hiç kimsenin bilmediği gizli çalışma odasıındaydı. Von Emmerling zümrütleri meslek hayatının baş yapıtı olacaktı. Gerçek bir sanat eseri! Ne yazık ki, ne kadar usta bir sanatçı olduğunu görebilecek kimse yoktu yanında.

Elindeki buruşuk mendille kırış kırış alnını silerken başını iki yana salladı. Mesleğinin tek dezavantajı buydu zaten. Yanında asla kimse olmayacaktı.

Her şeye rağmen, yaptığı iş karşılığında kazandığı para böyle bir dezavantajı unutturmaya yetiyordu. Üst kattaki küçük ama sadece seçkin müşterilere hizmet veren mücevher mağazası sayesinde iyi para kazanıyordu. Ama yaşadığı lüks hayatı sürdürmesini sağlayan esas işi, buradaki küçük odada herkesten gizli yürüttüğü çalışmalardı. Yine de artık bu işi bırakma zamanının geldiğini biliyordu.

Oldukça yaşlanmıştı. Özellikle bu noktaya geldikten sonra yakalanmayı göze alamazdı. Yeniden demir parmaklıkların arkasına girmeye dayanamazdı.

Von Emmerling zümrütleri gerçekten şaheser bir çalışma olmuştu. Bu işlerden çok iyi anlayan bir uzman tarafından incelenmedikçe, hiç kimse taklitleri gerçeğinden ayıramazdı. Evet, Von Emmerling zümrütleri yaptığı son iş olacaktı. Mesleğini böyle bir sanat eseriyle noktalayacaktı.

İçini çekerek mücevherleri plastik bir torbaya koydu. Böyle bir sanat eserini kadife bir kutu yerine plastik bir torbaya koymak zorunda kalmak içini sızlatıyordu ama dikkat çekmemeleri için böyle yapmaları gerekiyordu. Nasıl olsa bu akşam müşteriye teslim edecek ve onları bir daha hiç görmeyecekti.

Küçük odadan çıkıp gizli kapıyı dikkatle örttü. Mesleğini ve bu meslek sayesinde yaşadığı heyecanları, sevinçleri özleyeceğini biliyordu. Ama yine de emekli olma zamanı gelmişti. Hayatının geri kalan yıllarını yukarıdaki mağazada geçirecek ve sadece anılarını düşünerek mutlu olacaktı. Tabii hiçbir zaman unutamayacağı işlerin başında da Von Emmerling zümrütleri gelecekti.

Konu Başlığı: Ynt: KIRMIZI AYAKKABILAR / Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 03, 2007, 12:55:37 ÖÖ

BÖLÜM ÜÇ

Cerleton House, Pasifik Okyanusu□na bakan eski, muhteşem bir malikaneydi. En önemli davetler, partiler, baloların burada verilmesi gelenekleşmişti artık. Hatta arada sırada önemli konferanslar da burada verilirdi. Nefis bir şekilde düzenlenmiş bakımlı bir bahçesi, uçsuz bucaksız gibi görünen salonları, her türlü konforu, üçüncü ve dördüncü katlardaki sayısız odaları ile her türlü sosyal faaliyetler için biçilmiş kaftandı. Ama tabii bu kadar büyük olması korunmasını da son derece güçleştiriyordu. Ferris□in canını sıkan da buydu zaten.

□Ferris geldin mi canım?□ Gri saçlı yaşlı kadın gülümseyerek onlara yaklaştı. □Mr. Blackheart□ı da getirmişsin. Gelmekle büyük nezaket gösterdin Patrick. Sana güvenebileceğimizi biliyordum.□

Patrick, Phillip'ın annesinin elini son derece zarif bir tavırla öperken, Ferris herkesin bu adamı neden bu kadar çekici bulduğunu anlıyordu. Phillip'ın Blackheart Anonim Şirketi konusunda bu kadar ısrar etmesinin, Regina Merriam'ın bu adama bu kadar yakınlık göstermesinin nedeni de bu tavırlarıydı anlaşılan.

Ferris kaçmak için iyi bir mazeret bulduğunu fark edince rahatladı. "Regina ben dekorasyon komitesine bir göz atmak istiyorum. Sen Mr.Blackheart'a çevreyi gezdirir misin? Nasıl olsa Carleton House'u iyi biliyorsun."

Regina müstakbel gelinine gülümsedi. "Seve seve canım. Zaten az önce çiçek komitesinden zor kaçtım. İçerdeki hava dayanılır gibi değildi. Bir yığın sıkıcı züppe. Hadi Patrick gel. Ne kadar zor bir görev üstlendiğini göstereyim sana. Trace nasıl? O da sonra gelecek mi? Olivia bütün gün sizi sordu durdu."

"Trace de gelecek tabii." Ferris onların yanından uzaklaşırken genç adamın gözlerini üzerinde hissediyordu. "Daha sonra görüşürüz Miss Byrd," diye seslendi arkasından. Sesinde meydan okuyan bir ifade vardı.

Ferris bir an durakladıktan sonra hızlı adımlarla yandaki odaya yürüdü. Ama Regina'nın şaşkın itirazını duymuştu içeri girerken. "Patrick! Neden ona Ferris demiyorsun? Dünyanın en tatlı kızıdır. Oğlumun bu kadarına layık olduğunu hiç sanmıyorum."

Ferris kapıyı kapattıktan sonra bir an sessizce durup Blackheart'ın cevabını duymaya çalıştı. Ama soğuk mırıltıdaki sözcükleri anlayamadı.

Bu Blackheart çok tehlikeli bir adamdı. Tahmin ettiğinden de daha tehlikeli. Yapabileceği tek şey, Phillip'i aramak ve kendisini bu baloyla ilgili görevden alıp yine seçim kampanyasındaki göreve iade etmesini istemektir. Ama nişanlısının bunu reddedeceğini biliyordu. Phillip, Ferris'i özellikle bu göreve vermişti. Bu sayede sosyetenin en ünlü isimleriyle daha yakın ilişki kuracağını ve müstakbel bir politikacı eşi olarak bu tür sosyal faaliyetlere alışması gerektiğini düşünmüştü. Gerçi haksız da değildi. Ama Patrick Blackheart gibi tehlikeli bir adamla birlikte olmaktansa bütün bu nimetleri geri tepmek daha hayırlı olacaktı galiba.

"Saçmalama kızım" dedi Ferris birden kendi kendine. Bu Blackheart meselesini biraz fazla abartıyordu. Ne kadar tehlikeli olursa olsun, Ferris'in aklından geçenleri okuması, sırlarını öğrenmesi imkansızdı nasıl olsa.

Ferris'in bütün gün o kadar çok işi vardı ki Blackheart'ı düşünecek zamanı olmadı pek. Arada sırada birileriyle konuşurken veya bitmek tükenmek bilmeyen soruları cevaplarırken genç adamın bakışlarını üzerinde hissediyor ve birden tedirgin oluyordu.

Phillip'i ancak akşamüstü bulabildi. Ahizeden kulağına ulaşan ses her zamanki gibi sakın ve yumuşaktı. "Topu topu hepsi bir hafta Ferris. Blackheart söylediğin kadar kötü bir adam da olamaz üstelik. Annem ona tapıyor. Ben de annemin sezgilerine her zaman güvenirim. Unutma, Regina senin de mükemmel biri olduğunu söyler hep. Haksız mı yani?"

"Blackheart kötü bir adam değil Phillip. Sadece onun yanında kendimi huzursuz hissediyorum. Hepsi bu. Hem her şey yolunda. Baloyla ilgili yapılması gerekenleri annen de en az benim kadar biliyor. Lütfen ben bu işten çekilsem olmaz mı artık?" Yalvaran bir ses tonuyla konuşursa Phillip'i ikna edebileceğini düşünüyordu.

Ama Phillip, bu tür ufak tefek numaraları yutmayacak kadar zeki bir adamdı. "Hayır olmaz Ferris. Sen, kendisini emekliye ayırmış bir mücevher hırsızıyla da, Körfezi Kurtarma Komitesi'nin insanı deli eden üyeleriyle de başa çıkabilecek kadar güçlü bir insansın. Sana güveniyorum sevgilim. Üstelik senin için müthiş bir tecrübe fırsatı bu. Nasıl olsa, her şey Cuma günü bitmiş olacak. Seni o gün evden alıp baloya ben götüreceğim. Nişanımızı da orada resmen ilan etmeyi düşünüyorum."

"Hani aday seçimlerinden sonra açıklayacaktık?"

"Öyle düşünüyordum ama şimdiden açıklarsam daha fazla oy kazanabileceğimi tahmin ediyorum" diye karşılık verdi genç adam dürüstçe.

Ferris birden ilişkilerindeki en büyük aksaklığın buradan kaynaklandığını anladı. Phillip için en önemli şey seçilmesiydi. Nişanlanmalarını bile duygusal bir ilişkiden çok politik kariyeri için bir yatırım olarak görüyordu. Bunu anlamak genç kızın hüzünlenmesine neden oldu.

"Pekala bunu düşünürüz" dedi canlı çıkmasına gayret ettiği bir ses tonuyla. "Daha sonra beni arayacak mısın?"

"Pazar günü, üçte. Her zamanki gibi. Bu işi sürdüreceksin değil mi Ferris? Evet haklısın annem son derece enerjik ve yetenekli bir insandır ama onun omuzlarına fazla sorumluluk yüklemek ve yormak istemiyorum. Bir itirazın yok değil mi?"

Ferris sessizce içini çekti. □Elbette Phillip. Seni özledim sadece.□

Phillip□in ne kadar rahatladığı sesinden belli oluyordu. □Sana güvenebileceğimi biliyordum sevgilim. Seni seviyorum.□ Son cümle aceleyle sanki bir görev yerine getirilir gibi söylenmişti. Ferris de aynı şekilde karşılık verdikten sonra telefonu kapattı.

Aslında birbirlerine çok yakışan uyumlu bir çift olacakları muhakkaktı. Ferris zeki, yetenekli bir politikacı eşi olarak kocasını her zaman destekleyecek, onun yanında olacaktı. Birlikte hızla yükselecekler ve□

□Yüzündeki o ifadenin anlamı ne?□

Ferris birden irkilerek tam arkasında duran Patrick□e döndü. □İnsanlara böyle kedi gibi sessiz yaklaşmak zorunda mısın?□

□Ne yapayım, elimde değil.□ Genç adamın yüzünde kadınları bir anda eriten o gülümsemesi vardı. Ama Ferris bundan etkilenmemeye kararlıydı. Yine de bunu başarmak pek kolay olmuyordu. □Yılların getirdiği alışkanlığı bir gecede silip atmak çok zor Miss Byrd. Çıkmaya hazır mısın?□

Onunla yine aynı arabanın içinde yan yana oturmaya dayanamayacaktı Ferris. Ne kadar mücadele ederse etsin Blackheart□ın çekiciliğine karşı koymakta zorluk çektiğinin farkındaydı. Soğuk bir sesle □Yapılacak birkaç işim daha var□ diye karşılık verdi. □Başka birisinin arabasıyla dönseniz daha iyi olur sanırım.□

Ama Blackheart□ı kolayca atlatmak mümkün değildi anlaşılan. Üstelik genç kızın aklından geçenleri de yine okumuş görünüyordu. Başını yavaşça iki yana salladı. □Bir yararı yok Miss Byrd. Herkes gitti zaten. Bu koskocaman malikanede ikimizden başka kimse yok. Yapacağın işin her neyse, bitirinceye kadar seni beklemek zorundayım.□

□Tamam, ben hazırım□ dedi Ferris birden. □Kapıları kilitlemem birkaç dakika sürer. On dakika sonra arabada buluşuruz.□

Blackheart tatlı tatlı gülümseyerek □Ben de bu arada büroma telefon ederim□ dedi.

□Neden?□ Ferris□in sesi kuşkuluydu.

□Hırsızlık sırasında kullanacağım aletleri hazırlamışlar mı diye kontrol edeceğim. Hadi Miss Byrd, git de kapıları kilitle.□

Blackheart ahizeyi kaldırırken Ferris bir an tereddüt etti. □Önce sizin çıkmanız gerekiyor Mr. Blackheart. Eğer kapıları kilitlesem, sonra geceyi burada tek başınıza geçirmek zorunda kalırsınız.□

Genç adam birden kahkaha attı. Çok neşelenmiş gibiydi. □Gerçekten böyle mi düşünüyorsun? Benim yeteneklerimi gözardı ediyorsun Miss Byrd.□

Ferris arabanın yanına gittiğinde Blackheart2ın orada olduğunu görünce rahat bir nefes aldı. Yoksa bütün malikaneyi yeni baştan dolaşıp kilitleri bir daha kontrol etmek zorunda kalacaktı. Bu adama neden hiç güvenmiyordu sanki?□

Soğuk bir şubat günüydü. Ferris bir an önce evine gidip bacaklarını uzatıp dinlenmekten başka bir şey istemiyordu. Şöminenin yanına oturup eline de birendi bardağını alacak ve akşam keyfi yapacaktı. □İyi ki buzdolabında bir yığın hazır yemek de var□ diye düşündü içini çekerek.

□O erotik iniltinin anlamı ne?□

Blackheart□in sesini duyunca Ferris birden yerinden sıçradı. Arabaya binip yola çıktıklarından beri genç adamın yanında oturduğunu unutmuştu. Yan gözle ona baktı. Beş dakika sonra ondan kurtulmuş, on dakika sonra da evine varmış olacaktı. Hafifçe gülümsedi. □Sadece buzdolabımdaki yemekleri düşünüyordum.□

Blackheart gözlerini ona dikti. □Tekrarla□ dedi birden boğuklaşan bir sesle.

□Neyi tekrarlayayım?□

□Gülümse. Bunu becerebileceğinden umudu kesmiştim artık.□

Ferris kendini zorlayarak yüzünden gülümsemeyi sildi. □Sen de çok fazla gülümsüyorsun Blackheart□ diye karşılık verdi soğuk bir sesle. □Yüzündeki gülümsemeyi hiçbir zaman bırakmayan o şeytan. Shakespeare böyle demişti değil mi? O satırları yazarken seni düşünüyordu mutlaka.□

“Böyle mi düşünüyorsun?” Bu benzetme genç adamı gerçekten eğlendirmiş gibiydi. Yavaşça Ferris’e dönerek sordu. “Peki sen kimsin?”

“Lady Macbeth” diye cevabı yaptırdı Ferris. Arabayı Blackheart Anonim Şirketi’nin önünde durdurdu.

Genç adam inmek için herhangi bir harekette bulunmadı. Gözlerini Ferris’in yüzüne dikmişti. “Yoo, sanmıyorum” diye mırıldandı. “Henüz bulamadım ama bulacağımdan eminim.”

Ferris alaycı bir sesle konuştu. “Bulduğun zaman bana da haber ver olur mu?”

Blackheart gülümsedi. “Veririm. Benden gerçekten nefret ediyorsun değil mi Miss Byrd? Beni adi, aşağılık bir adam olarak görüyorsun?”

Ferris bu soruya cevap vermemeyi tercih etti. “İyi akşamlar Mr. Blackheart”

Blackheart arabadan indikten sonra kapıyı kapamadan eğildi. “O kadar kötü biri değilim biliyor musun?” dedi yumuşak bir sesle.

“Bundan eminim.” Ama aslında neden emin olduğunu bilmiyordu Ferris.

Genç adamın gözlerinde garip bir parıltı belirdi. “En azından ben her zaman aynı ismi kullanıyorum.” Ferris’in cevap vermesine fırsat bırakmadan kapıyı kapadı.

Genç kız bir an ne yapacağını bilemedi. Midesi kasılmış, avuçları terlemeye başlamıştı. Birden gaza basıp diğer arabaların korna seslerini umursamadan hızla trafiğe daldı. Akli karışmış, huzuru kaçmıştı.

Hans Werdegast elindeki plastik torbayı uzatırken üzüntüyle içini çekti. Onları bir daha göremeyecekti. Von Emmerling zümrütleri gerçeklerinden bile daha mükemmel olmuştu. Evet taşlar sahteydi ama bunu anlayabilecek insanların sayısı parmakla gösterilecek kadar azdı. Ne yazık ki, karşısındaki insan sanat eserinin değerini anlayabilecek nitelikte değildi. Mücevherlere şöyle bir baktıktan sonra plastik torbayı cebine sokmuştu.

Yaşlı adam para dolu buruşuk zarfı kayıtsız bir tavırla cebine koydu. Sanatla kıyaslandığında para neydi ki? “Bu son” dedi yorgun bir sesle. “Bu son işim olacak. Seni gönderen adama bunu söylemeyi unutma.”

“Neden?”

“Bu işler için oldukça yaşlandım artık. Bir dahaki sefere kendinize yeni birini bulmanız gerekiyor.”

“Ama hiç kimse senin kadar iyi olamaz.”

“İşte bu doğru,” diye karşılık verdi yaşlı adam üzüntüyle. “Ama ne yapalım dünyanın gidişi böyle. Artık gerçek sanatçılar kalmadı.”

“Kararını değiştirmez misin?”

Hans Werdegast başını salladı. “Cebindeki şaheser benim son eserim, dostum. Onlara saygılı davran.”

Müşterisi sinsi sinsi gülümsedi. “Bundan hiç kuşkun olmasın.”

Ferris dairesinin kapısındaki üç kilidi peş peşe açıp içeri girerken “Bilmesi mümkün değil” diye düşündü. San Francisco’nun en güzel semtlerinden birinde oturuyordu. Körfeze bakan küçük bir terası vardı. Odalar da küçük olmasına rağmen işini görüyordu. Burayı çok seviyordu genç kız. Ama bu akşam evinin sıcak ve sevecen havasını bile fark edebilecek bir durumda değildi.

Blackheart mutlaka boş atıp dolu tutmaya çalışmış olmalıydı. Asıl isminin Frances olduğunu ama Ferris’i kullandığını zaten kendisi söylememiş miydi ona? Gerçek de bu değil miydi zaten? Ya da en azından gerçeğin bir kısmı. Asıl ismi Frances’in değişik bir kullanışydı sadece. Hangi adı kullanacağına kendisi karar verirdi. O Tanrı’nın cezası Blackheart değil. Üstelik değişik bir isim kullanmak suç değildi. Birçok kişi anne babasının koyduğu ismi beğenmiyor, yıllar sonra değiştiriyordu.

Genç kız ayakkabılarını çıkarıp bir köşeye fırlattıktan sonra oturma odası, yemek odası, mutfak ve banyoya bakıp yatak odasına geçti. Kedisi Blackie ortalıkta görünmüyordu. Herhalde yine uzun gezilerinden birine çıkmıştı. Büyük bir ihtimalle de birkaç gün eve dönmezdi artık.

Etrafa saçılmış elbiseleri umursamadan iki kişilik kocaman yatağa kendini attı. Ortalığı sonra toplasa da olurdu. Şu an sadece biraz dinlenmek istiyordu.

Gözlerini açtığı anda aradan saatler geçmişti. Yatağın başucundaki Dijital saate bir göz attığında yarım olduğunu gördü. "Kahretsin" diye homurdanarak doğruldu. Şimdi saatlerce uyuyamayacaktı. Zaten ne zaman yemekten önce biraz şekerleme yapmak istese hep böyle olurdu.

Banyoya gidip uzun uzun yıkandı. Midesi açlıktan gurulduyordu ama bu saatten sonra kendisine mükellef bir yemek hazırlamak da anlamsız olacaktı. En iyisi bir bardak birendi ile çerez türünden bir şeyler yemekti.

Elinde bardağı ve tabağı ile yatak odasına dönüp onları yatağın yanına, yere dikkatle yerleştirdi. Her tarafa yayılmış olan elbiselerin, gazete yığınlarının arasında yer açmak epey zor olmasına rağmen sonunda bunu da başarmıştı işte. Yorganın altına girip elini yatağın altına uzattı ve televizyonun uzaktan kumanda aletini aramaya başladı. Tam iki haftadır bulamıyordu onu. Bu arada eline gelenleri de yatağın altından çekip köşeye fırlatmaya başladı. Bir çift çorap, uzun süredir bulamadığı ayakkabısının teki, boş bir dondurma kabı... Ama ne yapıp edip kumanda aletini bulmaya kararlıydı. Televizyon seyrederken kanal değiştirmek için dakikada bir kanal değiştirmek için yataktan kalkmaya niyeti yoktu.

Kız kardeşleri onun bu dağınıklığıyla alay ederlerdi hep. Ama Ferris böyle yaşamayı seviyordu. En azından San Francisco'nun beklenen depremlelerinden biri olursa, onun evindeki değişikliği hiç kimse fark edemezdi.

Sonunda uzaktan kumanda aletini buldu ve televizyonu açtı. Peter Sellers'in filmi daha yeni başlamıştı. Müfettiş Clouseau'un maceralarını her zaman keyifle izlerdi Ferris. Ama bu akşam bir mücevher hırsızıyla olan macerasını seyredebilecek durumda değildi. Elindeki aletin düğmesine basarak kanal değiştirmeye başladı. Öteki kanallarda John Wayne'in bir savaş filmiyle Betty Grable'in müzikallerinden biri vardı. Bu durumda en iyisi yine Peter Sellers'ti kuşkusuz. Yeniden ilk kanalı açıp Pembe Panter'e döndü. Tam o sırada elindeki birendi bardağı kaymış ve içkinin bir kısmı çarşafa damlamıştı. Bu gece yatağın sağ tarafında uyumaya dikkat etmeliydi.

Bardağı dudaklarına götürüp bütün dikkatini filme vermeye çalıştı. Belki de Peter Sellers'tan bir mücevher hırsızıyla başa çıkmanın yollarını öğrenebilirdi. Madem bir hafta boyunca Blackheart ile birlikte çalışacaklardı, buna gerçekten ihtiyacı olabilirdi. Ama belki de Phillip fikrini değiştirir ve Ferris'in yine seçim kampanyasında görev almasını kabul ederdi. Üzüntüyle içini çekti. Phillip'in hiçbir zaman böyle bir karar değişikliğine yanaşmayacağını biliyordu. O prensip sahibi bir adamdı. Aldığı kararları uzun uzun düşünerek alırdı ve değiştirmezdi. Boşuna umutlanmanın anlamı yoktu.

"Tanrım bana yardım et" diye mırıldandı.

Konu Başlığı: Ynt: KIRMIZI AYAKKABILAR / Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 04, 2007, 12:20:24 ÖÖ

BÖLÜM DÖRT

Saatin alarmı deliler gibi ötmeye başladığında Ferris zorlukla gözlerini açtı. Elini yerde gezdiriyor ve düğmesine basmak için saati arıyordu. Ama bütün çabaları sonuçsuz kalıp saatin sesi bütün evi çınlatmaya devam edince, homurdanarak doğruldu ve dikkatle çevresine baktı.

Sonra, en azından altı haftalık bir Time dergisini altında buldu saati. Saati dün gece yatarken kurduğunu gayet iyi biliyordu. Peki nasıl olmuştu da sabaha karşı o derginin altına saklanmayı becerebilmişti bu saat? Yorgun bir tavırla içini çekip omuzlarını silkti. Bu tür şeylere alışmamayı öğrenmişti artık. Bu evde herhangi bir şey herhangi bir yerde bulunabiliyordu nasıl olsa.

Önünde oldukça güzel bir gün vardı. Cumartesi olduğu için Charleton House kapalıydı. Çiçek, dekorasyon gibi bütün işler ayarlanmıştı. Balo Cuma gecesiydi. Mücevherler de nasıl olsa pazartesi günü gelecekti. Bütün gün boyunca evini toplayıp temizleyebilirdi. Sadece bir ara Charleton House'a gidip evrak çantasını alması gerekiyordu.

Aslında çantasını orada dalgınlıkla unutmamıştı. Özellikle bırakmıştı. Blackheart'a hiç güvenmediği için özel kağıtlarına da bakmaya kalkabileceğini düşünmüş ve orada bırakmıştı. Hem sessiz ve sakin olduğu zaman Charleton House'u gezmeyi çok seviyordu. O kocaman, muhteşem salonlarda tek başına dolaşmak ve kendini Grace Kelly'nin yerine koyarak zenginliğin ve ihtişamın keyfini çıkarmak hoşuna gidiyordu.

Evin toplanması, her zamanki gibi, tahmininden uzun sürdü. Mutfakta yığılan bulaşıkların yıkanması, teki kanepenin altında diğer teki banyodan çıkan ayakkabılar, çoraplar, hiç olmayacak deliklere giren bluzlar, etekler toplamakla bitmiyordu ne hikmetse. Ferris aslında her sabah kalktığından bundan sonra tertipli olmaya karar veriyor ama on dakika bile geçmeden bu kararını uygulamayı ertesi güne bırakıyordu.

Gündüzleri Liz Claiborne ve Ralph Lauren'den giyinen, saçlarını gevşek bir topuzla arkasında toplayan, bakımını hiçbir zaman ihmal etmeyen şık ve çekici iş kadınıydı hep. Akşamları eve geldiğinde ise, saçlarını serbestçe omuzlarına dökken, üstünde şort veya kimono ile dolaşan sıradan bir genç kız oluveriyordu. Üstelik dünyanın en dağınık ve sallapati genç kızı.

Bulaşıkları durulayıp süzölmeleri için lavabonun kenarına bıraktıktan sonra derin bir nefes aldı. Şu Tanrının cezası Blackie de neredeydi hala? Anlaşılan dün Ferris'e çok kızmıştı. Blackie bir sokak kedisi olmasına rağmen, yemek konusunda son derece titizdi. Ferris dün Blackheart Anonim Şirketi'ne gitmek üzere telaşla hazırlanırken Blackie'nin bu özelliğini biraz gözardı etmiş ve yemek kabına hayvanın hoşlanmadığı kedi mamasını doldurmuştu. Blackie de sahibinden intikam alıyordu herhalde.

Eğer bugün terastaki yemek kabına çok sevdiği peynirlerden birkaç parça bırakırsa, belki onu affeder ve eve dönmeyi kabul ederdi. Son görevini de yerine getirdikten sonra giyinmek için yatak odasına geçti Ferris.

Phillip'in seçim kampanyası nedeniyle şehir dışında olduğu hafta sonları, Ferris'in içinden geldiği gibi giyindiği nadir günlerdi. Gardiobunun kapağını açıp bir blucinle kalın bir yün kazak çıkardı. Ayağına da spor ayakkabılarını giyip saçlarını omuzlarına döktükten sonra kendi kendine neşeyle gülümsedi. Ev temizdi. Phillip de şehir dışındaydı. Kendisini özgür hissediyordu.

Birden suçluluk duygusuyla irkildi. Tek başına geçirdiği saatleri Phillip ile birlikte olmaya tercih etmesi nankörlükten başka bir şey değildi. Onun yerinde olmak için can atan yüzlerce kadın vardı.

Gaz pedalına sonuna kadar basıp Carleton House'a yaklaşırken yüzünde isteksiz bir gülümseme belirdi. Hızlı araba kullanması Blackheart'ın hiç hoşuna gitmemiş ve hiç beklenmedik bir şekilde bunu engellemişti. Oysa daha önce ne Phillip'in yalvarmaları ne de başka erkeklerin ricaları Ferris'in bu zevkini engelleyememişti. Araba kullanma tarzı, dünyaya Ferris Byrd olarak gelemeyen, yirmi dokuz yaşındaki bir kadını geçmişe bağlayan belki de tek özelliği idi. Ferris'in bunu da kaybetmeye niyeti yoktu.

Carleton House'un önünde durduğunda yine sisli, soğuk, tipik bir şubat günüydü. Çantasını alt kattaki vestiyer odasına bırakmıştı. Ama hiç acelesi olmadığına göre, Carleton House'un güzelim bahçesinin keyfini çıkarabilirdi biraz. Ellerini blucinini ceplerine sokup ağır adımlarla bahçeyi dolaşmaya ve Pasifik Okyanusu'nun insanı dinlendiren manzarasını içine sindirmeye başladı. Soğuk ve ıslak taş duvara yaslanıp gözlerini ileri diktii. Uzaklarda bembeyaz bir yat denizin üzerinde sallanıyordu. Bir an bile olsa o yatta olmayı ne kadar çok istediğini fark etti. Sonra içini çekip malikanenin kapılarından birine doğru yürüdü.

Elindeki anahtarlık en az beş kilo ağırlığındaydı herhalde. Carleton House'un sadece dış kapılarının sayısı otuz yediydi ve hepsinin de ayrı anahtarı vardı. Balo salonunun Teresa açılan kapısının anahtarını bulmak on iki dakika sürdü. İçeri girip kapıyı arkasından kapattığında derin bir nefes aldı. Salonun ihtişamı bomboşken çok daha çarpıcıydı.

Ferris, Martı Balosu'nun Carleton House'da yapılmasında karşı çıkmıştı başta. Ama Olivia Summers sonuna kadar ısrar etmiş ve böylece balonun Carleton House'dan başka bir yerde yapılamayacağını savunmuştu. Gerçekten de Carleton House'u gördükten sonra Olivia'ya hak vermek zorunda kalmıştı Ferris. Anlayamadığı tek şey, Olivia gibi soğuk bir yılanın böyle bir güzelliği takdir edebilmesi olmuştu.

Aslına bakılırsa, Blackheart Anonim Şirketi dışında Ferris'in canını sıkın tek şey Olivia Summers'in ta kendisiydi. Doğrusunu söylemek gerekirse Blackheart'ın başına saran da Olivia idi. Mücevherlerin korunması işini Blackheart'a vermelerini önce Olivia önermiş ve bu fikir hem Regina Merriam hem de Körfezi Kurtarma Komitesi tarafından hararetle desteklenmişti. Üstelik, Blackheart Anonim Şirketi'nin başarılı çalışma hayatı göz önüne alınırsa, Olivia'nın bu konuda da haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı Ferris.

Yine de bütün bunlar Olivia'ya karşı duygularını değiştirmiyordu. Dale Summers ile evlenmek için nişanı atmadan önce, Phillip'in nişanlısıydı Olivia. Çok hırslı bir kadındı. San Francisco'nun kurucularından olan Azra McKinley'in torununun torunu olduğunu her fırsatta hatırlamaktan büyük zevk alırdı. Ailesinin eski zenginliklerinden pek eser kalmamasına rağmen soylu geçmişii sayesinde sosyete de yer almayı biliyordu. Üstelik Phillip'in politik hayatta bu kadar hızlı yükseleceğini tahmin edemediği ve üç yıl önce onu terk ettiğii için de pişman olduğunu saklamaya bile gerek görmüyordu. Ferris nefret ediyordu bu kadından.

Olivia her zaman son derece nazikti. Sosyetenin yaşlı ve saygıdeğer hanımları onun görüşlerini hep ilgiyle dinlerler, Olivia Summers'in hem güzel hem de zeki bir kadın olduğunda birleşirlerdi. Phillip bile onun varlığından hoşlanırdı herhangi bir

davette. Anlaşılan Olivia Summers'ın buz gibi mavi gözlerindeki hesaplı bakışı, yüzündeki sahte nezaketi ve insanları kullanma yeteneğini tek fark eden Ferris'di. Üstelik Olivia, Ferris'in kendisini basit, sıradan bir sekreter gibi hissetmesini de iyi biliyordu. Ses tonundaki belli belirsiz bir farklılık, yüzündeki hafif bir gülümsemeyle başarıyordu bunu.

Ferris balo salonunun parke zeminine bağdaş kurarak oturdu. Çantasını almak için hiç acelsei yoktu. Nasıl olsa bütün gece o odada durmuştu, birkaç dakika daha durabilirdi. Regina salonu beyaz güllerle donatacağını söylemişti. Gerçekten nefis duracaktı o çiçekler böyle bir salonda. Belki biraz da pembe

Seni burada görmek ne güzel. Blackheart'ın sesini duyunca Ferris korkuyla bir çığlık attı.

Yerinden fırlayıp ayağa kalktığı anda gözleri öfkeyle parlıyordu. Sakın bir daha yapma bunu! diye hırsıyla soludu. Öksür, ayaklarını yere vur, geçir. Ne yaparsan yap, umrumda bile değil ama böyle sessizce yaklaşma bana!

Bu öfke krizi genç adamı hiç etkilememiş gibiydi. Çünkü siyah pantolonunun yerine eski bir blucin vardı şimdi. Üstüne de haki renkli bir asker gömleği giymişti. Apoletli, cepli asker gömleklerine nedense eskiden beri hayranlık duyardı Ferris. Blackheart'a da çok yakıştığını kabul etmek zorundaydı. Genç adamın ayağında spor ayakkabılar vardı. Belki de bu kadar sessiz yürümesinin nedeni bu ayakkabılardı. Yoo hayır. Dün ayağındaki deri çizmelerle de bu kadar sessiz yürümüyor muydu sanki bu adam?

Yüzündeki o erotik ifadeyle salonun ortasında yerde oturmuş ne yapıyorsun? Erotik fanteziler kurmak için böyle soğuk bir salonu seçeceğin hiç aklıma gelmezdi.

Erotik fanteziler falan kurmuyorum dedi Ferris öfkeyle.

Bahçede dolaşırken seni seyrediyordum. Sandığımdan da romantik bir insansın Miss Byrd, diye devam etti genç adam. Sesi yumuşak ve okşayıcıydı. Dün çok soğuk ve sert görünüyordun. Bugün çok daha Yavaşça yaklaşıp genç kızın saçlarını okşadı. Bugün çok daha sıcak bir havan var.

Ferris onun elini itmek istedi ama Blackheart zaten çekmişti bile. Söylediği sözler de genç kızın hiç hoşuna gitmemişti ama ağzını açıp tek kelime bile etmemeye kararlıydı. Blackheart'ın onu özellikle kızdırmak istediğini biliyordu. Onun oyununa gelmeyecekti. Sonra birden durumdaki garipliğin farkına vardı. Eline saldırı fırsatı geçmişti işte.

Sen ne yapıyorsun burada?

İşimi.

İçeri nasıl girdin? Carleton güvenlik görevlileri birine anahtar verdikleri zaman önce benim bilgim olması gerekir.

Genç adam gülünmsedi. Benim anahtara ihtiyacım yok ki.

Ferris'in dudakları alayla büküldü. Doğru haklısın. Bunu nasıl da unuttum?

Bu imalı sözler genç adamı hiç etkilememişti. Rahat bir tavırla Senin hakkında küçük bir soruşturma yaptım dedi. Ferris birden irkildi.

İlginç bir şey bulduğunu hiç sanmıyorum. Bütün gücünü harcayarak sesine kayıtsız bir hava vermeye çalıştı. Pek heyecanlı bir hayat tarzım olmadı. Kime sordun?

Başlangıç olarak Phillip'e sordum. Bu başlangıç olarak sözü Ferris'in hiç hoşuna gitmemişti. Bana Stanford'daki müthiş çalışmalarını anlattı. Zekan ve cazibenle kısa sürede yükselişini ve kendisinin özel yardımcısı durumuna gelişini anlattı uzun uzun. Üstelik acıklı hayat hikayenden de söz etti. Annenle babanın özel uçaklarının düşmesi sonucu öldüklerini, seni Boston'daki teyzenin büyüttüğünü, çok soylu bir aileden olduğunu öğrendim. Sadece seçkin ailelerin çocuklarının gittiği bir yatılı okula gönderilmişsin. Ailenin özlemiyle yanan ve bu boşluğu bütün enerjisini derslere vererek doldurmaya çalışan zengin ama mutsuz küçük bir kızmışsın. Gerçekten çok etkileyici bir hikaye.

Ferris bu adamdan nefret ediyordu. Yüzünde buz gibi bir ifadeyle Umarım benim için ne kadar üzüldüğünü söylemeyeceksin dedi.

Blackheart'ın dudakları büküldü. Söylesem bile inanacağını sanmıyorum.

Çok zekisin. Benden ne istiyorsun Blackheart?

□Biliyor musun bana Blackheart demen hoşuma gidiyor. Herkes Patrick der bana.□

□Blackheart ismi sana çok uyuyor.□

□Öyle mi?□ genç adamın gözlerinde şeytanca bir ışık yanıp söndü. □Ama Ferris Byrd ismi sana hiç yakışmıyor.□

□Ben seviyorum.□ Ferris inatçı bir tavırla çenesini hafifçe yukarı kaldırdı.

□Evet, bundan eminim. Buradaki işim bitti Ferris Byrd. Gel seni yemeğe götüreyim ve bütün sırlarını senin ağzından öğreneyim.□

□Canın cehenneme.□ Ferris evrak çantasının bir gece daha vestiyer odasında kalmasının bir sakıncası olmadığına karar vererek kapıya doğru yürümek istedi. Ama aynı anda Blackheart□ın elini kolunun üstünde hissetti. Haifi bir temas olmasına rağmen bütün vücudu ateş değmiş gibi yanıyordu. Küçük bir hareketle ondan kurtulacağını bilmesine rağmen kıpırdamadan durdu.

□Benimle gel Francesca.□ Gerçek adını duymak genç kızın bütün sinirlerinin gerilmesine neden oldu. Blackheart yumuşak bir sesle sözlerini sürdürdü. □Sırlarını öğrenmem seni korkutmasın. Hatta ben de sana kendi sırlarımla bazılarını anlatabilirim.□

□Blackheart.□ Ferris şimdiye kadar hiçbir erkeğe yalvarmamıştı. Ama bu adama yalvarıyordu işte. □Lütfen bırak beni, gideyim.□

Genç adam hiçbir şey söylemeden onun kolunu bıraktı. Ferris tek bir kelime bile etmeden balo salonunun kapısına koşup dışarı çıktı. Blackheart□ın camlı kapıdan onun arkasından baktığını hissediyor ama kafasından geçenleri bilemiyordu.

□Artık oturup Von Emmerling zümrütlerinin getirilmesini beklemekten başka yapacak iş yok□ diye düşündü hırsız. Martı Balosu□na kadar yapılacak hiçbir şey yoktu. Yaşlı adamın sahte mücevherleri bu kadar çabuk bitirmesi hiç de iyi olmamıştı. Yapacak, planlayacak hiçbir şey kalmamıştı. Üstelik zaman bir türlü geçmek bilmiyordu.

Yaşlı adam haklıydı. Sahte mücevherler gerçekten bir sanat şaheseri idi. Böylesine usta bir sanatçının kendisini emekliye ayırma kararı alması gerçekten talihsizlikti. Meslek yaşamını böyle bir baş yapıtla kapamak istemesi belki de doğrudu. Nasıl olsa Von Emmerling işi herkesi tatmin edecek kadar karlıydı.

Bu işte çıkabilecek tek sorun belki Ferris Byrd sayesinde olabilirdi. Ama onu da halletmek pek zor olmayacaktı. Eğer gerekirse, kabak onun başına patlayabilirdi rahatlıkla. Zavallı kız neye uğradığını bile anlayamazdı.

Soğuk bir gülümseme hırsızın yüzünü aydınlattı. Plastik torbadaki mücevherleri bir kere daha çıkarıp baksa iyi olacaktı. Nasıl olsa bir hafta bile dolmadan elinden çıkacaklar ve yerlerini gerçekleri alacaktı. Evet, her şey sonuna kadar mükemmel yürüyecekti. Bundan emindi.

Ferris akşamüstü eve döndükten sonra yatağına uzandı ve geç saatlere kadar televizyon seyretti. Blackheart□ı düşünmemek için gösterdiği çabalara rağmen, kendisine Francesca demesi bir türlü aklından çıkmıyordu. Gerçek adını öğrendiğine göre, diğer şeyleri de öğrenmiş olduğunu tahmin etmek zor değildi. Geç saatlerde huzursuz bir uykuya daldı.

Ertesi sabah gözlerini açtığında gördüğü ilk şey, yatak odası kapısına dayanarak kendisini seyreden Patrick Blackheart oldu. Ferris, sabahları genellikle zor uyanırdı. Ama Blackheart□ı görür görmez, damarlarındaki kanın delice bir süratle akmaya başladığını hissetti. Hızla doğrulup yatağın içinde oturdu. Üstünde incecik saten bir gecelik olduğunu, dolgun göğüslerinin büyük bir kısmının açıkta kaldığını bile fark etmemişti. Blackheart□ın gözleri göğüslerine doğru kayınca birden durumu anladı ve yatak örtüsünü hızla çekti.

Öfkeden titreyen bir sesle □Burada ne işin var?□ diye bağırdı.

□Sadece mesleğimde ne kadar başarılı olduğumu sana göstermek istedim. Hırsızlara karşı her türlü önlemin alındığı apartmanlara bile rahatça girip çıkabileceğimi görürsen belki bana güvenirsin. Eğer bir apartman benim sınavımdan geçebiliyorsa, oraya hiç kimse giremez demektir.□

□Gördüğüm kadarıyla benim dairem senin sınavından geçememiş. İçeri nasıl girdin?□

Genç adam hafifçe gülümsedi. □Beni işe alan sen değilsin Francesca. Paramı ödeyen Phillip.□ Arkasını dönüp mutfağa doğru yürüdü. □Kahve ister misin?□

Ferris yatak örtülerini yarı çıplak vücuduna sarıp hızla onun peşinden yürüdü. □Evimden çıkmanı istiyorum. Hem de derhal!□

Ama mutfğa girer girmez yaptığı hatayı anladı. İçerisi o kadar küçüktü ki, birbirlerine sürünmeden yan yana durmaları hemen hemen imkansızdı. Bu durum Blackheart□ın çok hoşuna gitmiş gibiydi. Gülümseyerek genç kızın yanındaki rafa uzandı ve bir fincan aldı. □Şekersiz mi içiyorsun?□ Ferris□in öfkeyle dişlerini sıkıldığını görünce fincana kahve doldurdu ve uzattı.

Ferris birden sıcak kahveyi onun suratına fırlatmak için sonsuz bir istek duydu. Ama üstünde ince bir blucinle gömlek vardı. Çok canının yanacağı kesindi. İcini çekerek fincanı aldı.

□Teşekkür ederim,□ dedi genç adam nazikçe. □Sabah sabah sıcak kahve banyosu yapmak hiç hoşuma gitmeyecekti.□

□Bunu hak ettiğini sen de kabul ediyorsun değil mi?□ diye homurdandı Ferris. Kahveden bir yudum aldı. Blackheart ondan daha iyi kahve yapıyordu bu açıktı. □Yine de buradan derhal gitmeni istiyorum.□

Genç adam uzanıp onun omzundaki saçları hafifçe okşadı. □Saçlarını açık bıraktığın zaman daha da güzelsin.□

Ferris□in kaçabileceği bir yer yoktu. Biraz daha geri çekilip sırtını buzdolabına yasladı. Bir elinde kahve fincanı vardı. Diğer eliyle de üstündeki yatak örtüsünü tutuyordu. Onun için bu davranışı sadece öfkeli bakışlarla cevapladı.

Blackheart elini çekip tezgaha dayandı. □Söyle bakalım Francesca Berdahofski,□ dedi havadan sudan konuşur gibi. □Bugün ne yapmayı düşünüyorsun? Biraz yardıma ihtiyacım var. Benim için mükemmel bir yardımcı olabileceğini düşündüm.□

□Seni namusuz! Eğer bana şantaj yaparak mücevherleri çalmaya yardımcı olacağımı sanıyorsan, aklını kaçırmış olmalısın!□ Genç adamın yüzündeki şaşkınlığı fark edince cümlesini gitgide zayıflayan bir sesle tamamlamıştı.

□Bana bir türlü güvenemiyorsun değil mi? Geçmiş defterleri kapadığım konusunda seni nasıl ikna edeceğim? İnan bana, artık mücevher hırsızlığıyla uğraşmıyorum. Bir zamanlar mücevherlerini çalarak hayatımı kazanmama yardımcı olan bu adamlar bugün nasıl olsa kendi istekleriyle bana para ödüyorlar.□

Ferris birden kendini tam bir budala gibi hissetti. Bir yatak örtüsüne sarınmış, öfkeden titreyen budala bir bakire□ Eh, böyle bir tanımlama hiç de yanlış değildi doğrusu. Gerçek adının dışında başka neler biliyordu acaba Blackheart?□

□Ne tür bir yardım istiyorsun?□ diye sordu soğuk bir sesle.

□Önce, mücevherleri çalmak isteyen herhangi birinin Carleton House□a dışarıdan giremeyeceğinden emin olmak istiyorum. Eğer dört yüz küsur bilet satıldıysa o kadar kalabalıkta her türlü ihtimali göz önünde bulundurmalıyız. İkinci, üçüncü ve dördüncü katlardaki her pencerede alarm sistemi var. Sadece ikinci kattaki koridorun sonundaki küçük pencerede yok alarm sistemi. Pencerenin sadece tek kanadının açıldığını, oradan giren birinin de mutlaka merdivenlerden görülebileceğini düşünerek alarm koymaya gerek duymamışlar.□

□Eeee?□

□Bu mantık bana pek inandırıcı gelmedi. Merdivenlerde veya koridorda duran biri pencereyi görebilmesine rağmen, bana yine de kör bir nokta var gibi geliyor. Onun için bir deney yapmak istiyorum. O pencereden içeri gireceğim. Sen de bütün dikkatinle beni görmeye çalışacaksın.□

□Neden o pencereye de bir alarm koydurmuyorsun? Bu kadar zahmete ne gerek var?□

Genç adam gülümsedi. □Benim de bu kadar bir farkım olsun değil mi?□

□Yaptığın işten gurur duyuyorsun değil mi?□ diye parladı Ferris. □Sıradan bir hırsız olmadığını, bir kahraman olduğunu düşünüyorsun.□

Blackheart omuzlarını silkti. □Ben prensip sahibi bir hırsızım.□

□Prensip sahibiyim!□

□Çok zengin olmayan hiç kimseyi soymadım. Sadece sigortalı mücevherleri çaldım. Değerlerinin çok üstünde sigortalanmış olmalarına da dikkat ettim. Üstelik bir eve girdiğimde önüme gelen şeyi de almadım. Sadece mücevher çaldım.□

□Ne kadar asli bir davranış□ dedi genç kız alaycı bir sesle.

□Benimle geliyorsun değil mi Francesca?□

□Bana Francesca demekten vazgeç. Adım Ferris.□

□Senin adın Francesca. Üstelik adını yasal olarak mahkemeye başvurup değiştirmedin.□ Genç adamın sesi sakindi.

□O isimden hoşlanmıyorum.□

□Saçma! Francesca ismi sana yakışıyor. Bir ipek gibi omuzlarına dökülen saçlarına, öfkeyle inip kalkan o güzel göğüslerine yakışıyor. O yatak örtüsünü altında ne var Francesca? Gördüğüm kadarıyla mor saten kumaşın son derece baştan çıkarıcı bir görünüşü var ama yine de Senatör Merriam□ın müstakbel eşine pek uygun bir kıyafet değil.□

□Tanrı cezanı versin! Bana şantaj yapmaya çalışıyorsun.□

□Hayır□ diye karşılık verdi genç adam. Yüzündeki gülümseme birden silinmişti. □Öyle bir şeye niyetim yok.□

□Öyleyse neden benim hakkımda soruşturma yaptırdın?□

□Sana sadece şu kadarını söyleyebilirim. Martı Balosu ve Von Emmerling zümrütleriyle ilgilenen belli başlı bütün kişiler hakkında soruşturma yapmasını istedim Kate□den. Buna da gerek olduğunu düşünüyorum. İşin içinde bu kadar değerli mücevher olduğunda her türlü ihtimali hesaba katmak zorundayım. Diğerleri hakkındaki soruşturmayı çok fazla derinleştirmeye gerek duymadım ama senin hakkında daha fazla bilgi istedim.□

□Neden?□

Genç adamın gözlerinde birden istekli bir ifade belirdi. Dudakları belli belirsiz büküldü. Sanki birden onu kollarının arasına alacakmış ve nefessiz bırakıncaya kadar öpecekmiş gibiydi. Eğer böyle bir şey yaparsa buna itiraz etmeyeceğini hissetti Ferris. Başı dönüyordu. Vücudunu saran örtünün kaydığını biliyor ama tutup yukarı çekecek gücü kendinde bulamıyordu.

□Çünkü□ dedi genç adam uzun bir sessizlikten sonra. □Çünkü en çok kuşkulandığım kişi sendin.□

Ferris hiçbir şey söylemeden şaşkınlıkla ona baktı. Genç adam elini uzatıp yavaşça onun ağzını kapadı. □Ağzına sinek kaçacak Francesca,□ diye mırıldandı gözlerindeki o garip pırıltıyla.

□Ben□ ben□□ Ferris o kadar öfkelenmişti ki sözlerini bir türlü tamamlayamıyordu. Onun bu hali davetsiz misafirini epey eğlendirmiş gibiydi.

□Kendini o örtünün altında o kadar rahatsız hissediyorsan neden gidip giyinmiyorsun? Gelirken taze kurabiyeler de almıştım. Üstüne rahat bir şeyler giydikten sonra Carleton House□da neler yapacağımızı konuşuruz.□

□Yardıma ihtiyacın varsa Trace□i çağır□ dedi Ferris hırsıyla.

□Trace□in işi var. Kate□in de öyle. Özür dilerim küçük hanım, başka şansınız yok. Bana yardımcı olmaktan kaçındığını Phillip□in duymasını istemezsin değil mi?□

□Yoksa Phillip□e anlatacağın iyi bir malzeme var elinde. Hepsini anlatırsın değil mi?□ genç kızın sesi aşağılayıcıydı.

□Hayır anlatmam□ dedi Blackheart. Ve Ferris ona güveniyordu. En azından bu konuda. □Hadi şimdi git giyin. Her gün giydiğin o süslü püslü elbiselerden birini de giyme sakın. Rahat bir kıyafete ihtiyacımız olabilir.□

Ferris yatak odasında mümkün olduğunca oyalandı. Hatta odasını toplamayı bile ihmal etmedi. Blackheart□ın giyme dediği elbiselerden birini giymek için can atıyordu ama onu kızdırmaktan da çekiniyordu. Kolundan tuttuğu gibi buraya getirebilir ve istediği gibi bir kıyafeti giydirmeye kalkabilirdi. İsteksiz bir tavırla bir blucin ve kalın bir kazak giydi. Saçlarını toplayıp sıkı bir topuz yaptı. Sol parmağına da Phillip□in taktığı kocaman elmas yüzüğü geçirdikten sonra mutfağa döndü.

Blackheart yeniden kahve içiyor ve kurabiyeleri bir tabağa yerleştiriyordu. Ferris□in girdiğini fark edince elindekileri bıraktı ona baktı ve kaşlarını çatı.

□Çok güzel□ diye mırıldandı. Sonra genç kızın herhangi bir hareketine fırsat bırakmadan elini saçlarına uzattı ve firketeleri

çıkartıp tezgahın üstüne fırlattı. İki küçük değişiklik gerek yalnızca. Ferris'in saçları serbestçe omuzlarına döküldü. Blackheart onun sol elini yakalayıp elmas yüzüğü de kolayca çıkardı ve aynı firketeler gibi rahat bir şekilde tezgaha fırlattı.

Ama çok güzel ve değerli bir yüzük o diye bağırdı Ferris şaşkınlıkla. Onu nasıl atarsın öyle?

Bence hiç de yaratıcı güzelliği olan bir yüzük değil. zaten Phillip Merriam'ın da yaratıcı bir insan olduğu söylenemez ya. Sana zümrüt yakışır. Ya da yakut.

Bence elmas bana yakışıyor. Ferris şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemiyordu.

Öyleyse kocaman sarı bir elmas takmalısın. Herhangi bir bankacının karısının kullanabileceği sıradan beyaz elmas değil.

Seninle gelmemi istiyor musun, istemiyor musun Blackheart?

Çok kızarsan kahve banyosu yerine mücevher banyosu mu yaptırırsın yoksa? Öyleyse ağzımdan çıkanlara dikkat edeyim.

İyi edersin. Ferris arkasını dönerken gülümsemekten kendini alamadı. Blackheart onun omzunu tutup yavaşça kendisine doğru çevirdi.

Gülümseyebiliyorsun dedi yumuşak bir sesle. İşte bu çok güzel.

Artık şüpheliler listesinde değil miyim yoksa?

Genç adamın parmaklarının baskısı birden arttı. Yavaşça ona doğru eğildi. Ama bir anlık bir davranıştı bu. Hemen geri çekildi. Sen bana güvendiğin zaman ben de sana güveneceğim Francesca dedi.

Öyleyse sonsuza kadar beklersin. Hadi gideceksen gidelim artık!

Bilemiyorum Francesca diye mırıldandı genç adam. Yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Bazen dünyanın en soğuk kadını oluyorsun, bazen de Öyle öfkeyle bakma bana. Geliyorum.

Konu Başlığı: Ynt: KIRMIZI AYAKKABILAR / Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 05, 2007, 12:41:15 ÖÖ

BÖLÜM BEŞ

Başını derde soktuğunun farkında değil misin oğlum? diye düşündü Blackheart. Parmakları direksiyona sıkıca sarılmış, gözlerini yola dikmişti. Otuz altı yaşına gelmiş bir adamın daha akıllıca davranması gerekirdi. Anlaşılan içindeki şeytan dürtüyordu yine. Yüksek binaların tepesine tırmanarak hayatını tehlikeye atmadığı için bu tür tehlikelerle avunmaya çalışıyordu belki de.

Mantıklı bir şekilde düşündüğü zaman, Miss Ferris-Francesca-Byrd-Berdahofski'den en az onun kendisinden hoşlanmadığı kadar hoşlanmıyordu. Onun her zaman takındığı o kendinden emin ve ne yapacağını bilen iş kadını tavırlarından hoşlanmıyordu ilk başta. Geçmişini gizleyerek üstüne görünmez bir şal gibi sardığı züppeliğinden hoşlanmıyordu. En çok da bu kadını bu kadar çok istemesinden hoşlanmıyordu. Ne zaman ona yaklaşırsa, kollarının arasına alıp sevişmek için sonsuz bir istek duyuyordu. Tabii bu sorunu çözmek çok kolaydı. Ona yaklaşmazdı, o kadar. Ama bir türlü bunu yapamıyordu. Tehlikeli bir mıknaş gibi çekiyordu genç adamı. Ferris Byrd'ün yüzündeki o soğuk ifade Patrick Blackheart'ın kaçamayacağı bir meydan okumaydı sanki.

Carleton House'a buradan gidilmez. İşte sesindeki bu boşuk tonu da seviyordu. Blackheart deyişinde.

Haklısın. Genç adam yan gözle ona baktı. Miss Ferris Byrd onun külüstür Volvo'sunu gördüğünde gözlerini öyle bir hayretle açmıştı ki, genç adam gerçekten çok eğlenmişti. İşte şimdi yanında oturmuş, emniyet kemerini sıkı sıkıya bağlamış, ellerini de kucağına kenetlemişti. Parmaklarını o kadar sıkıyordu ki eklem yerleri bembeyaz kesilmişti.

Beni kaçırıyor musun? dedi Ferris neşeli çıkmasına gayret ettiği bir sesle.

Bunu yapmamı ister miydin?

Ferris bu sorunun cevabını ciddi bir şekilde düşünüyormuş gibi yaptıktan sonra sessizce başını iki yana salladı.

□Az ileride nefis hazır yemekler satan bir dükkan var. Piknik yapmak için bazı şeyler alacağız oradan.□

Ferris sakın görünmeye çalıştı. □Piknik yapacak mevsimde değiliz sanırım. Üstelik seninle piknik yapmayı kabul ettiğimi de hiç sanmıyorum. Sadece sana yardım etmeyi kabul etmişim.□

Blackheart onun bu öfkeli çıkışlarını da seviyordu işte. Evinin dağınıklığını, dikbaşlılığını, ona sürekli kızmasını ve öfkesini gizlemek için en ufak bir gayret sarfetmeyişini..

Oysa Kate uyarmıştı patronunu. Kate hem onu, hem de Trace□i çok iyi tanıyordu. Daha ilk günden Blackheart□ın Miss. Byrd□e duyduklarını anlamış ve onu uyarmıştı. Aslında Blackheart Anonim Şirketi Kate□e çok şey borçluydu. Büronun düzenli şekilde yürütülmesi, günlük işlerin eksiksiz yerine getirilmesi, Trace□in başının derde girdiği güzel kadınların sorunlarının çözümü hep Kate□in omuzlarındaydı. Mükemmel sorunsuz bir yardımcıydı Kate.

Ama altı ay kadar önce Kate□in de bazı sorunları çıkmıştı. Romantik ilişkilere hep burun kıvrıran ve yalnız yaşamının erdemlerinden söz eden kadın birden değişmişti. İki hafta boyunca kıpkırmızı bir burun ve şişmiş gözlerle dolaşmıştı. Blackheart onun evli bir adama aşık olduğundan kuşkulandı önce. Ama çalışma arkadaşlarının özel hayatına gösterdiği saygının bir gereği olarak hiçbir şey sormamıştı. Kate de kısa bir süre sonra kendini toparlamış ve her zamanki dikkatiyle çalışmasını sürdürmüştü. O güne kadar Blackheart, Trace ve Kate birbirlerine bağlı üç dost ilişkisi içindeydiler. Bu dostlukta Kate açısından değişen bir şeyler olduğunu ancak birkaç ay sonra anlayabilmişti Blackheart. Kate□in yaşlı gözlerle dolaşmasına neden olan adam Trace□den başkası değildi. Ama Trace Kate□deki bu değişikliğin farkında bile değildi. Blackheart da arkadaşına bundan söz edip Kate□in işine burun sokmayı doğru bulmamıştı.

Genç adam geçmişini düşünmekten vazgeçti. Kate□in karmakarışık aşk hayatı konusunda yapabileceği bir şey yoktu. Zaten önce kendi aşk hayatını bir düzene sokması gerekiyordu.

□Yüzüme öyle çilekli pastaymışım gibi bakmaktan vazgeç,□ diye parladı Ferris birden.

□Spagetti.□

□Özür dilerim, anlamadım.□

□Seni çilekli pastadan çok spagettiye benzetiyorum. İtalyan usulü yapılmış, bol peynirli nefis soslu bir spagettiye.□

□Unutma ki benim damarlarımda İtalyan kanı kadar Leh kadı da var□ diye cevabı yaptırdı Ferris. □Lehlerin hangi yemeğine benziyorum sence?□

□Mutlaka en lezzetli ve en güzel olanına□ diye mırıldandı Blackheart.

□Yüzündeki o ifadeyi derhal silmeni istiyorum Blackheart! Carleton House□a gidiyoruz. Sanırım bir şeyler yiyeceğiz ve sonra beni evime bırakacaksın. Hepsini bu kadar.□

□Emredersizin efendim.□ Genç adamın sesi alaylıydı.

Ferris o güzel yeşil gözlerini ona dikti. □Neden beni hep kızdırmaya çalışıyorsun Blackheart?□ sesi o kadar sakindi ki, genç adam duygularını bu kadar ustalıkla gizlemeyi başarabildiği için onu sessizce kutladı.

□Çünkü seni sinirlendirmek hoşuma gidiyor.□

□Tanrı aşkına neden?□

□Çünkü kızdığında her zamanki sükunetini kaybediyor ve bana tepeden bakmaktan vazgeçiyorsun. Aynı zamanda Regina Merriam veya Olivia Summers gibi olmaya çalıştığını da unutuyorsun.□

□Ben Olivia gibi olmaya çalışmıyorum!□ Genç kızın sesi birden sertleşti. □Ayrıca sana tepeden de bakmıyorum.□

□Yoo, bakıyorsun. Bunun nedenini henüz bulamadım. Sadece yasalara son derece sadık iyi bir yurttaş olduğun için mi yoksa daha başka nedenleri mi var? Acaba çocukken en büyük hayalini mücevher hırsız olmakta da, başaramadığın için beni kışkırtıyor musun?□

☐Hakkımda her şeyi bildiğine göre, çocukken kurduğum hayalleri de öğrenmişsindir nasıl olsa. Sana bu konuda bir şey anlatmadılar mı?☐

☐Mücevher hırsız olmak istediğine dair herhangi bir bilgi gelmedi.☐

☐Hangi bilgiler geldi peki?☐

☐Chicago yakınlarında küçük bir çiftlikte yaşayan çok büyük ve çok yoksul bir aileden geliyorsun. Baban Lehmiş, annen de İtalyan. Sekiz kardeşsiniz. Aileniz paradan yana çok sıkıntı çekmiş ama evinizden sevgi hiç eksik olmamış.☐

☐Belki de çok fazla sevgi vardı☐ diye mırıldandı Ferris. ☐Sekiz kardeş değiliz, dokuz kardeştik. Küçük kız kardeşim on iki yaşındayken öldü. Böbreklerinden hastaydı.☐

Blackheart bir süre konuşmadı. ☐Eğer paranız olsaydı, onu kurtarabileceğinizi mi düşünüyorsunuz?☐

Gerçekten çok zeki bir adamdı. Ferris bunu kabul etmek zorunda kaldı. ☐Bilemiyorum☐ Ama eğer paramız olsaydı, hiç olmazsa kafamızdaki bu soru işaretiyle yaşamak zorunda kalmazdık.☐

☐Annenle babanı suçluyor musun?☐

☐Tabii ki hayır. Onları çok severim. Son nefeslerine kadar çalıştılar ve daha yetmişlerine gelmeden öldüler. Annem o kadar çok doğum yaptığı için, babam da çiftçilerde görülen bir çeşit verem yüzünden. Paramız olsaydı belki onlarda ölmezlerdi, belki de ölürlerd. Ama bunu düşünerek acı çekmezdik.☐ Duyduğu acı genç kızın gözlerinden okunuyordu. ☐Benim kaç yeğenim var biliyor musun? Tam yirmi iki. Yedi kardeşimin tam yirmi iki çocuğu var. Kardeşlerimden biri de rahip. Heps. evlenir evlenmez çocuk sahibi olmaya başladılar. Ağabeyim Paul üniversiteye bir yıl devam ettikten sonra okuldan ayrılmak ve üç çocuğunun geçimini sağlayabilmek için bir fabrikada çalışmak zorunda kaldı. Tam yirmi bir yaşındaydı o zaman.☐

☐Sen de aynı şeyleri yaşamamaya kesin karar verdin?☐

☐Haklısın. Ben de az daha onlar gibi evlenip hiç durmadan çocuk doğurmaya başlayacak ve yoksulluk içinde yaşayacaktım. Ama liseyi bir yıl erken bitirdim ve Stanford☐dan bir burs kazandım. Bir daha da asla arkama bakmadım.☐

☐Aileni hiç görüyor musun?☐

☐Elbette. Yoksa onlardan utandığımı mı sanıyorsun? Hayır, utanmıyorum. Ama onların çektiği yoksulluğu ve çevrelerini saran çocukları her görüşümde onlar gibi olmayacağıma bir kere daha karar veriyorum.☐

☐Yani sen hiçbir zaman çocuk sahibi olmayacak mısın?☐

☐Tabii ki çocuklarım olacak. Ama ben istediğim zaman olacak. Kaza sonucu değil.☐ Sesinde son derece kararlı bir ifade vardı.

☐Evet bunu anlıyorum.☐ Genç adamın sesi sakindi. Onu yargılamadığı belliydi. ☐Ama yine de benden bu kadar nefret etmeni açıklıyor bu söylediklerin.☐

Ferris uzun uzun onun yüzüne baktı. Bir şeyler düşünüyor gibiydi. Sonra yavaşça arkasına yaslanıp gözlerini önüne dikti. ☐On bir yaşındayken İspanyol dansçı olmayı her şeyden çok istiyordum☐ diye anlatmaya başladı yavaş bir sesle. ☐Ama ders almam mümkün değildi. Eğer paramız olsaydı bile yaşadığımız küçük kasabada bunu öğretecek kimse yoktu. O yüzden mümkün olduğu kadar çok film seyrediyor, bütün figürleri ezberlemeye çalışıyor, fırsat bulduğumda da ahırda kendi kendime dans ediyordum. Ablamın eski bir elbisesini kendime uydurup İspanyollar☐inkine benzeyen bir elbise bile yapmıştım. Tek eksiğim ayakkabılarımdı. Dans etmek için nasıl ayakkabılara ihtiyacım olduğunu bile bilmiyordum ama bunun çok önemli olduğunu hissediyordum.☐ Sanki o günleri yeniden yaşıyor gibiydi. Blackheart ilgiyle, sessizce dinlemeye devam etti.

☐Bir bahar günü öğleden sonra kasabaya gitmiştim. Oradaki bir dükkanda bir çift kırmızı ayakkabı gördüm. Pırıl pırıl parlıyorlardı. Topu topu beş buçuk dolardı. Ama benim param yoktu. Dünyada en çok istediğim şeydi öyle bir ayakkabıya sahip olmak. Her gün okuldan çıktıktan sonra o dükkanın önüne gidip kırmızı ayakkabıları seyrettim. Satın alabilecek parayı bulmak için her yolu düşünüyor ama bir türlü uygun bir çözüm bulamıyordum. O ayakkabıları o kadar istiyordum ki her gün onlara bakarken gözlerimden yaşlar boşanıyordu. Sonra bir gün dükkandan içeri girdim. Hiç kimse yoktu. Az ilerideki bir mağazada yangın çıkmış ve herkes bakmak için oraya gitmişti. Okul çantam kolumun altında büyülenmiş gibi ayakkabılara bakıyordum. Hiç kimse yoktu. Alıp çantama atsam ve oradan çıksam hiç kimse beni görmeyecekti.☐ Yavaşça gözlerini kapattı. Yanakları kızarmıştı.

□Ama almadım. Sadece orada öyle durup onlara baktım. Çok istediğim halde dokunamadım bile. Sonra dükkandan çıkıp deliler gibi koşarak eve döndüm.□

Genç adam hiçbir şey söylemedi. Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Genç kızın sesindeki acı o kadar tazeydi ki, yarasının hala kanadığı belliydi.

Ferris gözlerini açıp başını ona çevirdi. □Dünyada hiç kimse hiçbir şeyi benim o kırmızı ayakkabıları istediğim gibi isteyemez. Hiç kimse. Eğer ben onları almadıysam hatta elimi bile sürmeden o dükkandan çıktıysam, senin yaptıklarının hiçbir mazereti olamaz, anlıyor musun?□

□Peki onları almadığın için hiç pişmanlık duymadın mı?□ diye sordu Blackheart merakla.

Ferris içini çekti. □Hayatımın daha sonraki beş yılı boyunca her gün duydum o pişmanlığı. Sonra kardeşim öldü ve düşünmem gereken daha önemli şeyler olduğunu anladım. O hayattan kaçıp kurtulmak gibi.□

□Ve kaçıp kurtuldun. Hem de büyük bir başarıyla.□ Ferris şarküterinin önüne park ettiklerini ve Blackheart□ın büyük bir ilgiyle onu seyrettiğini fark etmemiştii bile. □Merriam ne düşünüyor bu konuda?□

□Ona anlatmadım ki. Şimdiye kadar hiç kimseye anlatmamıştım zaten.□

□Tabii ailen dışında.□

□Onlara da anlatmadım□ dedi genç kız mesafeli bir sesle. □Onları ilgilendirmiyordu. Ama seni ilgilendiriyor.□ Tekrar gözlerini kapadı. □Ben biraz kestireceğim. Sen git, ne alacaksan al. Eğer seçme şansım varsa peynirli sandviç tercih ederim.□

Genç adam aynı Uyuyan Güzel□deki prens gibi eğilip onu dudaklarından öpmek istedi. Tanrım, çıldırıyordu galiba! □Peynirli sandviç□ diye mırıldandı. □Hiç olmazsa ortak bir noktamız var.□ Arabadan inip yavaşça kapıyı kapadı. Eğer birazcık akli varsa, onu hemen evine götürüp bırakması gerekirdi. Francesca Berdahofski, büyük bir dikkatle yaptığı planları altüst edebilirdi çünkü. Eğer gerçekten büyük bir budala değilse, çok geç olmadan bu ilişkiye bir son vermeliydi.

Ama onu eve götürmek yerine şarküteriye girip altı tane peynirli sandviç, şarap ve tavuk almayı tercih etti. Onu Carleton House□a götürecek balo salonunda yere oturup yemek yiyecekler ve sonra sevişeceklerdi. Onun direncini kırmak ve sevişmeye ikna etmek için elinden geleni yapmaya kararlıydı.

Üçü de birbirinden farklı tüplerdi. Ama böyle bir üçlünün birlikte çalışabileceğini hiç kimse tahmin edemeyeceği için planları son derece başarıyla yürüyecekti.

Yine de böyle bir ekibin başında olmak zordu. Yardımcılarının zayıflıklarını bir an bile unutmaması gerekiyordu. Doğabilecek pürüzleri önceden görmesi ve önlem alması şarttı. Bu küçük mücevher soygununun arkasındaki gerçek dehayı hiç kimsenin öğrenemeyecek olması gerçekten talihsizlikti. Herkes sadece Patrick Blackheart adını düşünecek, diğerlerini önemsemeyecekti. Ve üçü zengin, çok zengin olacaklardı.

Odada kendinden emin bir kahkaha çınladı. □Çok zekiyim□ diye düşündü ekip başı. □Gerçekten çok zekiyim.□

Ferris Carleton House□da ikinci katın koridorunda tek başına durmuş Blackheart□ı beklerken □Benim burada ne işim var?□ diye düşündü. Evden çıktıklarında saate bakmayı unutmuştu ama herhalde öğle olmuştu. Saat üçte Phillip telefon edecek ve onu evde bulamayacaktı. Yine de pek fazla umursamıyordu bunu. Belki de bu muhteşem malikanenin havası yaratıyordu bu umursamazlığı.

Blackheart balo salonunun kapısından çıkmıştı. İkinci katın koridor penceresinden içeri girip tekrar dışarı çıkacağını ve yine balo salonunun kapısından Ferris□ın yanına geleceğini söylemişti. Bütün bu süre zarfında Ferris koridorda duracak ve onu pencereden girerken görmeye çalışacaktı.

Ferris merdivenlerde durmuş, gözlerini dört açarak dikkatle koridora bakıyordu. Blackheart aksini iddia etse de onu göreceğinden emindi. Koridora bir eşarp bırakmışlardı. Blackheart eğer görünmeden içeriye girmeyi başarabilirse bu eşarby göstererek iddiasını kanıtlayacaktı.

□Çocukça bir oyun□ diye düşündü genç kız. Kazanamayacağını bildiği halde neden bu oyunu oynamakta ısrar ediyordu sanki

Blackheart? Ama Ferris bundan hiç de şikayetçi değildi. Onu pencereden girerken yakaladığı anda alay etmek için eline müthiş bir fırsat geçecekti nasıl olsa.

Hafif bir ses duyarak hızla döndü. Onu yakalamıştı işte.

Ama Blackheart balo salonunun kapısında elinde eşarp, yüzünde her zamanki gülümsemesiyle görünce sevinci kursağında kaldı.

□Nasıl yaptın bunu?□

□Sihirbazlardan hilelerini açıklamaları istenmez.□

□Mutlaka bir şey yaptın. Beni kandırıyorsun. O pencereden girmiş olsaydın seni mutlaka görürdüm.□

□Seni kandırmıyorum. O pencereden girdim ve sen beni görmedin. İşte eşarp elimde.□

Ferris ağır adımlarla merdivenlerden inip ona yaklaştı. □Evet, en iyi korunan bir yere bile ustalıkla girebileceğini ispatladın böylece. Ama bunu nasıl yaptığını bile açıklamıyorsun bana. Sonra da sana güvenmemi bekliyordun.□

□Hayır. Bana güvenmeni beklemiyorum. Bu kadarı safdillik olur.□ Genç adam ona elini uzattı. □Hadi gel bir şeyler yiyelim.□

Ferris onun elini görmemezlikten gelerek balo salonuna girdi. Blackheart kocaman şöminedeki odunları tutuşturup yere bir battaniye serdi ve paketteki yiyecekleri çıkarmaya başladı.

□O battaniyeyi nereden buldun?□ diye sordu Ferris merakla.

□Üst kattaki yatak odalarının birinden aldım.□

□Ve ben farkına bile varmadan buraya getirdin ha?□ Genç kız kızması mı şaşırması mı gerektiğini bilmiyordu.

□Ben çok sessiz yürürüm.□

Ferris içini çekerek yere oturdu ve şarap şişesine uzandı. □Eğer sana güvenmeseydim burada olmazdım Blackheart.□

Genç adam onun yanı başına oturup şişeyi aldı, açtıktan sonra geri verdi. □Ama bir noktaya kadar.□

□Evet, bir noktaya kadar.□ Ferris bacaklarını uzatıp battaniyenin üstünde sırtüstü yattı. Dudaklarının kenarında birden mutlu bir gülümseme belirdi. Sanki büyülmüş bir dünyaya girmişti birden. Şömineden yayılan sıcaklık, alevlerin kızıllığı, bir anda kaybolup bir anda ortaya çıkabilen değişik bir erkek□ □Eee, beni nasıl besleyeceksin bakalım?□ dedi boğuk bir sesle.

□Peynirli sandviç ve tavukla.□

Ferris birden gülmeye başladı. Kahkahalarını bir türlü tutamıyor, sesi salonun duvarlarında çınlıyordu. □Hayatımda bundan□ komik bir şey□ duymamıştım□ dedi kahkahalar arasında. Gülmekten gözlerinden yaş gelmişti. □Herkes Blackheart Anonim Şirketi konusunda beni uyarmıştı. Sahiplerinin kadınları baştan çıkarma konusunda gerçek birer uzman olduğunu söylemişti bana. Böyle bir uzman bir kadının sandviçle baştan çıkarılmayacağını bilmez mi?□

□Hangi kadınla birlikte olduğuna bağlı bu□ diye mırıldandı genç adam. Yavaşça eğilip genç kızın dudaklarını dudaklarıyla örttü.

Bundan daha iyi bir zaman seçemezdi doğrusu. Ferris iyice gevşemiş, belki şarabın da etkisiyle yumuşamıştı. Kollarını onun boynuna doladı ve dudaklarını araladı. Ama birden aklı başına geldi.

□Hayır!□ Korkuyla Blackheart□ı itip salonun öteki ucuna kaçtı. Gözleri korkuyla irileşmişti.

Genç adam hiç sesini çıkarmadan battaniyenin üstüne uzandı. □Bir öpücüğe bu kadar tepki göstermene hiç gerek yok Francesca□ dedi nazik bir sesle.

□Beni öpmeni istemiyorum.□

Bu sözler hiç de inandırıcı değildi ama Blackheart nazik bir erkek gibi davranıp sessiz kaldı.

□Pekala□ dedi kısa bir sessizlikten sonra. Doğrulup oturdu □Hadi gel, yemeğini ye.□

Ferris gözlerinde kuşkulu bir ifadeyle yaklaştı ve ondan uzak durmaya gayret ederek battaniyenin ucuna oturdu. □Doğum kontrolü için gerekli önlemleri almayı da unutmamışsındır herhalde.□

□Bir öpüşmeyle hamile kalmazsın Francesca.□

□O kadarla mı kalacaktın?□

Genç adam sıcak bakışlarını onun yüzüne dikti. □Eğer sen sadece o kadarını istiyorsan.□

Ferris yutkundu. Patrick Blackheart□ın çok çekici bir erkek olduğunu istemese de kabul etmek zorundaydı. Özellikle alevlerin ışığında. □Peki ya daha fazlasını istersem?□ diye sordu. Mutlaka çıldırmış olmalıydı. Böyle sorular sorabildiğine göre.

Genç adam gülümsedi. □İsteklerini seve seve yerine getiririm. Biliyorsun centilmen erkekler böyle davranır.□

Ferris öfkeyle sordu □Bana oradan biraz tavuk ver Blackheart. Çok acıktım.□

□Elbette. Ama tuz almayı unutmuşum. Tuzsuz yiyebilecek misin?□

□Senin her şeyi mükemmel şekilde yaptığını sanıyordum.□ Ferris cümlesini tamamlar tamamlamaz pişman olmuştu ama çok geç kalmıştı.

Blackheart□ın alaycı bir şekilde gülümsediğini görünce biraz rahatladı. □Mükemmel olmaya çalışıyorum ama her zaman başarılı olduğum da söylenemez.□

□Mutfağın nerede olduğunu biliyorum gidip biraz tuz getireyim.□ Ferris hızla ayağa kalktı. Yanakları kıpkırmızı olmuştu. Genç adamın dudaklarının temasını hala hissediyor, dizleri titriyordu. Onun yanından hemen uzaklaşmak zorundaydı.

Tam kapının yanına gelmişti ki, genç adamın ellerini omuzlarında hissetti. Nazik ama kararlı bir hareketle omu kendisine doğru çevirdi Blackheart. □Benden korkma Francesca□ dedi yumuşak bir sesle. □Seni asla incitmeyeceğim.□

Ferris bir mıkna-tisa tutulmuş gibi ona doğru çekildiğini hissediyordu. □Öyleyse bırak beni□ diye fısıldadı.

□İşte bunu yapamam sevgilim.□ Blackheart onu yavaşça kendine doğru çekti.

Ferris o sıcak dudakları dudaklarının üstünde hissettiği anda bütün direnme gücünü ve düşünme yeteneğini kaybetti. Kollarını beline dolayıp, dudaklarını istekle araladı. Dizleri titriyor, başı dönüyordu. İkisi de engellenmesine mümkün olmayan bir arzuyla titremeye başladılar.

□Vay, vay□ Sanırım gelmek için yanlış bir zaman seçmişiz.□ Olivia Summers□ın soğuk ve alaycı sesi bir kova buzlu su etkisi yaptı. Ferris korkuyla geri çekilmeye çalıştı. Ama Blackheart ona izin vermemiş, kollarından sıkıca tutmuştu.

□Burada ne işin var Olivia?□ dedi genç adam son derece sakın bir sesle. Ferris hayranlıkla ona baktı. Bunu nasıl başardığını bilmiyordu ama Olivia□nın layığını bulduğunu anlamıştı. İkisinin de korku ve suçluluk duygusuyla paniğe kapılmalarını bekliyordu kadın. Blackheart ise onu bu zevkten mahrum bırakmıştı. Ferris sakinleşmek için derin bir nefes aldı. Blackheart onun kollarını yavaşça okşadıktan sonra serbest bıraktı.

□Doğrusunu istersen yapmam gereken ufak tefek işler vardı Patrick. Aldığım bazı notları kaybetmişim. Onun için buraya gelip ölçü almam gerekli. Dale de kuzu gibi bir erkek olduğu için beni buraya kendisi getirmeyi teklif etti. Yoksa□ toplantınızı mı engelledim?□ Olivia burnunu hafifçe yukarı kaldırıp alaycı bir kahkaha attı. □Ptrizk yoksa hala eski numaralarını mı sürdürüyorsun?□ Trace ile sen her işte yeni bir kalp mi kazanmak zorundasınız yani? Ama zavallı Ferris□i seçmekle pek doğru bir iş yapmamışsınız bu sefer. Kızcağız benim kadar olgun olmadığı için senin gerçekten ciddi olduğunu sanabilir.□

Blackheart centilmen bir erkek olduğunu söylemişti Ferris□e ve bunu ispatladı. □Belki de bu sefer ciddiyimdir Olivia, olamaz mı?□

□Oh, Patrcik yapma!□ Olivia bir kahkaha daha attı. □Eğer zavallı Ferris□e acımıyorsan Phillip□i düşün. İnsanların duygularıyla böyle oynamamalısın. Kendine göre birini seçmeyi neden düşünmüyorsun?□

Bu sözlerin anlamı çok açıktı. Ferris kendini daha fazla tutamayıp bu kadına esaslı bir tekme indirmeyi düşündüğü sırada

dışarıdan Dale Summers'ın sesi duyuldu.

Olivia sanırım burada birisi var. Bence şimdi bunu

Blackheart ile Ferris'i görünce sözlerini tamamlayamadı. Kapıda durdu ve utançtan kıpkırmızı kesilmiş bir yüzle onlara baktı.

Adamın bu hali Ferris'in kendisini daha da kötü hissetmesine neden oldu. Ama Olivia'nın altında kalmamaya da niyetliydi.

Siz Dale ile işinizi halledin Olivia dedi. Blackheart ile bizim işimiz de bitmek üzereydi.

Öyle mi? Daha yeni başlamışsınız gibi geldi bana.

Bu kadar çok konuşan kızların ağızına biber doldurulacağını öğretmediler mi sana Olivia? Blackheart'ın sesi yumuşaktı.

Ne kadar hoşsun Patrick

Öyle olmaya çalışıyorum. Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz? Yarın sabahı bekleyemeyecek kadar acil ne işiniz var merak ettim. Ayrıca buranın anahtarları nasıl oluyor da size veriliyor? Anahtar verilen kişiler listesinde adınız yoktu.

Sevgili Patrick, birdenbire nasıl da profesyonel kesildin. Korkarım yakalandık. Geçen hafta Regina'nın anahtarlarını ödünç aldım ve bir tane de kendim için yaptırdım. Buraya her gelişimde sevgili Ferris'i rahatsız edip anahtar almak zorunda kalmayayım dedim.

Hala soruma cevap vermedin Olivia. Blackheart çelik gibi sertleşen gözlerini onun yüzüne dikti. Bugün buraya Dale ile gelişinizin nedenini öğrenmek istiyorum.

Dale'in az önce kıpkırmızı olan yüzü iyice kızardı. Ferris şaşkınlıkla ona bakarken Olivia'nın kahkahasını duydu.

Patrick sevgilim, ıssız malikanelerde yaşanabilecek erotik zevkleri bana sen öğretmiştin. San Simeon'daki maskeli baloyu hayatım boyunca unutmayacağım. Dale'i de buraya getirirsem aynı şeyi yeniden yaşayabilir miyim diye merak ettim. Dudakları hafif bir gülümsemeyle büküldü.

Ferris daha fazla dayanamayacağını anladı. Öyleyse sizi yalnız bırakalım dedi yavaş bir sesle. Zaten benim hemen eve dönmem gerekiyor. Phillip telefon edecekti.

Her Pazar telefon mu ediyor? Ah, ne tatlı çocuktu Phillip. Olivia neşeyle cıvıladı. Biz nişanlıyken de her Pazar telefon ederdi. Tabii beni daha erken arardı. Her Pazar öğleden sonra saat üç. Eski alışkanlıklarını sürdürdüğüne sevindim. Hiç kıpırdamadan duran Ferris'e yaklaşıp gülümseyerek kulağına eğildi Dinle hayatım, erkekler konusunda zevklerimizin ortak olduğunu şimdiye kadar bilmiyordum. Bu günlük erkeklerimizi değiştirmeye ne dersin? Patrick'i uzun süredir özlemiştim zaten. Sen de, yeterince uyarıldığı zaman Dale'in iyi bir sevgili olduğunu göreceksin.

Ferris birden yumruğunu sıktı. O yumruğu Olivia'nın suratına patlatabilmek için hayatının beş yılını bile seve seve verirdi. Ama sırtındaki güçlü elin daha hızlı hareket edeceğini ve onu durduracağını biliyordu. İntikamını daha sonra mutlaka almaya karar ererek başını hafifçe yukarı kaldırdı ve son derece sakın bir sesle Seni dışarıda arabada bekleyeceğim Blackheart dedi.

Dale'i soğuk bir baş işaretiyle selamlayarak salondan çıktı. Arabanın yanına geldiğinde bütün vücudu öfkeyle titriyor, küçükkken erkek kardeşinden öğrendiği bütün küfürleri dişlerinin arasından sıralıyordu. Arabaya binip Blackheart'ı beklemeyi başladı.

Birkaç dakika sonra o da gelip arabaya bindi. Motoru çalıştırdıktan sonra yan gözle Ferris'e baktı.

Ferris'in yüzü kıpkırmızıydı Bunu nasıl yaparsın? diye hırsla soludu.

Neyi nasıl yaparım?

O adi kaltakla nasıl yatarsın?

Genç adam omuzlarını silkti ama bütün kayıtsız tavrına rağmen gözlerindeki neşeli pırıltıyı saklayamamıştı. O sıralar yapılacak başka işim yoktu diye karşılık verdi. Geçmişteki aşk hayatını bana anlatmak mı istiyorsun yoksa?

Sana verilen raporda bu bölüm yok muydu?

□Olması gerekiyordu ama Kate bir şey bulamamış. Sadece liseli bir futbol oyuncusundan söz ediyordu.□

□Tanrı cezanı versin Blackheart! Tommy Stanopoulos seni hiç ilgilendirmez.□

□Benim Oliva Summers□la geçmişteki ilişkim de seni ilgilendirmez□ dedi genç adam sakın bir sesle. Arabayı yavaşça hareket ettirdi.

□Çok haklısın. Senin aşk hayatın beni hiç ilgilendirmiyor. İşini doğru dürüst yapacak enerjiyi bulduğun sürece sosyetenin ütün bekar ya da evli kadınlarıyla yatabilirsin. Cesaretine büyük bir hayranlık duyuyorum tabii ama□ Hey, ne yapıyorsun?□

Blackheart sert bir frenle arabayı durdurdu. Ferris onun ilk defa gerçekten öfkelenildiğini görüyordu. Birden korktu. Blackheart onu kendisine çekip dudaklarını dudaklarıyla örttü. Ferris bu öpüşe karşılık vermekten başka çaresi olmadığını düşünerek kollarını onun boynuna doladı.

Genç adam geri çekildiğinde ikisi de soluksuz kalmışlardı. Blackheart arabayı yeniden hareket ettirdi. □Seni susturmanın en iyi yolu bu sanırım□ diye mırıldandı. □Bilgin olsun diye söylüyorum. Senden başka hiç kimseyle yatmaya niyetim yok. En azından şu sıralar. Benim kadınlar konusundaki şöhretim de gerçeklerden çok söylentilere dayanır. Olivia Summers ise bir daha tekrarlamayacağım tatsız bir hataydı daha fazla mazeret istiyorsan bunu hak etmek için bir şeyler yap!□

Yolun geri kalan kısmında hiç konuşmadılar. Araba apartmanın önünde durduğunda Ferris hiçbir şey söylemeden çantasını aldı ve indi. Kapıyı o kadar sert kapamıştı ki eve doğru hızlı adımlarla yürürken kırılan cam sesini duydu ve neşeyle gülümsedi. Sonra koşarak içeri girdi. İkinci kattaki dairesine çıkan merdivenleri tırmanırken, lastiklerin asfaltta çıkardığı sesi duydu.

Dale Summers□ın rengi yavaş yavaş normale dönüyordu. Karısına bakarak □Ucuz atlattık□ dedi.

Olivia pencereden dışarı bakıyordu. Volvo□nun hareket ettikten sonra sert bir frenle duruşunu sonra tekrar yola koyuluşunu seyretti. □Evet haklısın□ diye mırıldandı. □Ama her kötü olayın bir de iyi tarafı vardır. Aklıma birden harika bir fikir geldi.□

□Ama Olivia□□ Dale karısının buz gibi bakışlarıyla karşılaşınca cümlesini tamamlayamadı. □Umarım ne yaptığını biliyorsundur□ dedi yavaşça.

□Elbette biliyorum sevgilim. Ne yaptığımı çok iyi biliyorum. Hadi gel.□

Konu Başlığı: Ynt: KIRMIZI AYAKKABILAR / Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 06, 2007, 12:12:59 ÖÖ

BÖLÜM ALTI

Ferris o gece ancak sabaha karşı uyuyabildi. Eve girdikten az sonra Phillip aramış ve saat üçten beri onu bulmaya çalıştığını söyleyip sitem eder bir tarzda konuşmuştu. Ferris□in Phillip□ı yatıştırması pek güç olmamıştı. Ama telefonu kapadıktan sonra suçluluk duygusuyla kıvranıp durmuştu. Blackheart□ın öpüşlerine öyle karşılık verdiği için kendisinden nefret ediyordu. Phillip□in yanında hiçbir zaman bu kadar istekli davranmamıştı. Oysa Phillip Merriam evleneceği erkekti. Onun sayesinde San Francisco sosyetesinin gözbebeği olacak, yıllardır özlemine çektiği güvenli ve lüks hayata kavuşacaktı. Hem Phillip□in hırsı sayesinde kısa sürede daha da yükseleceklerini ve hayatlarının sonuna kadar San Francisco sosyetesinde kalmayacaklarını da gayet iyi biliyordu. Bütün bunlar düşünüldüğünde eski bir mücevher hırsızının karşısında erimesinin ve onun kollarına atılmasının ne anlamı vardı? Bir an önce aklını başına toplamak zorundaydı.

Sabahleyin teras kapısından gelen sürekli tıkırtıyla uyandı. Bir an ne olduğunu anlayamadı ama sonra yataktan fırlayıp sevinçle bağırdı.

□Blackie!□ hemen kapıyı açıp kedisini kucağına aldı. □Nerelerdesin oğlum sen? tam üç gündür yoksun ortalıkta.□ Neşeyle mutfığa gidip kedinin mama kutusunu aldı ve tabağına boşalttı. □Hadi ye Blackie. Açıkmiş olmalısın. Bir daha bu kadar uzun süre uzaklaşma evden. Seni çok özledim.□

Hayvanı biraz daha sevdikten sonra evi topladı ve gardirobunu açıp beyaz uzun kollu, kapalı yakalı bir elbise çıkardı. Biraz fazla ciddi bir elbise olduğu kesindi ama Blackheart□ı yola getirmek için bir süre böyle giyinmesi iyi olacaktı.

Carleton Housea doğru yola çıktığında gaz pedalına sonuna kadar bastı. Bu sabah Hortense Smythe-Daviesin geleceğini ve Von Emmerling zümrütlerini getireceğini nasıl da unutmuş ve geç kalmıştı? Mücevherler balo gecesine kadar bir banka kasasında kilitleneceklerdi ama Miss Smythe Davies aile yadigarı mücevherlerinin nasıl bir yerde sergileneceğini kendi gözleriyle görmek, komitenin heyecanlı hanımları da zümrütleri herkesten önce tanımak istedikleri için bu sabah Carleton Houseda toplanmaya karar vermişlerdi.

Koşarak balo salonuna girdiğinde epey geç kaldığını bir kere daha anladı. Yaşlı Miss Smythe-Davies zümrütlerin durduğu masanın yanındaki bir koltuğa oturmuş, bilgi veriyordu. Komitedeki bütün kadınlar da onun çevresine üşüşmüşler hem dinliyor hem de hayran gözlerle mücevherleri izliyorlardı. Ferrisin içeri girdiğini tek fark eden Regina oldu. Sıcak bir gülümsemeyle genç kızı selamladıktan sonra tekrar yaşlı kadını dinlemeye koyuldu.

Blackheartın da burada olup olmadığını bilmiyordu Ferris. Az sonra Kate Christianseni fark edince kalbi heyecanla çarpmaya başladı. Kate burada olduğuna göre mutlaka Blackheart da gelmiş olmalıydı. Kendine gel kızım. Heyecanlanacak ne var bunda? diye çattı kendine.

Von Emmerling zümrütleri son üç yüz yıl boyunca defalarca el değiştirdi diye anlatıyordu Miss Smythe-Davies. Büyükbabamın büyükbabası olan Borsbury Kontu onları bir vist partisinde kazanmış. O günden beri de ailemizde duruyorlar. Tabii 1970lerdeki iki haftalık yokluğunu saymazsak.

Ne olmuştu o zaman? diye sordu Olivia.

Çalındılar şekerim. Babam deliye dönmüştü. Kalp krizi geçirmesinden korktuk.

Peki sonra nasıl geri aldınız? Bu kez Regina sormuştu.

Korkunç bir fidye ödemek zorunda kaldık. Ödemeyelim diye babama çok ısrar ettim ama dinletemedim. Tam elli bin sterlin ödedik tabii zümrütlerin gerçek değerinin yanında çok küçük bir rakam bu ama yine de çok yüklü bir miktar olduğunu takdir edersiniz sanırım. O günden beri de çok dikkatli davranıyoruz.

Sadece on beş bindi diye fısıldadı Blackheart, Ferrisin kulağına. Üstelik sterlin değil, dolardı.

Onun bu beklenmedik şekilde ortaya çıkışından çok söylediği sözler şaşkına çevirmişti Ferrisi. Sen yapmadın değil mi?

Blackheart hafifçe gülümsedi. Tabii ki ben yaptım. Diye fısıldadı.

Tanrım!

Bu kadar endişelenme sevgilim. Nasıl olsa onları bir kere çaldım. İşin heyecanı bitti. Bir şeyi asla iki kere çalmam. Tabii çalınmış öpücükler bunun dışında.

Benden uzak dur diye tısladı Ferris dişlerinin arasından.

Blackheart bir süre konuşmadan Ferrisin yanında durdu ve gözlerini Miss Smythe-Daviese dikti. Sırtını duvara yaslamış, birkaç adım ötedeki heyecanlı kalabalığı izliyordu. Mücevherleri gördün mü? O zümrütler sana çok yakışır. Gözlerinle nefis bir uyum sağlayacaklarından eminim.

Teşekkür ederim. Ben elması tercih ediyorum. Ferris bunları söyler söylemez Phillipin verdiği yüzüğü takmayı unuttuğunu fark etti. Sol elini yavaşça aşağı indirip Blackheartın bunu fark etmemesi için umutsuzca bir çabaya girişti ama genç adamın gözlerinden hiçbir şey kaçmıyordu. Gülümsedi.

Seninle aynı fikirde değilim sevgilim. Von Emmerling zümrütleri ancak senin gibi bir kadının üstünde gerçek değerini bulur. Boynunda sadece zümrüt bir gerdanlıkla seviştin mi hiç?

Hayır.

Ben seviştim. Tabii gerdanlık benim boynumda değildi. O sıralar birlikte olduğum kadın takmıştı. Ama hiç rahat olmuyordu tavsiye etmem.

Güzel. Böyle bir denemede bulunmaya hiç niyetim yok zaten diye öfkeyle homurdandı Ferris.

□ Ama incilerle farklı olabilir. Seni sadece boynundaki iri incilerle gözlerimin önünde canlandırabiliyorum şimdi. Bunu mutlaka denemeliyiz. Ama önce benim o incileri bulmam gerek. Hiç merak etme, bulacağımdan eminim. □

□ Benim de kuşum yok ama teşekkür ederim istemem. □

□ Yani biz seviştiğimiz zaman üstümüzde hiçbir şey olmamasını mı istiyorsun? Sadece tenlerimizin temasını mı duyalım? □ Blackheart □'ın sıcak ve yumuşak sesi neşeliydi. □ Seninle seviştiğimiz zaman çok daha yaratıcı davranmam gerektiğini sanıyordum. □

□ İstersen bir dene. En az bir hafta boyunca çok gülünç bir şekilde yürümek zorunda kalabilirsin. □

□ Ne kadar romantik. Söylesene Francesca en sevdiğin erotik fantezin hangisi? □

□ Bana Francesca deme! □

□ Öyleyse soruma cevap ver. Sesimi her an yükseltebilirim biliyorsun. Olivia □'nın da bu fırsatı kaçırmayacağından eminim. □

□ Bunu yapamazsın! □

□ Haklısın, yapmam □ dedi genç adam kederli bir sesle. □ Hadi Fra □ Ferris. En son seviştiğinde neler yapmıştın? □

İpin ucu kaçıyordu artık. Zaten ne zaman Blackheart □'ın yanında olsa kontrolünü kaybediyordu Ferris. □ Tommy Stanopoulos □'a yapmayacağımı söylemiştim. □

□ Efendim? Anlayamadım. □

□ En son ne zaman seviştiğimi merak ediyorsun ya, hiç sevişmediğimi söylüyorum ben de sana Blackheart. Düşünümde beyaz gelinlik giyeceğim ben. Üstelik beyaz giymeyi gerçekten hak ederek yapacağım bunu. □ Neden bunları anlatıyordu sanki ona?

Genç adam birden kaskatı kesildi. Yüzündeki ifadeyi anlamak çok güçtü. Hem gayret, hem merak, hem de korkunç bir öfke vardı sanki. Neden kızmıştı acaba? Konuşması için aradan uzun bir süre geçmesi gerekti. □ Anlıyorum. Phillip Merriam □'a soylu bir geçmiş sunmadığın için düşün gecesi namuslu bir bakire olarak gitmek istiyorsun. □

□ Seni piç! □

□ Bundan pek emin değilim. □ Diye karşılık verdi Blackheart sakın bir sesle. □ Babam bu konuda hiçbir zaman açıklama yapmadı. Ben de onu terk eden annem hakkında soruşturma yapmamayı uygun gördüm. Umarım bir peri masalı olacağını sandığın hayat seni hayal kırıklığına uğratmaz Ferris. Ama beklediklerini bulamayınca çok şaşırabilirsin. □ Başka hiçbir şey söylemeden arkasını döndü ve uzaklaştı.

Ferris şaşkınlıkla onun arkasından baktı. Neden bu kadar kızdığını bir türlü anlayamıyordu.

Kate Christiansen birden diğer kadınların arasından sıyrılıp Ferris □'ın yanına geldi. □ Ona ne söyledin? Çok kötü bir şey olmalı. Kolay kolay bu kadar kızmaz. □

□ Kızdığını nereden anladın? □ dedi Ferris soğuk bir sesle.

□ Yürüyüşünden. Dün gece de çok kızmış olmalı. Arabasının camı kırılmıştı. Bugün onu buraya kendi arabamla getirmek zorunda kaldım. □

□ Öyleyse onun tam zamanında görevine yetişmesini sağladığın için sana teşekkür etmeliyim. □

□ Senin teşekkürünü falan istemiyorum. Sadece onu rahat bırakmanı istiyorum. □

□ Ne? □ Ferris kendini tutamayıp küçük bir çığlık koparmış ve aynı anda Olivia □'nın gözlerini üstünde hissetmişti.

□ Sana onu rahat bırak dedim. Onunla oynama. Sen Merriam □'la evleneceksin, öyle değil mi? □

□ Evet. □

□ Öyleyse onu rahat bırak. □

□Acaba rahat bırakmayanın ben değil, o olduğu hiç aklına gelmiyor mu?□

□Geliyor tabii. Ama sen ona göre bir kadın değilsin. Kalbinin kırılmasını da istemiyorum.□ Kate□in gözlerindeki acıyı fark etmemek imkansızdı.

Ferris birden şaşkınlıkla ona baktı. □Yoksa Blackheart□a aşık mısın?□

□Saçmalama! Blackheart ve Trace benim en iyi dostlarımdır.□

Ferris birden her şeyi anlamıştı. □Sen Trace□e aşıksın!□ dedi hayretle.

Kate□in yüzünde nefret dolu bir ifade belirdi. □Canın cehenneme Miss Berdahofski□ diye tısladı. Sonra patronunun çıktığı kapiya doğru hızlı adımlarla yürüdü.

Miss Smythe-Davies konuşmasını bitirmiş, kadınlar kendi aralarında gevezelik ediyorlardı. Regina müstakbel gelininin yanına geldi. □Nasılın Ferris? Dün Phillip seni bulabildi mi? Eve telefon etmiş, bulamayınca beni aradı ve nerede olduğunu bilip bilmediğini sordu.□

□Saat yedi civarında aradı, konuştuk Regina.□

□Phillip seni bulamadığı için çok bozulmuş gibiydi Ferris. Çocukluk etmemesini söyledim ama korkarım onu biraz fazla şımartmışım. Benden sana dostça bir tavsiye Ferris. Bu konuda dikkatli ol. Onu şımartma. Yoksa evliliğin bir cehennem hayatına döner. Telefon edeceği saatlerde de evde bulunmamaya özen göster. Senden çok emin olmasına izin verme.□

□Ama Regina, biz nişanlıyız. Evlenmeyi düşünen insanların birbirlerinden emin olmaları gerekmez mi?□

□Sen Phillip□den emin misin?□ diye sordu Regina nazik bir sesle. □Ya da kendi duygularından?□

Ferris sık sık Regina Merriam□ı oğlundan daha çok sevdiğini düşünüyordu. Yalan söyleyemeyecek kadar çok seviyordu bu tatlı kadını. □Regina, başım çok fazla ağrıyor. Eğer eve gitsem işler aksar mı?□

□Hayır canım. Eve git yat ve telefonun fişini de çek.□

Ferris onu sevgiyle kucakladıktan sonra dışarı çıktı.

Olivia dudaklarında keyifli bir gülümsemeyle Ferris□in arkasından baktı. İşler yolunda gözüküyordu. Bütün ihtimalleri hesaba katmak en akıllıca yöntemdi. Eğer ilk planında bir aksaklık olursa , Ferris Byrd harika bir sanık olacaktı.

Gözlerini tekrar Von Emmerling zümrütlerine çevirdi. Evde yatağının altında duran taşlar gerçekten çok daha etkileyiciydi. Bu yaşlı kadın belki de bu değişikliği sevinçle kabul edecekti. Belki de etmeyecekti. Ama Olivia□nın umrunda bile değildi bu.

Blackheart, Ferris□e neden bu kadar kızdığını kendisi de anlayamıyordu. Eğer beş paralık aklı olsa, Ferris□in şimdiye kadar önüne çıkan bütün erkekleri reddetmesini sevinçle karşılardı. Er veya geç onu elde edeceğinden kuşkusu yoktu çünkü. Francesca Berdahofski□nin ilk erkeği olacağı için neden sevinemiyordu bir türlü?□

Aslında yüreğinin gizli derinliklerinde bir yerde bir sevinç vardı. Francesca belki henüz bilmiyordu ama Phillip Merriam□la evlendiğinde bakire olmayacaktı. Üstelik kendi isteğiyle atılacaktı Blackheart□ın kollarına. Asla pişman olmayacaktı. Blackheart, Phillip Merriam□dan çok daha usta bir erkekti. Bundan emindi. Ayrıca Francesca□yı o senatörden çok daha fazla istiyordu. Eğer Francesca, Phillip yerine Blackheart ile nişanlı olsa, şimdiye kadar bakirelik günlerini çoktan unutmuş olurdu.

Belki de genç kızın bekaretini bu kadar önemsemesi sinirlendiriyordu onu. Bunu bir pazarlık aracı olarak mı elinde tutuyordu acaba? Onu elde etmek için ancak evlenmesi gerektiğini mi hissettiriyordu Merriam□a? Ama pekala yakın bir ihtimal değildi bu da. Phillip Merriam o kadar ateşli bir erkek olsa, canının istediği kadını elde edebilirdi. Francesca□yı elde etmek için evlenmesine hiç gerek yoktu.

Blackheart öfkesinin asıl nedeninin korkudan kaynaklandığını fark edince iyice canı sıkıldı. Francesca□dan korkuyordu. Onun duygularının derinliğinden, yirmi dokuz yıldır kurduğu savunma mekanizmaları yıkıldığında göstereceği tepkiden çekiniyordu. Bunun bedelini ödemek isteyip istemediğinden hala emin değildi.

Beş yıl önce hayat tarzında köklü değişiklikler yapmasına rağmen buna henüz alışamamıştı. Yoo hayır, bu da pek doğru sayılmazdı. Yaşadığı lüks hayatı sürdürmesini sağlayanlar yine üst tabakanın insanlarıydı. Tek değişiklik parayı kendi elleriyle vermeleri idi. Apartmanından içeri girip kendini kanepenin üstüne attı ve ağrıyan bacağına uzattı.

Mücevher hırsızlarının mutlaka uyması gereken üç kural olduğunu öğrenmişti babasından. Birincisi: asla ay ışığında işe çıkma. İkincisi: mücevherlerini çaldığın insanlara asla acıma. Üçüncüsü: asla yakalanma.

O gece Londra'da ilk kuralı çiğnemiş ve tabii sonuç olarak üçüncüsü de peşinden gelmişti. Daha sonra babası dördüncü bir kural eklemişti. Kadınlara asla güvenme.

Babasının koyduğu kuralların ne kadar doğru olduğunu kendi tecrübesiyle öğrenmişti genç adam. Ama aradan beş yıl geçmesine, çok daha akıllanmış olması gerekmesine rağmen, yine aynı hatayı tekrarlamak üzereydi.

Francesca Berdahofski ne yapacağı belli olmayan, çelişkiler içinde bir insandı. Aynı Patience Hornswort'un yaptığı gibi Blackheart'ın hayatını mahvedebilirdi.

Patience sivri çeneli, kazma dişli çirkin bir kadındı. Tabii mücevherleri de son derece zevksiz ama aynı oranda değerli parçalardı. Kocasını Lord Hornswort'un çirkin kız kardeşi Emmie Hornswort'un paha biçilmez mücevher koleksiyonu da Patience'ninkinden aşağı kalmazdı. İki kadın aşıklarıyla günlerini gün ediyorlar, Patience kocasını kendi evinde bile aldatmaktan hiçbir sakınca görmüyordu. O gece de malikanede davet vardı. Herkes geç saatlerde odasına çekildikten sonra Blackheart, Patience'ı iyice yormak ve bitkin bir şekilde uykuya dalmasını sağlamak için elinden gelen bütün çabayı göstermişti. Sonunda da bunu başarmıştı. Daha doğrusu başardığını sanıyordu.

Dışarıda pırıl pırıl bir mehtap vardı. Genç adam babasının kurallarını hatırladı. Ama bu geceki kadar mükemmel bir fırsat bir daha eline geçmeye bilirdi. Patience'nin iyice daldığından emin olduktan sonra yavaşça yataktan kalkıp pencereye gitti ve dışarı çıktı. Emmie Hornsworth'un odası da aynı kattaydı. Duvarda sessizce ilerleyip dördüncü pencereye geldiğinde içeriye baktı. Emmie de sevgilisinin kollarında baygın gibi uyuyordu. Blackheart pencereyi usulca açıp içeriye süzüldü. Mücevherlerin nerde durduğunu, kasayı nasıl açacağını daha önceden planlamıştı zaten. Bütün bunları tereyağından kıl çeker gibi kolayca gerçekleştirdi. Yapılacak tek şey, tekrar Patience'ın odasına dönmek ve yatağa girmekti. Ertesi sabah mücevherlerin kaybolduğu ortaya çıksa bile hiç kimse Blackheart'dan şüphelenmeyecekti. Koskoca malikane bütün gece sayısız konukla doluydu. Ev sahibesinin yatağında yatan bir adamdan kuşkulanan kimin aklına gelirdi?

Sessizce ilk çıktığı pencereye döndü ama birden vücudunun buz kesildiğini hissetti. Pencere kapalıydı. Oysa aralık bıraktığını çok iyi hatırlıyordu. Hiç ses çıkarmadan kilidi zorlamaya çalıştı. Aynı anda pencere ardına kadar açıldı. Patience ve Emmie Hornswort yüzlerinde çirkin bir gülümseyişle ona bakıyorlardı. Bir anda dengesini kaybetti Blackheart. Üçüncü kattan beton zemine düşen ağır gövdenin çıktığı tok ses duyuldu yalnızca.

Ondan sonrasını doğru dürüst hatırlamıyordu genç adam. Daha doğrusu bir kabus gibi hatırlıyordu. Patience uşaklarına verdiği bir emirle onu bodrumdaki bir odaya kapatmıştı. Tam üç gün boyunca orada aç susuz, karanlıkta tek başına yattı. Bacağı kırılmış, hemen müdahale edilmediği için de enfeksiyon yapmıştı. Patience'nin intikamı gerçekten de müthişti. Onu polise teslim etmeden önce hırsını almaya kararlıydı.

Üçüncü günün sonunda acıdan ve açlıktan yarı baygın bir durumda buldu onu polisler. Hemen hastaneye kaldırılmış ve bacağına ilk müdahale yapılmıştı. Daha sonra altı aya mahkum edildi. Patience Hornswort'un çalıştığını iddia ettiği mücevherler bir türlü bulunamamıştı. Delil yetersizliğinden daha fazla ceza alması mümkün değildi.

Hastanede yatarken uzun uzun düşünme fırsatı bulmuştu Blackheart. Babasının izinden yürüyerek bu işe ilk başladığında kendisini Robin Hood gibi düşünmeye çalışmıştı hep. Ama aradan geçen yıllar düşüncelerini de etkilemişti. Her şeyden önce, bu hayat eskisi kadar cazip gelmiyordu. İlk günlerin heyecanını kaybetmiş, sıkıcı bir görev gibi sürdürmeye başlamıştı mücevher hırsızlığını.

Hastaneden çıktığında Amerika'ya annesinin ülkesine yerleşmeye ve yepyeni bir hayat sürmeye karar vermişti. Hornsworth mücevherleri oldukça değerli bir koleksiyondur. Batı Sahili'ne gidip gerekli ortopedik müdahaleleri yaptırmayı için yeter de artardı bile. Aslında bu parayı şarap, kadınlar ve müzik için harcamayı tercih ederdi Blackheart. Ama bazı şeylere öncelik tanımak zorundaydı. Her şeyden önce topallamadan yürümesini sağlayacak ameliyatları yaptırmayı, sonra da hayatının geri kalan kısmını kazanmasına yetecek bir yatırım yapması gerekiyordu. Patience Hornsworth'dan intikam almak aklına bile gelmemişti. Mücevherlerini almak onun için yeterli bir cezaydı.

Blackheart'ı kızdıran tek şey meslek hayatını böyle bir kaza sonucu kapatmak zorunda kalmasıydı. Bu kararı kendi isteğiyle almak istemişti, zorunluluk sonucu değil. Trace'ın apartmanına girmek için yaptığı başarısız hamlenin de nedeni buydu belki. Sakat bacağına rağmen, bu işi hala başarabileceğini kendine ispatlamak istemişti. Ama olmamıştı işte.

Babasını dinlememenin cezasını çok ağır ödemmişti. Nemli havalarda sızlayan bacağı hayatı boyunca hatırlatacağı bunu. Ay ışığında soyguna katılmış, bir kadına güvenmiş ve yakalanmıştı. Hepsinden kötüsü de Patience Hornsworth gibi bir kadına güvenmesiydi.

Ama snlaşılan hala aklı başına gelmemiştir. Şimdi de Francesca Berdahofskiye güvenmeye kalkıyordu. Senatör karısı olmaktan başka bir şey istemeyen, hırslı Ama çok güzel bir kadına. Eğer birazcık aklı varsa ondan uzak durmalıydı. Bugün pazartesi diye düşündü. Cumaya kadar dişini sıkıp ona yaklaşmazsa, bir daha görmesi için bir neden kalmayacaktı. Ama bunu nasıl başarabileceğini de bilmiyordu. Yoksa duvarlara tırmanma yeteneğini kaybederken aklını ve sağduyusunu da mı kaybetmişti? Bundan gerçekten korkuyordu.

Olivia'nın keyfi yerindeydi. Gerçekten yerindeydi. Her şey yolunda gidiyordu. Kısa bir süre sonra o küçük odayı kilitleyip, bütün o elektronik aletleri fırlatıp attıktan sonra istediği hayatı sürdürecekti.

Tabii, daha önce yaptığı işi hatırlayan bir insan olacaktı. Olivia'nın karşılığında büyük paralar ödeyerek satın aldığı video kasetlerin sahibi olan erkekler onu hiç unutmayacaklardı. Ama hiçbir tek kelime edemeyecek, tam tersine herhangi bir aksilik çıkarsa sonuna kadar onun yanında yer alacaklardı. Olivia'nın ağzını açıp karılarına tek bir kelime anlatması halinde başlarına gelecekleri iyi biliyorlardı. O yüzden hepsi Olivia'nın yanında olacaktı.

Zümrütleri elinden çıkardıktan sonra istediği paraya sahip olacaktı Olivia. Onları elinden çıkarmak için de pek fazla güçlük çekmeyeceğini biliyordu. Minnet borçlarını ödemek için yardımına koşmaya hazır insanları kolaylıkla bulacaktı.

Kendi kendine gülümsedi. Sadece Cuma gecesine kadar beklemesi gerekiyordu.

Konu Başlığı: Ynt: KIRMIZI AYAKKABILAR / Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 07, 2007, 12:15:34 ÖÖ

BÖLÜM YEDİ

Belki de en iyisi bu diye düşündü Ferris. Blackheart üç gündür ondan kaçıyordu. Ferris ne zaman onun bulunduğu odaya girse dışarı çıkmak için bir mazeret buluyor, Blackheart Anonim Şirketi ile halledilmesi gereken işlerde hep Trace giriyordu devreye.

Bu durum en çok Trace'i memnun etmişti. Ferrise kur yapmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyor, her defasında reddedilmesine rağmen cesaretini kaybetmeden onu yemeğe davet ediyordu. Kate Christiansen'in yüzü ise her geçen gün biraz daha asılıyordu.

Ferris bir keresinde nazik bir tavırla yemek davetini kendisi yerine Kate'e yapmasını teklif etmişti Trace'e. Genç adamın gözleri şaşkınlıkla açılmış, Ama Kate benim sadece arkadaşım diye itiraz etmişti. Ayrıca kötü bir tecrübe yaşadı. Kalbi kırık. Şu sıralar hiçbir erkekle ilgilenmek istemeyeceğinden eminim. İleride küçük bir Fransız lokantası var. Seni oraya götürmemi

Tanrıya şükürler olsun ki, bütün bunların bitmesine çok az kalmıştı. Ferris elindeki anahtarı apartmanın kilidine sokmaya çalışırken Çarşamba gecesinin geç saatleriydi. Regina Merriam ve komite üyeleriyle yemeğe çıkmış, baloyla ilgili son düzenlemeler konuşulmuştu. Brendiyi biraz fazla kaçırdığının farkındaydı. Kendisini biraz sarhoş ama daha çok da yorgun ve mutsuz hissediyordu. Phillip nişanı kısa bir süre sonra ilan edeceğini söylemişti. Dört ay içinde evlenecekler ve Francesca Berdahofski Senatör Phillip Merriam'ın eşi olacaktı. Hayır! Ferris Byrd, Phillip Merriam'ın eşi olacaktı. Tanrı cezanı versin Blackheart! Ne yaptın bana böyle?

Sonunda kapıyı açıp içeri girmeyi başardı. Yorgun bir tavırla alnını soğuk duvara yasladı. Bir an önce yatağına yatıp uyumaktan başka bir şey istemiyordu. Televizyonu bile açmayacaktı. Gecenin bu saatinde hep o soygun filmlerini koyuyorlardı nedense. Dün gece de Peter O'Tolle'un Bir Milyon Nasıl Çalınır? filmi seyretmiş, sonra sabaha kadar rüyasında Blackheart'ı görmüştü.

Ceketiyle bluzunu çıkartıp yere fırlattı. Tam eteğini de çıkarmıştı ki, birden irkildi. İçeriden mırıltı halinde sesler geliyordu. Yatak odasının kapısının altından süzülen ışığı da o zaman fark etti.

Hiç kıpırdamadan durup etrafı dinledi. Evinde bir hırsız olduğunu anladığın anda yapılacak en doğru şey arkana bakmadan

evden kaçmaktır□ diye öğretmişlerdi Ferris□e. Ama bu kuralı koyanlar Patrick Blackheart□ı hesaba katmamışlardı kuşkusuz. Yatak odasındakinin o olduğundan emindi.

Deli gibi koşup kapıyı açtı ve odaya daldı. Yatağın üstüne uzanmış, büyük bir keyifle televizyon seyreliyordu genç adam. Ayakları çıplak, beyaz gömleğinin düğmeleri açıktı. Blackie□de onun göğsünün üstüne kıvrılmış uyukluyordu.

Ferris□i görünce rahat bir tavırla gülümsedi. □Nihayet geldin. Seni merak etmeye başlamıştık. Yoksa sevgili Phillip□inle mi beraberdin?□

□A□ annesiyle beraberdim. Burada ne işin var Blackheart?□ Şaşkınlıktan sözcükleri kekeleyordu Ferris.

□Görmüyor musun? Topkapı□yı seyredip seni bekliyorum. Senin gibi namuslu bir bakirenin bu kadar seksi iç çamaşırları giydiğini Phillip biliyor mu? Ne renk onlar öyle? Şeftali rengi mi? Teninle nefis bir uyum sağlamış ve sana erotik bir hava vermiş. Ama sevgili senatörümüz bunu ilseydi bu kadar saf kalamazdın herhalde. Hiçbir erkeğin direnemeyeceği bazı şeyler vardır.□

Ferris banyoya koşup hiç olmazsa bornozunu giymeyi düşündü ama sonra vazgeçti. Kalçalarına kadar inen ipek kumaş parçası nasıl olsa plajda giydiği bikiilerden daha kapalıydı. Yorgun bir tavırla kapının pervazına yaslandı. □Blackheart, buradan hemen gitmeni istiyorum.□

□İşte bunu yapamam sevgilim. En sevdiğim filmlerden biridir bu. Üstelik televizyonum da bozuk. O yüzden burada seyretmek zorundayım. Sen de gelip seyretsene. Benim için hiçbir sakıncası yok.□

□Hemen polis çağıracağım.□

□Bunu yapamazsın. Böyle bir şey büyük bir skandala neden olur. Senin gibi zeki kızlar da böyle şeylerden kaçınırlar öyle değil mi? Hadi, yanıma gel ve birlikte film seyredeyim. Sana şerefim üzerine söz veriyorum, baştan çıkarmaya çalışmayacağım.□

Blackheart her zamanki gibi haklıydı. Ferris polis çağırmayı göze alamazdı. Phillip□i de arayamazdı. Nerede olduğunu bile bilmiyordu. Bildiği tek şey, kırk sekiz saat sonra buraya geleceği ve onu alıp Martı Balosu□na götüreceğiydi.

□Lütfen Blackheart.□ Ona böyle yalvarmak zorunda kaldığı için kendisinden nefret ediyordu ama başka çaresi de yoktu. □Çok yorgunum. Üstelik biraz fazla da içtim sanırım. Seninle tartışacak halim yok. Lütfen git buradan. Biraz uyumak istiyorum.□

Genç adam gülümseyerek biraz ileri gidip yatakta ona yer açtı. □Sana söz veriyorum Francesca seni baştan çıkarmak için hiçbir harekette bulunmayacağım.□

Böyle bir teklifi ciddi ciddi düşündüğüne göre sandığından da sarhoş olmalıydı Ferris. □Sana güvenilebilir miyim?□

Blackheart□ın dudaklarının kenarındaki alaycı gülümseme bütün yüzüne yayıldı. □Bu gecelik güvenilebilirsin□ diye cevap verdi. □Daha sonrası için söz veremem.□

Ve Ferris bu sözlere inanabileceğini hissetti. İcini çekerek yatağa yaklaştı ve genç adamın yanına kıvrıldı. Blackie, bu odanın fazla kalabalıklaştığını hissetmiş gibi Blackheart□ın göğsünden yere atlayıp uzaklaştı.

Blackheart gülümseyerek hayvanın arkasından baktı. □Çok akıllı bir kedin var. Yanıma gel Francesca.□

Genç kızın gözleri kuşkuyla kısıldı. □Bana söz vermiştin.□

□Sözümü tutmaya da kararlıyım. Şu filmi seyretmek istiyorum. Ama sen orada yatağın ucunda büzülüp durursan kendimi rahat hissedemem. Gel buraya, başını omzuma koy ve yanıma yat.□

□Hayır.□

□Evet.□ Çelik gibi bir el Ferris□in bileğinden yakaladı ve kendine doğru çekti. Blackheart öteki eliyle de genç kızın ensesini tuttu ve başını omzuna bastırdı. Ferris mücadele etmenin yararı olmadığını anlayınca teslim oldu. Blackheart□ın elinin baskısı da hafifledi.

Ferris gitgide gevşediğini hissediyordu. Ona sokulup yatmak, başının altında sıcak teninin temasını duymak gerçekten çok güzel bir duyuydu. Hafifçe içini çekti.

☐Sandığın kadar kötü değilmış, değil mi?☐ diye mırıldandı Blackheart. Ferris onun yüzünü göremiyordu ama gülümsediğini hissediyordu.

☐Evet☐ diye mırıldandı ona biraz daha sokularak. ☐Mücevher hırsızlığından neden vazgeçtin Blackheart?☐

☐Bu işleri bıraktığıma inanmıyordun hani?☐

☐Doğru. İnanmıyorum ama bu gecelik sana güvenmeye karar verdim. Neden bıraktın? Yakalandığın ve hapse girdiğin için mi? Buna inanmak çok güç. Altı aylık hapishane hayatı böyle birden bire değişmene neden olmaz sanırım.☐

☐Hakkımda bu kadar çok şey bildiğini görmek koltuklarımı kabarttı doğrusu.☐ Genç adamın sıcak nefesi Ferris☐in saçlarını okşadı. ☐Ayrıca haklısın. Yakalandığım için almadım bu kararı.☐

☐Öyleyse neden? Ama daha önce bu işe neden başladığını anlat bana.☐

☐Benim gibi iyi bir çocuk nasıl oldu da bu işlere bulaştı değil mi?☐ Blackheart yumuşak bir kahkaha attı. ☐Evet pis bir iş ama nasıl olsa birisinin yapması gerekiyordu.☐

☐Bana anlatmayacaksın değil mi?☐

☐Yoo, anlatırım. Eğer gerçekten öğrenmek istiyorsan.☐

☐Gerçekten öğrenmek istiyorum.☐

☐Pekala☐ Mücevher hırsızlığından başka seçebileceğim bir meslek olmadığı için sanırım. Aile geleneğini sürdürmek zorundaydım. Babam Londra sosyetesinin en çok sevilen mücevher hırsızlarından biriydi.☐

☐Sosyetenin sevilen mücevher hırsızları olabileceği hiç aklıma gelmemişti.☐

☐Ama öyleydi işte. 1930☐larda ve 40☐larda babam Londra sosyetesinin en seçkin üyelerinden biriydi. Bütün gün sosyeteye mensup arkadaşlarıyla kumar oynar, davetlere katılır, geceleri de arkadaşlarının karılarının mücevherlerini çalardı.☐

☐Ne kadar iyi bir arkadaş☐ diye mırıldandı Ferris. İlgüdüsel bir hareketle yanağını Blackheart☐ın omzuna biraz daha bastırdı. Çok güzel kokuyordu genç adam. Biraz viski, biraz tütün ve hafif bir losyon. Derin bir nefes alıp onun kokusunu içine çekti.

☐Yoo, sandığın kadar kötü bir adam değildi. Aslında hiç kimseye önemli bir zarar verdiği söylenemez. Soyduğu insanları o kadar iyi tanıyordu ki, çaldıklarının onları hiç etkilemeyeceğini biliyordu. Sanırım bu işi yapmasının esas nedeni paradan çok heyecandı. Tıpkı kumar gibi.☐

☐Ailene ne oldu?☐

☐Ben on iki yaşındayken annem öldü. Dört yıl sonra da babam.☐ Gözlerini televizyona dikmiş, sakın bir sesle konuşuyordu. Bir yandan da Ferris☐in saçlarını ağır ağır okşamaya devam etti.

☐Baban nasıl öldü?☐ diye sordu genç kız usulca.

☐Hesapta olmayan bir kaza sonucu. Bir gece düştü. Ben de onun yerini aldım. Daha önce bana benzer şeyler öğretmişti ama ben bu işi esas olarak tecrübeyle öğrendim.☐

☐Peki, sonra neden bırakmaya karar verdin?☐

☐Ben bırakmadım, o beni bıraktı. Aynı babam gibi. Bir gece ben de düştüm.☐

Ferris☐in kalbi acıyla sıkıştı. ☐Siz kendinizi ne sanıyorsunuz? Uçan adamlar filan mı? Ailenden daha kaç kişi düşerek öldü?☐

☐Sadece bir amcam.☐

☐Kahretsin!☐

☐Ama ben ölmedim. Sadece bacağım kırıldı.☐ Kayıtsız bir tavırla omuzlarını silkti.

☐ O yüzden mi artık soygun yapmıyorsun?☐

☐ Bu işi sürdürmem çok zor. Peş peşe geçirdiğim ameliyatlara topallamadan yürümemi sağlayabildim ama yine de yapamadığım bası şeyler var. Kayak, hızlı danslar ve duvarlara tırmanmak gibi.☐

Ferris güçlükle duyulabilen bir sesle ☐ Mesleğini özlüyor musun?☐ diye sordu.

☐ Bazen. Ama pek sık değil. örneğin şu anda el değmemiş bakire Francesca Berdahofski☐nin yanında yatmaktan başka istediğim bir şey yok.☐

☐ Lütfen benimle alay etme☐ dedi Ferris uykulu bir sesle. O sıcak ve güçlü eli saçlarının üstünde hissetmek harika bir duyuydu.

☐ Ne yapayım, elimde değil.☐ Blackheart öteki elini uzatıp onun yüzünü yavaşça okşadı. ☐ Evet, bütün sırlarımı biliyorsun artık. Şimdi sıra sende.☐

☐ Sen benim hakkımda her şeyi biliyorsun nasıl olsa.☐

☐ Hepsini değil. örneğin, yirmi dokuz yaşına kadar nasıl bakire kaldığını öğrenmek istiyorum.☐

☐ Belki de hiçbir erkek istememiştir beni?☐

☐ Buna inanmam. Tommy Stanopoulos☐dan başlayalım istersen. Onunla neden yatmadın?☐

☐ Çünkü istemedim.☐

☐ Sana inanmıyorum.☐

Genç kız içini çekti. Blackheart☐ın yüzünde böyle kararlı bir ifade olduğu zaman nasıl olsa öğrenmek isteyeceğini öğreneceğini biliyordu. O yüzden lafı uzatmanın yararı yoktu. ☐ Aslında birbirimizi istiyorduk☐ diye anlatmaya başladı. ☐ Bir yıldır birlikte çıkıyorduk. Tommy o yıl üniversiteye başlayacak, ben de bir yıl sonra onun okuduğu üniversiteye, yanına gidecektim. Okulu bitirdikten sonra da evlenecektik. O yüzden de birbirimizin olmak için daha fazla beklememizin anlamsız olacağını düşünmüştük. Bir hafta sonu her şeyi ayarladık. Ben aileme yalan söyledim. Onun ailesi de şehir dışına çıkmıştı. İkimizin de hazırlıklı olduğunu sanıyordum. Ama o hazır değilmiş.

☐ Hazır değilmiymiş?☐ Blackheart şaşkınlıkla ona döndü. ☐ Ne demek bu?☐

☐ Herhangi bir korunma önlemi almamıştı. Hemen hamile kalamayacağımı buna gerek olmadığını söyledi. Ben de böyle bir riski göze alamayacağımı söyledim. Özellikle kız kardeşlerimin ne kadar doğurgan bir yapıları olduğunu gördükten sonra. Ama onun için hiç önemli değildi bu. Hamile kalırsam hemen evleneceğimizi, benim üniversiteye gitmemin şart olmadığını, kendisinin nasıl olsa ikimizi geçindirecek kadar para kazanacağını söyledi.☐

☐ Sen de ona hak ettiği cevabı verdin?☐

☐ Eğer korunmazsa onunla yatmayacağımı söyledim. O da, onu yeterince sevmediğimi ve güvenmediğimi söyledi. ☐ Sanırım haklısın☐ deyince her şey bitti.☐

☐ Peki, ya daha sonra? Daha sonra hiç kimse çıkmadı mı karşına? Herhalde bir kadının alacağı korunma önlemlerinin erkeklerinkinden çok daha etkili olduğunu öğrenmişsindir bu arada.☐

☐ İster inan ister inanma ama her defasında bir aksilik oldu. Zaman zaman bir erkekten hoşlandığım ve onunla sevişmek istediğim anlar oldu. Ama o sırada ikimiz de hazırlıklı değildik. Hazırlıklı olduğum zamanlarda da büyüü an geçmiş oluyordu. Böylece Phillip☐e kadar geldim.☐

☐ Ama onunla da sevişmedin?☐ Blackheart onun saçlarını bırakmış yavaş yavaş omuzlarını okşuyordu şimdi. Ferris memnurlukla içini çekti.

☐ Evet. Phillip☐le sevişmeye hazırdım. Ama benim bakire olduğumu öğrenince evleninceye kadar beklememizin daha doğru olacağını söyledi. Yıllardı beklediğime göre biraz daha beklememin bir sakıncası olmayacağını düşündü. Phillip geleneklere bağlı bir insandır.☐

Phillip aptalın biri sadece diye mırıldandı Blackheart. Demek düğününde beyaz danteller giyeceksin?

Düğünüme sen de gelebilirsin. Ferris'in uykulu sesi fısıltı halinde çıktı.

Bunu daha sonra tartışırız. Filmin en güzel yerine geliyoruz Francesca. Seyretmek istemiyor musun?

Hayır. Bu filmlerden fenalık geldi içime. Şimdi uyumak istiyorum. Giderken beni uyandır. Gözlerini kapattı. Birkaç dakika sonra yüzünde mutlu bir gülümsemeyle uykuya daldı.

Blackheart kollarının arasında uyuyan kadına baktığında filmi unutmuştu bile. Uzaktan kumanda aletinın düşmesine basıp televizyonu kapattı. Ferris'i yavaşça biraz daha kendine çekti. Günün birinde, ona Patience Hornsworth'dan ve o karanlık bodrumda geçirdiği üç günden de söz edecekti. Hafif bir gülümseme yüzünü aydınlattı. Bu gece onu baştan çıkarmayacağına söz vermişti. Ama şimdi uyursa birkaç saat sonra yeni bir gün olacaktı. Yeni bir gün için herhangi bir söz vermemiştir. Gülümseyerek gözlerini kapadı.

Konu Başlığı: Ynt: Kırmızı Ayakkabılar - Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 08, 2007, 12:09:26 ÖÖ

BÖLÜM SEKİZ

Ferris daldığı derin uykudan uyanmaya çalıştı. Gözkapaklarını zorlayan gün ışığı yeni bir günün başladığını haber veriyordu. Ayaklarının üstünde bir ağırlık hissetti. Herhalde Blackie olmalıydı. Ama göğüslerinin üstündeki ağırlık ile kulak memesini okşayan dudaklar ve dil de bir kediye ait olamazdı herhalde.

Birden gözlerini açıp yanı başında yatan adama baktı. Burada ne işin var? diye fısıldadı şaşkınlıktan donakalmış bir halde. Sesini yükseltmesine hiç gerek yoktu çünkü Blackheart o kadar yakınındaydı ki, en ufak bir fısıltıyı bile duymaması mümkün değildi. Kollarını Ferris'in beline dolamış, vücudunu kendi bedenine yaslamıştı. Gömleğini hala çıkarmamıştı ama çıplak göğsü Ferris'in dolgun ve yumuşak göğüslerini eziyordu.

Senin uyanmanı bekliyordum diye fısıldadı. Solukları sıklaştı. Ferris aynı anda kendi damarlarındaki kanın akışının da hızlandığını hissetti.

Bana hoşça kal mı demek istiyordun? dedi soluk soluğa. Bu koskoca yatakta ona bu kadar sokulmak zorunda mıydı sanki? Neden kendisini zorlayıp geri çekilmiyordu?

Blackheart yavaşça başını iki yana salladı. Sana merhaba demek istedim. Ferris'in itiraz etmesine fırsat bırakmadan dudaklarıyla dudaklarını örttü. Ama onun dilini ağzının içinde hissettiği andan itibaren itiraz filan düşünecek halde değildi zaten Ferris.

Blackheart'ın eli ipek kumaşın altına kayıp karnını ve göğüslerini okşamaya başladığında dudaklarının arasında bir inilti koptu. Elleri genç adamın boynuna dolayıp onu biraz daha kendisine çekti.

Blackhart'ın dudakları boynundan aşağı doğru kaydığında bütün düşünme yeteneğini ve iradesini kaybetti Ferris. Onun sert kaslı sırtını, göğüslerindeki tüyleri çılgınca okşamaya başladı. Aralarındaki engellere de daha fazla dayanamayacaktı. Tenini teninde hissetmek istiyordu. Ama Blackheart'ın blucini buna izin vermiyordu. Titreyen parmaklarla pantolonun fermuarına uzandı.

Genç adam inleyerek dudaklarını onun göğsünden geri çekti ve birden Ferris'in elini tuttu. Gözleri arzuyla koyulaşmış, sesi boşuk bir hırıltı halini almıştı.

Bunu istediğinden emin misin Francesca? diye mırıldandı.

Ferris gözlerini onun gözlerine dikti. Kendisi onu ne kadar istiyorsa, Blackhart'ın da onu aynı şekilde istediğinden emindi. Bir an durakladıktan sonra yavaşça başını salladı.

Hayır, istemiyorum. Diye karşılık verdi sakın çıkmasına gayret ettiği bir sesle. Vücudunun titremesini engellemek için bütün gücünü harcıyordu.

Blackheartın elleri geri çekildi. Ferris utançtan kıpkırmızı bir yüzle, nefes nefese yatağın öbür ucuna kaçtı.

□Neden kızarıyorsun Francesca?□

□Bana söz vermiştin.□

□Ne sözü?□

□Benimle sevişmeyeceğine söz vermiştin.□

□O sözü dün akşam vermiştim. Bu sabah için bir şey söylemedim.□

□Sana güvendim.□

□Hayır güvenmedin□ dedi genç adam yumuşak bir sesle. □Bana hiçbir zaman güvenmedin sen. dün gece çok yorgundun ve biraz da sarhoştun. Ateşle oynamak istedin. Üstelik bana güvenebileceğini bir kere daha gösterdim şimdi. Seni bıraktım.□

□Hayır! Sen bırakmadın□ Ben□□ Ferris□in öfkesi birden söndü. □Evet, bıraktın. Teşekkür ederim Blackheart.□

Genç adamın yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi. □Benim için bir zevkti demek isterdim ama ne yazık ki, yalan söylemiş olurum. Senin isteklerine saygı göstermenin de beni mutlu ettiğini söyleyemeyeceğim. Sanırım, senin de beni, en az benim seni istediğim gün kadar beklemem en doğrusu. Ama gösterdiğim bu anlayışa karşılık olarak sen de bana bir iyilik yapabilirsin değil mi?□

Ferris tedirgin bir tavırla gözlerini kaldırdı. □Ne?□

□Üstüne bir şeyler giy. Yoksa fikrimi her an değiştirebilirim.□

Ferris bu isteği ikiletmedi.

Merriamın aptal olduğunu söylemişti. Eğer Merriam aptalsa kendisi de budalalar kralı olmalıydı. Blackheart mutfakta kahve yaparken kendisine hırslanıp duruyordu.

Kahve fincanına uzanan Ferris□in ellerinin nasıl titrediğini fark etmemek imkansızdı. Onu birden kollarının arasına almak ve yeniden yatak odasına götürmek için dayanılmaz bir istek duydu. Üstelik ikinci kez reddedilmeyeceğinden de emindi. Francesca Berdahofski az önceki kararından çoktan pişman olmuştu. Yüzündeki ifadeden bunu anlamak hiç de zor değildi.

Aslında asıl budalalığı içerdeyken yapmıştı Blackheart. Ona o kadar ihtirasla sarılan ve sonuna kadar gitmeye kararlı olan bir kadına o aptalca soruyu sormuş ve reddetmesi için özellikle bir fırsat yaratmıştı sanki.

Ama biraz daha beklemek en doğrusuydu. Miss Francesca Berdahofski nasıl olsa onun olacaktı. Onunla ilk kez seviştiklerinde kafasında hiçbir problem olmamasını ve bütün ilgi ve dikkatini Francesca□ya verebilecek kadar rahat olmayı istiyordu. Onun için de baloya kadar beklemek zorundaydı. Ama Martı Balosu biter bitmez en fazla bir saat sonra Francesca□yı kollarının arasına alacaktı.

Ama şu anda düşünmesi gereken başka şeyler vardı. Blackheart içgüdülerine her zaman güvenirdi. Bürosuna giderken düşünmeye devam etti.

Trace, Blackheart□in kuşkuğunu dinledikten sonra neşeyle bir kahkaha attı. □Sen yaşlanmaya başladın galiba dostum. Bu iş çocuk oyuncağı kadar basit. O baloda mücevherleri sadece takabilmek için birbirlerinin gözlerini oymaya hazır kadınlardan başka kimse olmayacak. Şehre şu aralar profesyonel soygunculardan hiç birinin gelmediğini biliyoruz. Eğer öyle bir şey olsaydı mutlaka duyardık. En profesyonel mücevher hırsızının bile Von Emmerling zümrütlerini o gece çalması çok zor. Amatörlerse nasıl olsa böyle bir işe kalkışmaya cesaret edemezler. Senin hayal gücün biraz fazla çalışıyor.□

□Yine garip bir koku geliyor burnuma.□ Diye ısrar etti Blackheart. □Balo gecesi gözlerini dört açmanı istiyorum Trace.□

Trace biraz alınmış gibiydi. □Yani bana güvenmiyor musun? Her zaman dikkatli değil miyim?□

□Sana güveniyorum elbette. Ama karşına güzel bir kadın çıktığı anda birdenbire başının döndüğünü de biliyorum. Sen de benim içgüdülerime güven Trace.□

Trace neşeyle güldü. □Tamam, tamam. Senin içgüdülerine her zaman güvenirim Patrick. Cuma gecesi gözlerimi dört açacağım. Merak etme.□

□Dinle. Bu söylediklerimden Kate söz etme tamam mı? Çok çabuk endişelenir biliyorsun.□

Trace gülerek ona baktıktan sonra başını salladı.

Blackheart neden böyle bir uyarıda bulunduğunu kendisi de bilmiyordu. Kate kolay kolay heyecanlanmaz, hiçbir şeyi endişelenmezdi. Ama son zamanlarda davranışlarında büyük bir değişiklik olmuştu. Blackheart da hiçbir şeyi şansa bırakmaktan hoşlanmazdı. Kate□e haksızlık ettiğini düşünerek birden suçluluk duygusuna kapıldı.

Ama daha fazla düşünecek zamanı yoktu. Yapılması gereken bir yığın iş vardı önünde. Önce Carleton House□daki güvenlik görevlileriyle konuşup koridordaki pencereye de bir alarm sistemi yerleştirmelerini söyleyecekti. Sonra da daha özel bir işi vardı. Miss Francesca Berdahofski bu sabah her şeyi unutmuş ve kendini onun kollarına atmıştı. Korunma önlemleri konusundaki titizliği aklından uçup gitmişti. Ama Blackheart yine de tedbirli davranmak zorundaydı. Eğer kendisinden önceki erkekler gibi reddedilmek istemiyorsa, hazırlıklı olmalıydı. Cuma gecesi balodan sonra Francesca□nın evine gittiğinde, genç kızın itiraz edebileceği hiçbir nokta olmamalıydı.

Ve Cuma gecesi, yarın akşamdı. Eğer baloda bir aksilik olmasını istemiyorsa, Francesca□yı aklından silmeliydi. Eğer bunu başaramazsa, bir grup izci trampet çalarak balo salonuna girse ve zümrütleri alıp gitse, farkına bile varmayacaktı. □Önce iş gelir□ diye düşündü kendi kendine gülümseyerek. Nasıl olsa, balo bittikten sonra bütün zamanını Francesca□ya ayıracaktı.

□Bu işi sürdürmekte kesin kararlı mısın Olivia?□ Dale□in yüzünde endişeli bir ifade vardı. □Çok tehlikeli bir işe kalkıştığımızın farkında değil misin?□

□Yeter artık Dale. Senin yakınmalarını dinlemekten bıktım. Ben her şeyi hesapladım.□

□Peki ya isteksiz dostumuz ne olacak? Sence Blackheart□□

□Blackheart başına gelenleri görünce nasıl bir tuzağa düştüğünü anlayacak ama hiçbir şey yapamayacak.□ dedi Olivia soğuk bir sesle. □İsteddiği kadar masum olduğunu iddia etsin, onu dinlemeyecekler bile. Geçmişi sayesinde, polis mücevherlerin onda olduğuna inanacak.□

□Ama□□

□Yeter artık dedim Dale. Bu işe girmeyi sen de en az benim kadar istiyordun unutun mu? Üstelik bu işi böylesine usta bir şekilde planladığım için bana teşekkür etmelisin. Başımızın bu kadar derde girmesinin en önemli nedenlerinden birinin senin o □zararsız□ alışkanlıkların olduğunu unutma!□

Dale kıpkırmızı bir yüzle başını önüne eğdi. □Pekala Olivia. Sana daha fazla itiraz etmeyeceğim. Ama bileklerimize takılan kelepçelerle hapishaneye gönderilirse, seni uyardığımı da unutma.□

□Hiç üzülme sevgilim. Eğer böyle bir şey olursa, bu işi planlayanın kim olduğunu zaten bilecekler. Senin zavallı bir piyon olduğunu düşüneceklerinden eminim. Haksız da değiller zaten. Böyle bir işe girişebilmek için insanın hem çok zeki hem de cesur olması gerek. Nasıl olsa sende ikisi de yok.□

Dale gözlerini ona dikti. □Sen adi bir kaltaksın Olivia. Umarım planlarında bir aksilik çıkmaz.□

Dale odadan çıkarken Olivia onun arkasından baktı. Yarın akşam zengin olacaktı. Hem de çok zengin. Sonra da bu Dale konusunu halletmeliydi. Bu aptal adamı daha fazla yanında görmek istemiyordu. Ondan boşanacak, zengin ve de özgür bir kadın olacaktı.

Gülümseyerek bir sigara yaktı.

BÖLÜM DOKUZ

Cuma günü akşamüstü evine döndüğünde çevresini dikkatle gözden geçirdi Ferris. Sabahki yorgunluğuna değmişti gerçekten. Küçük apartman dairesi şimdiye kadar hiçbir zaman bu kadar temiz ve düzenli olmamıştı. Öğleye kadar evi toplamış, bulaşıkları yıkamış, temiz çarşaflar serip yatağını bile yapmıştı. Bu kadar hazırlığın bir nedeni vardı tabii. Birazdan Phillip gelecek ve onu baloya götürecekti.

Sol parmağındaki elmas yüzüğe düşünceli gözlerle baktı. Kısa bir süre sonra evlenecekler ve Phillip bütün sırlarını öğrenecekti. Phillip Merriam'ı hangisi daha fazla rahatsız edecekti acaba? Karısının iflah olmaz bir dağınık oluşunu mu öğrenmek yoksa sandığı gibi zengin ve soylu bir aileden gelmediğini mi?

Gerçi dağınıklık ve ev işleri konusunda endişelenmesine hiç gerek yoktu Ferris'in. Nasıl olsa Phillip ile yaşayacağı evde yeterince hizmetçi ve uşak olacak, elini hiçbir işe sürmesine izin vermeyeceklerdi. İsteddiği lüks ve rahat yaşama ulaşmasına çok az kalmıştı. Peki neden bir türlü mutlu olamıyordu böyleyse?

Geçmiş konusunda da bir sorun çıkmayacağını biliyordu. Ne olursa olsun, Phillip züppe biri değildi. Belki nişanlısının yeterince açık davranmadığını öğrenince biraz hayal kırıklığına uğrayacaktı ama bunun da üzerinde fazla durmayacaktı. Hatta Ferris'in damarlarında İtalyan-Leh kanı dolaştığını öğrenince bunun getireceği yeni oy potansiyelini düşünerek sevinebilirdi bile. Büyük bir ihtimalle de yeniden Francesca Berdahofski adını kullanması için ısrar edecekti.

Buna hiçbir itirazı yoktu genç kızın. Ferris' adını kullanmaya karar verdiğinde bu ismi çok sevmişti. Ama son zamanlarda Francesca'nın çok daha güzel bir isim olduğunu düşünmeye başlamıştı. Özellikle Blackheart'ın dudaklarının arasından yükseldiği zaman.

Başı ağrımaya başladı. Epey yorucu bir gün geçirmişti. Öğleye kadar evin düzenlenmesiyle uğraştıktan sonra dışarı çıkmış, en seçkin butikleri dolaşıp balo için uygun bir kıyafet aramıştı. Sonunda da istediği gibi beyaz ipek bir elbise bulmuştu. Daha sonra berberine uğrayıp manikürünü yaptırmış, saçlarını zarif bir topuz halinde ensesinde toplamıştı.

Yatak odasına geçip giyindi. Makyajını da yaptıktan sonra hazırды. Oturup Phillip'i bekleyebilirdi artık. Oturma odasındaki yumuşak koltuğa gömüldüğünde Blackie hemen ayaklarının dibine kıvrıldı.

Daha aradan beş dakika geçmeden sıkıntıdan patlayacak gibi olduğunu hissetti. Neden bu kadar huzursuzdu sanki? Az sonra nişanlısı gelecek ve onu şahane bir baloya götürecekti. Bütün gece dilediğince eğlenebilirdi. Tabii, sadece Blackheart'dan uzak durması gerekecekti. Nasıl olsa bu geceden sonra onu bir daha görmeyecekti.

Ayağa kalkıp mutfığa yürüdü. Hadi gel Blackie. Sana yiyecek bir şeyler bırakayım. Bu gece çok geç dönebilirim. O zamana kadar aç kal' Başını kaldırdığı anda John Patrick Blackheart'ın gülümseyen gözleriyle karşılaştı ve cümlesini tamamlamadan bir çığlık attı.

Tanrım! Korkudan öldürecektin beni. Burada ne işin var Blackheart? sesi öfkeyle yükseldi.

Genç adam buzdolabına dayanmış ona bakıyordu. Francesca, beni her görüşünde aynı cümleyi tekrarlamaktan vazgeçemez misin? Daha değişik bir şeyler bulmayı denesene. Sıkıcı olmaya başladı artık.

Senin böyle sessizce evime girmen de sıkıcı olmaya başladı artık. Bunun yasalara aykırı olduğunu bilmiyor musun? Bir başkasının evine zorla girmek

Zorla mı? dedi genç adam nazik bir sesle. Kapıda ya da herhangi bir yerde içeri zorla girildiğini gösteren bir iz yok sanırım.

Canın cehenneme Blackheart! Buradan hemen gitmeni istiyorum. Phillip her an gelebilir.

Güzel. Ben de senatörü aylardır görmemiştım zaten. Sadece telefonda konuşuyoruz biliyorsun.

Tanrım! Derhal buradan git Blackheart. Phillip'in seni burada bulmasını istemiyorum.

Neden? Blackheart kollarını göğsünün üstünde çaprazlamış, hiç hareket etmeden ona bakıyordu. Üstünde şık, koyu renk bir takım elbise vardı. Her zamankinden daha yakışıklı ve çekici görünüyordu.

Ferris başını iki yana sallayıp bu saçma düşünceleri kafasından silmeye çalıştı. Lütfen Blackheart, acı bana. Phillip'in kuşulanmasını istemiyorum.

□ Kuşkulanması için bir neden var mı? □ Genç adam hafifçe gülümsedi. □ Yani çok korkunç bir şey mi yaptık? Bir iki kere öpüşmenin dışında? □

□ Dört. □

□ Efendim, anlayamadım? □

□ Dört kere öpüştük, □ dedi Ferris. Genç adamın yüzündeki neşeyi görünce de kıpkırmızı kesildi.

□ Çok tatlısın Francesca. Saydığını bilmiyordum. □

Ferris hemen savunmaya geçti. □ Sadece hafızam biraz güçlüdür. Ayrıca bir başka erkek, senin nişanlını öpseydi hoşuna gider miydi? Bir iki kere bile olsa? □

□ Hayır, hiç hoşuma gitmezdi. Ama ben zaten nişanlımı tehlikeli erkeklerle yalnız bırakıp uzaklara gitmezdim. □ Gülümsedi. □ Üstelik bu kadar uzun bir süre onun bakire kalmasına da izin vermezdim. □

□ Hadi Blackheart, lütfen. □ Ferris onu bileğinden tutup mutfaktan dışarıya sürüklemeye başladı. Parmaklarının altındaki sıcaktan vücuduna yayılan elektriklenmeyi umursamamaya çalışıyordu. □ Phillip □ in seni burada görmesini istemiyorum. Bir kerecik olsa anlayışlı davranamaz mısın? □

Oturma odasına girmişlerdi. Blackheart birden durdu. Ferris onu daha fazla sürükleyemeyeceğinin farkındaydı. □ Ben sana karşı hep anlayışlı davrandım Francesca □ diye mırıldandı genç adam. □ Ama sen bunun farkında değilsin. □

Yumuşak bir hareketle bileğini Ferris □ in elinden kurtarıp onu kollarının arasına aldı ve gözlerinin içine baktı. Dudakları ağır ağır dudaklarına yaklaşırken Ferris büyülenmiş gibiydi. Kaçıp kurtulmak için hiçbir harekette bulunmadı. Kollarını boynuna dolayıp dudaklarını araladı.

İnsanın başını döndüren, her şeyi unutturan, tutkulu, uzun bir öpüşmeydi. Ama kapının ısrarla çalmaya başlayan zili genç kızın bir anda gerçeğe dönmesini sağladı.

Panik içinde Blackheart □ in kollarından sıyrıldı. □ Derhal buradan git. Nasıl gidersen git ama git! İçeri nasıl girdiğini bilmiyorum ama aynı yolu kullanabilirsin. Phillip □ in seni burada görmesini istemiyorum. □

Blackheart son derece sakindi. Tembel bir gülümseyişle onun gözlerinin içine baktı. □ Fark etmeyeceğini mi sanıyorsun? □

□ Neyi fark edecek? □ zil yeniden çalınca Ferris yerinde duramaz olmuştu.

□ Birkaç dakika önce öpüldüğünü. Eğer onun yerinde ben olsaydım ve nişanlımı böyle kıpkırmızı yanaklar, pırıl pırıl gözler ve dağılmaya başlayan bir topuzla bulsaydım, kuşkulanırdım doğrusu. □

□ Kahretsin! □ Ferris hırsla soludu. □ Bu yaptığını ödeteceğim sana Blackheart. Yemin ediyorum ödeteceğim! Şimdi hiç olmazsa çık terasta bekle. Zaten geç kaldı. Fazla oyalanmadan gideriz. □

□ Üzgünüm. Senatörü görmek istediğimi söylemiştim sana. Bundan daha iyi bir fırsat olamaz bence. □ Ferris □ in korku dolu bakışlarına aldırmadan kapıya yürüdü.

□ Hayır! Tanrım! □ Ferris □ in çaresizlik içinde inlemekten başka yapabileceği bir şey kalmamıştı. Blackheart kapıyı açarken üstüne başına biraz çeki düzen verip onun peşinden yürüdü.

Trace Walker gülümseyerek içeri girdi. □ Kapıyı açman ne kadar uzun sürdü Patrick. Hadi, hazır mısınız? □

Ferris şaşkınlığını gizlemeye çalışarak ciddi bir sesle □ Merhaba Trace □ dedi. Blackheart kendisini tutamamış, kahkahalarla gülmeye başlamıştı. □ Ne yapıyorsun burada? □

□ Patrick sana söylemedi mi? Senatörün Santa Barbara □ daki işi uzamış. Seni baloya götürmemizi bizden istedi. Orada buluşacağımızsınız onunla. Patrick bunları anlatmadın mı Ferris □ e? □

Blackheart son derece masum bir tavırla □ Söyleyecek zamanım olmadı □ dedi.

□Seni□ seni namussuz□□ Ferris dişlerinin arasından tısladı. □Seni alçak□ sen□□ Hayatında ilk kez bir insana vurmak için elini kaldırırken, Blackheart□ın çelik gibi sert pençesi bileğini yakaladı.

□Sizi susturmanın çok iyi bir yolunu biliyorum küçük hanım□ dedi neşeli bir sesle. □Üstelik bir seyircimizin olmasının da benim için bir sakıncası yok.□

□Sizin aranızda bir şeyler mi var?□ dedi Trace merakla. □Kate söylemişti ama inanmamıştım. Ferris□in senatör ile nişanlı olduğunu sanıyordum.□

□Aramızda hiçbir şey yok□ diye cevap verdi Ferris buz gibi bir sesle. □Blackheart Anonim Şirketi□nin kendinden bu kadar emin olduğunu görmek içimi rahatlatmıştı doğrusu. Şu anda balo salonunda olup zümrütleri koruyacağınıza ikiniz de buradasınız. Bu arada o mücevherlerin başına bir şey gelebileceği hiç aklınıza gelmiyor mu acaba?□

□Hiç merak etme Ferris□ dedi Trace neşeyle. □Patrick ile ben her şeyi kontrol ettik. Carleton□daki genel güvenlik görevlilerinin hepsi şu anda görev başındalar. Kate de mücevherlerin yanında oturuyor. Tabii yanından hiç ayrılmayan üç gorille birlikte. Alarm sistemleri devrede. Siz de hazırsanız çıkalım artık.□

Blackheart hala bileğini bırakmamıştı. Ama parmaklarının baskısı hafiflemiş, hatta baş parmağıyla yavaş yavaş genç kızın elini okşamaya başlamıştı. O da aptal gibi orada duruyor ve vücudunun istekle titremesini umursamıyordu.

Birden kendisini toplayıp elini çekti. □Beş dakikaya kadar hazırlanırım Trace. Makyajımı tazelemem gerekiyor.□

Blackheart gülümsedi. □Buna bence de ihtiyacın var.□

Trace□in yanında başka bir şey yapması mümkün olmadığı için öfkeyle yanan gözlerini ona çevirdi ve sonra hızla yatak odasına yürüdü Ferris.

Aynaya baktığında Blackheart□ın haklı olduğunu anladı. Az önce nasıl öpüştüğünü anlamamak için kör olmak lazımdı. İçini çekerek rujunu sürmeye başladı. □Tanrı cezanı versin Blackheart! Ne yapacağım ben şimdi?□

□Hazır mısın? Olivia beni duyuyor musun?□ Dale□in sinir bozucu sesi Olivia□nın cinlerini tepesine topluyordu. Ondan boşanmak için hiç zaman kaybetmeyecekti.

□Seni duyuyorum Dale□ Pencerenin önünden uzaklaşıp buz gibi mavi gözlerini kocasına çevirdi. □Dostumuz üzerine düşeni yapmayı becerebilecek mi diye düşünüyorum.□

□Oh, herhangi bir sorun çıkacağını hiç sanmıyorum. İnsanları neyle korkutacağını çok iyi bilirsin sen. her şey planlandığı gibi yürüyecek.□

□Umarım□ diye mırıldandı Olivia. Kürkünün omuzlarına aldı. □Çünkü bu akşam bir aksilik çıkar ve işler umduğum gibi gitmezse, benimle birlikte ikimizin de başının derde girmesi için elimden geleni yaparım. Bunu hiçbirimiz istemeyiz değil mi?□

□Haklısın Olivia.□

Aslında Olivia□yı endişelendiren Dale değildi. Onu parmağının ucunda oynatabileceğinden her zaman emindi. Ama bu işe hiç istemeden karışmak zorunda kalan üçüncü ortakları onu biraz endişelendiriyordu. Şu anda balo salonunda olduğundan ve zümrütlerden gözünü ayırmadığından emindi. Olivia onun bütün itirazlarını ve kuşularını güçlü kişiliğiyle sindirmesini bilmişti. Ama yine de bu gece çok dikkatli olmak ve herhangi bir hatasına meydan vermemek zorundaydı. Pek güvenilecek bir insan değildi ne de olsa.

Dışarı çıktıklarında derin bir nefes aldı. Soğuk, sisli bir geceydi. Dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. □Mücevher hırsızlığı için ideal bir gece□ diye düşündü. John Patrick Blackheart□ın da aynı fikirde olduğundan emindi.

Ferris balo salonunun duvarlarından birine sırtını dayayarak çevresine baktı. Martı Balosu gerçekten muhteşemdi. Organizasyonda en ufak bir aksaklık çıkmamıştı. Herkes doyaya eğleniyordu. Şampanyalar içiliyor, nefis müzik eşliğinde birbirinden şık insanlar dans ediyordu. Özellikle de piyango sırasında heyecan doruğa varmış ve Von Eemmerling zümrütlerini takma şansını elde eden üç talihli, diğer kadınların kıskançlık dolu bakışlarını gururlu bir tebessümle karşılamışlardı. Üçü de kendilerine ayrılan süre içinde mücevherleri takmışlar ve dans pistinden bir an olsun ayrılmayıp bunun keyfini çıkarmışlardı.

Carleton House□a geldiklerinde Phillip onları bekliyordu. Nişanlısını görünce yüzünde mutlu bir gülümsemeyle kollarını iki yana açmış ve onu bir sevgiliden çok bir baba şefkatiyle kucaklamıştı. Blackheart□ın yüzündeki alaycı gülümseme de o andan

itibaren silinmişti.

Daha sonraki saatler boyunca hem Phillip ile hem de onun politikacı dostlarıyla durmaksızın dans etmek zorunda kaldı Ferris. Bu arada Blackheart'ın gözlerini hep üstünde hissediyordu. Genç adamın yüz ifadesi git gide karıyor, gözleri öfkeyle parlıyordu. Tabii, bu arada bir de Olivia Summers'ın nefret dolu gözleri izliyordu Ferris'i.

Genç kız içini çekerek yaslandığı duvardan uzaklaştı ve Phillip'e doğru yürüdü. Nişanlısının yanından uzun süre uzaklaşması hoş olmayacaktı.

Phillip onu hemen elinden tutup dans pistine sürükledi. Balonun gerçekten bu kadar başarılı geçmesi onu da memnun etmişti. Olivia'nın buz gibi bakışlarının kendilerine dikildiğini fark eden Ferris gülümseyerek Phillip'e biraz daha sarıldı. Aynı anda genç adamın omzuna bir el dokundu ve ikisi birden döndüler.

Blackheart yüzünde anlaşılmaz bir ifadeyle yanlarında duruyordu. Nişanlısıyla dans etmek için Phillip'ten izin aldıktan sonra Ferris'i kollarının arasına alıp dönmeye başladı.

□Bileğimi bu kadar sıkılamak zorunda değilsin□ diye tısladı Ferris dişlerinin arasından.

□Eğleniyor musunuz Miss Byrd?□ Sesi buz gibiydi. Parmakları genç kızın etine biraz daha battı.

□Hem de çok Mrs Blackheart.□

□Sevgili senatörünüze herkesin gözü önünde böyle sarmaşık gibi sarılmanız sizce uygun bir davranış mı?□

□Bunun hiç kimseyi ilgilendireceğini sanmıyorum.□ Ferris'in sesi soğuktu. □Derdiniz nedir anlayamadım.□

□Gerçekten anlayamıyor musun?□ Blackheart'ın parmaklarının baskısı daha da arttı, sonra gevşedi. Kendisiyle mücadele ediyor gibiydi. □Yoo, hayır,□ diye mırıldandı kendi kendine konuşur gibi. □Yapmayacağım□

□Neyi yapmayacaksın?□

□Seni herkesin ortasında öpüp derdimin ne olduğunu göstermeyeceğim.□

Ferris bir an konuşmadan şaşkınlıkla ona baktı. □Sen hastasın.□

□Tam tersine. Son derece sağlıklı bir erkeğim. Bir kadını istemek, onunla sevişmek için dayanılmaz bir istek duymak sağlıksızlık belirtisi mi sence?□

□Konuyu değiştiremez miyiz acaba?□ Ferris'in sesi titremeye başlamıştı.

□Elbette. Ama bana biraz daha sokulursan. Radyoaktif madde saçmıyorum.□ Genç adamın parmağı Ferris'in bileğini yavaşça okşadı.

Ferris dizlerinin titrediğini, vücudunun mıknatısa kapılmış gibi ona doğru çekildiğini hissediyordu. Tanrım! Senatör Phillip Merriam'ın nişanlısını eski bir mücevher hırsızının kollarında böyle kendinden geçerken görenler ne düşüneceklerdi acaba?

Bütün gücünü toplayıp biraz geri çekildi. □Benimle dans edeceğine Von Emmerling zümrütleriyle ilgilenmek aklına gelmiyor mu acaba hiç? Unutma ki onları korumanız için epey yüklü bir para ödüyoruz size. Görevini unuttun mu?□

□Ben zaten görev başındayım. Bu salonda sahte bir isimle dolaşan tek insan sen olmadığına göre, benim için hala şüpheliler listesinin başındasın. Yardımcılarım da gözlerini zümrütlerden ayırmıyorlar.□

□Saçmalama Blackheart! O zümrütleri çalmaya kalkmayacağımı sen de en az benim kadar biliyorsun.□ Ferris'in yanakları öfkeden kıpkırmızı kesilmişti, ama Blackheart hiç de umursamamış görünüyordu.

□Belki de o kırmızı ayakkabıları almadığın için hala pişmansındır. Belki de o gün yaptığın hatanın acısını çıkarmak için önüne çıkan fırsatı değerlendirmeyi düşünüyorsun.□

□Sana anlatmakla yaptım asıl büyük hatayı□ diye mırıldandı Ferris. Gözleri acı doluydu. □Bunu kullanacağını düşünmem gerekirdi.□

□Böyle bir şeyi kullanmayacağımı bilmiyor musun sevgilim?□ dedi Blackheart yumuşak bir sesle. Yüzündeki alaycı ifade birden silindi.

□Sen eline geçen bütün fırsatları kullanırsın.□ Ferris göz pınarlarında biriken yaşların akmasını engellemek için kirpiklerini kırıştırdı.

□Francesca sevgilim. Çok özür dilerim.□ Blackheart□ın sesi kederliydi.

□Git de o Tanrının cezası zümrütlerle ilgilen!□ Ferris birden onun kollarından sıyrılıp yürüdü. Meraklı gözlerin kendisini izlediğini hissediyordu. Başını kaldırdığında Olivia□nın yüzündeki buz gibi gülümsemeyi fark etti.

Eğer Blackheart o sözleri söylediği için gerçekten pişman olmuşsa bile, gecenin geri kalan saatlerinde bunu hiç belli etmedi. Ferris nereye gitse, ne yapsa onun gözlerini üstünde hissediyor, yüzünde anlaşılmaz bir ifadeyle kendisine baktığını görüyordu.

Phillip bir ara nişanlısının ne kadar gergin olduğunu fark etti. □Ferris, sen çok yorgunsun galiba sevgilim. Biraz yukarıya çıkıp uzansana. Kendine gelirsın. Çok yorucu bir hafta geçirdiğinden eminim.□

□Ama sen de bütün hafta boyunca kampanyadaydın. Benden daha yorgun olduğundan eminim.□

□Evet sevgilim. Ama ben alıştım artık. Senin de alışman için biraz zamana ihtiyacın var. Vücudun yay gibi gergin baksana.□

Daha fazla itiraz etmek anlamsız olacaktı. Phillip□in gerçekten çok anlayışlı bir insan olduğunu bir kere daha kabul etmek zorunda kaldı Ferris. □Sanırım haklısın□ diye mırıldandı.

□Hadi yukarıdaki odalardan birine çık ve birkaç dakika dinlen. Derin derin nefes almayı da unutma.□

□Peki Phillip.□ Ferris gülümseyerek parmak uçlarına yükseldi ve Phillip□in dudaklarına kısa bir öpücük kondurdu. □Hemen dönerim.□

Tam arkasına dönmüştü ki Blackheart ile burun buruna geldi. Yüzünde yine o anlaşılmaz ifade vardı. Ferris□in Phillip□i öptüğünü mutlaka görmüş olmalıydı. □Keşke Phillip□e biraz sarılıp tutkuyla öpseydim□ diye düşündü Ferris. □Blackheart da bazı şeyleri anlamış olurdu hiç olmazsa.□

Ama Blackheart onu hiç umursamadan □Demek buradasın Phillip□ dedi neşeli bir sesle. □Dale Summers seni arıyordu.□

□Teşekkürler Patrick. Ferris□i yukarı çıkarıp dinleneceği bir oda bulmasına yardımcı olur musun? Yorgunluktan bitkin halde ama nedense bir türlü kabul etmek istemiyor.□

□Memnuniyetle Phill.□ Blackheart□ın sesi ifadesizdi. □Hadi gel Ferris□ Kolunu genç kıza uzattı.

Ferris□in onu terslemesi imkansızdı. Phillip gülümseyerek ikisine bakıyordu. Çaresizlikle elini uzatıp Blackheart□ın kolunun üzerine koydu ve onunla birlikte yürüdü. Parmaklarının altındaki çelik gibi kasların ne kadar gergin olduğunu hissedebiliyordu. Blackheart onun elini avucunun içine alıp hırsıyla sıktı.

Hiç konuşmadan merdivenlere kadar geldiler. Sekiz on basamak çıkıp balonun kalabalığından uzaklaşmışlardı ki, Blackheart birden elini çekip öfkeyle onun gözlerinin içine baktı. □Senatörümüzün sevgili nişanlısı dinlenmek istediği odayı kendi başına bulabilir herhalde. Benim yardımına ihtiyacın olmadığını yeterince belli ettin.□

Ferris şaşkınlıkla onun yüzüne baktı. Sonra birden sevinçle gülümsedi. □Sen beni kıskanıyorsun.□ Bütün gece boyunca yüreğini saran sıkıntı birden dağılmıştı.

Blackheart□ın yüzündeki ifade değişmedi. □İyi bildin! Aşağı inip büyük bir zevkle Phillip□in ağzını burnunu dağıtabilirim şimdi. Eğer onula evlenirsen ve hayatının geri kalan yıllarını Mrs. Senatör Ferris Byrd Merriam olarak geçirirsen, layığını bulmuş olacaksın!□

□Ya hayatımın son yıllarını başkan karısı olarak geçirirsem?□ dedi Ferris alaycı bir sesle. Böyle tehlikeli bir oyuna girmemesi, onu daha fazla kızdırmaması gerektiğini biliyordu ama kendini tutamamıştı yine.

□Mrs Francesca Berdahofski Blackheart adına ne dersin?□

ferris□in yüzündeki alaycı gülümseme birden kayboldu. □Ne?□ diyebildi şaşkın ama biraz da umutlu bir sesle. □Ciddi

misin?□

□Bana öyle ölüm fermanını imzalamışım gibi bakma! Hayır, ciddi değilim. Bir mücevher hırsızına asla inanma Ferris Byrd. Sen yolunu çizmişsin. Güle güle.□ Başka tek bir kelime etmeden arkasına döndü ve Ferris□i merdivende yalnız bıraktı.

Ferris□in başındaki o korkunç ağrı o zaman başladı. Hiç kıpırdamadan onun arkasından baktı. Gerçekten gidip Phillip□in ağzını burnunu dağıtır mıydı acaba? Ferris□e evlenme teklif ettiğinde biraz olsun ciddi miydi? Öff saçmalyordu yine. Tabii ki ciddi değildi. Kendisi de öyle söylememiş miydi zaten? Başını iki yana sallayıp ağır ağır merdivenlerden çıkmaya başladı.

İkinci kattaki bütün odalarda devetliler vardı. Sakin ve sessiz bir oda bulması imkansızdı. Halı kaplı merdivenlerden yavaşça üçüncü kata doğru çıkmaya başladı. Üçüncü katta kimsecikler yoktu herhalde. Koridor loştu. Belki burada bir oda bulabilir ve□

□Sevgilim.□ Bir kadının iç çeken sesi ve kumaş hisirtisi duyuldu.

Ferris donakaldı. Ön taraftaki yatak odalarından birinin kapısını açtı. İçeriden süzülen ışıktaki Olivia Summers□ı tanıması imkansızdı. Olivia□nın ihtirasla sarıldığı erkek de Trace Walker□dan başkası değildi.

Ferris hayatında hiç bu kadar utandığını hatırlamıyordu. Olivia, Trace□i sadece öpmekle kalmıyor, adamı parçalayacak gibi üzerine saldırıyordu sanki. Elleri genç adamın belinde dolaşıyor, Trace de bu saldırıyı memnuniyetle kabul ediyordu anlaşılan.

Ferris düşünme yeteneğini ancak birkaç dakika sonra kazanabildi. Trace ile Olivia□nın ayaküstü sevişmek için seçtikleri oda Von Emmerling zümrütlerinin durduğu odadan başkası değildi. Balo salonunda ve piyangoyu kazanan kadınların boynunda segilendikten sonra mücevher bu odaya çıkarılacak ve gece bitinceye kadar burada saklanacaktı. Şu anda da Olivia□nın boynundaydı zümrüt gerdanlık. Olivia□nın eli Trace□in pantolonunun önüne doğru inerken, kadının bileğinde ve parmağında parlayan zümrütleri de fark etti Ferris. Von Emmerling zümrütleri hatırladığından da daha parlak ve göz alıcıydı.

Büyük bir olasılıkla basit bir tesadüften başka bir şey değildi bu. Trace mücevherlerin yanında beklerken, Blackheart□dan yüz bulamayan Olivia da zamanını Trace il değerlendirmeyi düşünmüştü anlaşılan. Ama Ferris□in de burada öyle durup paha biçilmez mücevherlerin erotik bir oyuncak olarak kullanılmasını seyretmeye niyeti yoktu. Ne kadar utanırsa utansın, onların yanına gidip zevklerini yarıda kesmeye kararlıydı. Olivia işi daha da ileriye götürmeden bu işi yapsa daha iyi olacaktı galiba.

Tam hafifçe öksürüp yürümeye hazırlanıyordu ki, loş koridordaki bir başka gölgeyi fark etti. Kate Christiansen biraz ileride durmuş, ihtirasla birbirine sarılan çifti seyrediyordu. Üstündeki uzun şifon tuvaletle daha da kısa ve toplu görünüyordu. Ama Ferris□i asıl etkileyen yüzündeki öfke ve acı oldu. Çektiği acı o kadar belirgindi ki, Ferris onun için üzüldü.

Bu durumda Trace ile Olivia□nın yanına gitmesine de gerek kalmamıştı. Bu işi Kate yapacaktı nasıl olsa. Sessizce arkasına dönüp merdivenlerden inmeye başladı. Blackheart□ın yardımcılarının birine güvenebileceğinden emin olmasa bile, ikisi yan yana geldiğinde mücevherlerin güvende olacağını biliyordu. Endişelenecek bir şey yoktu. Olivia San Francisco□nun en köklü ailelerinin birine mensuptu. Summers mücevherleri de efsanevi bir üne sahipti. Von Emmerling zümrütlerini çalmaya kalkacağını düşünmek bile saçmaydı.

Ferris merdivenlerin alt basamağına geldiğinde yukarıdaki yatak odasından yükselen sesleri duydu. Utanç verici sözler bir mırıltı halinde duyuluyordu ancak. Evet, hiçbir sorun yoktu.

Trace Walker utançtan kıpkırmızı bir halde odadan çıkarken, iki kadın arkasından baktılar. □Kate rolünü iyi oynadı□ diye düşündü Olivia. Trace, Kate□e öyle bir pozisyonda yakalanmaktan o kadar utanmıştı ki mücevherlerin korunmasıyla ilgili görevi bir anda kafasından uçup gitmişti.

Kate□in öfkeli bakışlarını üstünde hisseden Oliva gülmek için kendini zor tuttu.

□Bana öyle bakma hayatım□ dedi. Sahte zümrütlerin klipsini açtı. □Gerçek mücevherler sende mi?□

Konu Başlığı: Ynt: Kırmızı Ayakkabılar - Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 10, 2007, 12:32:31 ÖS

BÖLÜM ON

Ferris kapıyı açıp içeri girdiğinde ev sessizdi. Phillip yakışıklı yüzünde yorgun bir gülümsemeyle kapıda durdu. □Sen de çok yorgunsun sevgilim! İçeri gelmeyeyim.□ Dedi.

Ferris onu zaten davet etmediğini fark edince utançla kızardı. □Hemen uyuyabileceğimi sanmıyorum. Gelsene.□

□Saat sabahın dördü sevgilim. Yatar yatmaz uyursun. İstersen önce bir bardak viski iç.□ Ferris tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Sabaha kadar oturacaktı işte. □Bu işi Patrick ile birlikte iyi idare ettiniz sevgilim. Onlar da bayağı iyi kalktılar bu işin altından. Sen de öyle düşünmüyor musun?□

□Sanırım haklısın. Hiç kimse zümrütleri çalmadı. Önemli olan da bu zaten.□ Blackheart ile yardımcılarının mücevherleri güvenlik içinde götürmelerini seyrederken karmaşık duygular içinde bocalamıştı genç kız. İlk gördüğünde pek sevmemişti o zümrütleri. Ama bu akşam Blackheart kayıtsız bir tavırla kadife kutuya yerleştirip sonra da çantasına koyarken gözüne çok daha parlak, çok daha güzel görmüşlerdi. Omuzlarındaki sorumluluğun kalkmasıydı herhalde onları böyle güzel gösteren.

Ve Von Emmerling zümrütleriyle birlikte Blackheart da çıkıp gitmişti hayatından. Arkasına bir kere bile bakmadan.

□Patrcik□in sandığın kadar kötü biri olmadığını kabul ediyor musun artık?□

Ferris birden başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. □Patrick Blackheart benim için büyük bir sorun değildi. Neden bu kadar ilgileniyorsun Phillip?□

Phillip gerçekten iyi bir politikacıydı. Karşısındakinin sorusuna kaçamak bir cevap vereceği zaman bile gözlerinin içine bakardı. Ama bu sefer doğrudan cevap verdi. □Annemin anlattıkları yüzünden.□

□Yani Regina, Blackheart ile benim aramda bir şeyler geçtiğini mi söyledi?□ Ferris korkmuştu. Blackheart ile arasındakiler bu kadar belli mi olmuştu? Herkes her şeyi anlamış mıydı?□

□Yoo, tam tersini söyledi. Kedi köpek gibi kavga ettiğinizi anlattı. Senin şimdiye kadar kimseye böyle davrandığını görmedim Ferris. En hoşlanmadığın insanlara bile mesafeli bir nezaketle davranmasını bilirsin. Bu yüzden annem düşünceliydi. Tabii bana söyleyince ben de düşünmek zorunda kaldım. Annem sana tapar bilirsin. Her zaman benden çok seni düşünür. Senin mutsuz olmanı istemez.□

□Saçmalama Phillip. Regina seni çok sever.□

Genç adam gülümsedi. □Tabii sever. Ama yine de benim iyi bir evlilik yapmamın karşılığı olarak senin mutsuz olmanı istemez. Bu konuyu düşün Ferris.□

□Neyi düşüneyim?□ Ferris tedirgindi. □Bundan sonra Patrick Blackheart□ı göreceğimi sanmıyorum. Ayrıca mücevher hırsızlarından da hoşlanmam. Suç mu bu yani?□

□İnsanlar zamanla hatalarını görüp yanlış yolu terk edebilirler Ferris. Bunu sen de biliyorsun. Hem Patrick□□

□Phillip esas yorgun olan sensin sanırım.□ Ferris soğuk bir tavırla onun sözünü kesti. □Pireyi deve yapıyorsun. Eğer bu konuyu muhakkak tartışmak istiyorsan neden yarını beklemiyorsun? Ben de bu arada dinlenirim biraz. Tamam mı?□

Phillip□in yüzünde kederli bir gülümseme belirdi. □Çok isterdim sevgilim. Gerçekten çok isterdim ama imkansız. Yarın sabah üç günlüğüne Santa Cruz□a gitmek zorundayım. Oradan Sacramento, oradan da□□

□Önemli değil. balo işi bittiğine göre bundan sonra yine seninle birlikte kampanyada çalışacağım.□ Phillip□in yüzündeki ifade değişikliği Ferris□i birden huzursuz etti. □Öyle değil mi?□

□Evet canım. Yalnız eskisi kadar değil sanırım. Ama nasıl olsa her zaman birlikte□□

□Ne demek istiyorsun? Seçim kampanyasında senin yardımcın olarak çalışmaktan hoşlandığımı biliyorsun.□ Ferris sesinin tizleştiğini fark edince kendini zorlayarak sakinleşmeye çalıştı.

□Elbette sevgilim.□ Phillip yatıştırıcı bir sesle karşılık verdi. □Seninle çalışmayı ben de ne kadar seviyorum biliyorsun. Hiç kimseye senin kadar güvenemem. Ama Jack Reginald oğlunun bir işe ihtiyacı olduğunu söyledi ve□□

□Ve Jack Reginald da senin seçim kampanyanı destekleyen en önemli adamlardan biri değil mi?□

□Politikanın inceliklerini iyi öğrendin Ferris. Bu işler hep karşılıklı biliyorsun.□

□Evet, anlıyorum□ diye karşılık verdi genç kız. Sesi sakin ve rahattı. □Gerçekten haklısın. Çok yorgunum Phillip. Hafta içinde

bir ara bana telefon et de neler yapacağımızı konuşalım olur mu?□

□Seni Pazar günü□□

□Pazar günü arama□ diyerek onun sözünü kesti Ferris. □O gün için başka planlarım var.□

□Peki ne zaman evde olacaksın?□ Phillip biraz şaşkın, biraz alınmış gibiydi. Ama yine de anlayışlı davranmaya çalışıyordu. □Phillip Merriam gerçekten başarılı bir politikacı olacak□ diye düşündü Ferris.

□Bilemiyorum. Tesadüfen evde buluncaya kadar araman gerekecek sanırım.□

Phillip□in yüzündeki şaşkınlık ve tedirginlik iyice belirgindi artık. Kapıda durmuş ne yapacağını bilmeden ona bakıyordu. Ferris sol parmağındaki elmas yüzüğü baş parmağıyla çevirmeye başladı. Yoo, aptallık etmemeliydi. İçinden bir ses o yüzüğü çok kısa bir süre sonra Phillip□e iade edeceğini fısıldıyordu ama bu gece olmamalıydı bu. Yüzüğü yerinde bıraktı. Şimdilik.

□Pekala□ Phillip uzun bir sessizlikten sonra nihayet konuştu. □Hadi sen şimdi uyu sevgilim. Ben seni ararım. Hatta işlerimi ayarlamaya çalışırım ve önümüzdeki hafta birkaç günlüğüne bir yere gidip kısa bir tatil yaparız. Ne dersin?□

□Güzel.□

□Bir bardak viski iç. Rahatlatır seni.□

Ferris gözlerini meydan okuyan bir tavırla onun yüzüne dikti. □Ben viskiden nefret ederim Phillip.□

□Şey□ Peki□ İyi geceler öyleyse.□ Şaşkınlık ve kararsızlık Phillip□e o kadar uymayan özelliklerdi ki Ferris bir an ona acıdığını hissetti. Parmak uçlarına yükselip onun yanağına bir öpücük kondurdu. Bunun bir veda öpücüğü olduğunu hissediyordu.

□İyi geceler Phillip.□

Phillip□in ayak sesleri merdivenlerde uzaklaşırken kapıda durup dalgın dalgın arkasından baktı. Sonra yavaşça içeri girip kapıyı arkasından kapattı. Tam kilitleyecekti ki, omuzlarını silkip bundan vazgeçti. Eğer Blackheart içeri girmeye karar verirse, hiçbir kilitin onu engellemeyeceğini biliyordu. Üstelik aptalca umutlara kapılmasına da hiç gerek yoktu. Onu bir daha hiç göremeyecekti.

Blackie yine ortalarda yoktu. Anlaşılan geceyi dışarıda geçirmeye karar vermişti. Ferris ayakkabılarını çıkarıp bir köşeye fırlattıktan sonra çıplak ayaklarla mutfağa gitti ve bir bardağa brendi doldurdu. Sonra oturma odasına dönüp ışığı bile yakma zahmetine katlanmadan kanepeye uzandı.

Ailesini ziyarete gitmeyeli epey olmuştu. Hiç olmazsa bir haftalığına ablası Cecilia□ya gitse ve yeğenleriyle oynayıp boğuşsa iyi olacaktı. Mutsuzluğunu ve huzursuzluğunu unutmamanın en iyi yolu buydu herhalde.

Birdenbire çalmaya başlayan zilin sesini duyunca bomboş gözlerle beyaz kapıya baktı. Herhalde Phillip geri dönmüştü. Az önceki şaşkınlığından ancak sıyrılmış ve nazik bir şekilde de olsa Ferris□e haddini bildirmek için geri gelmişti. Ama eğer böyle bir niyeti varsa, yüzüğü hemen eline tutuşturacaktı Ferris.

Belki de gelen polisti. Blackheart ile yardımcısının mücevherlere birlikte ortadan kaybolduklarını, Miss Smythe Davies□in de kendilerini aradığını bildirmek üzere gelmişlerdi.

Belki de gelen Blackheart□ın kendisiydi. Onu ne kadar sevdiğini söylemek ve merdivenlerdeki evlenme teklifini ciddi bir şekilde tekrarlamak için gelmişti. Yoo, yine aptallık ediyordu işte. Gelen Blackheart olsa zili çalma zahmetine katlanmaz ve rahatça içeri girerdi.

Zil yeniden ısrarla çalmaya başlayınca Ferris□in düşünceleri yarım kaldı. Gelen adi bir soyguncu da olabilirdi. Ama şu anda hiçbir şey umrunda değildi. □İçeri girin□ diye bağırdı yerinden kıpırdamadan. □Kapı kilitli değil□ Brendisinden bir yudum daha aldı.

Uzun bir sessizlikten sonra kapı yavaşça açıldı. Blackheart elinde kocaman bir paket, yüzünde öfkeli bir ifadeyle tam karşısında duruyordu.

Blackheart bütün gece boyunca kendisiyle mücadele edip durmuştu. Kışkıklık, şimdiye kadar tanımadığı bir duyguydu.

Bugüne kadar istediği kadınların hemen hepsini elde etmişti. Arada sırada ona ilgisiz kalan kadınlar da çıkmıştı tabii karşısına. O zaman hiç dert etmeden omuzlarını silker ve oradan uzaklaşırdı. Ama Francesca onu reddedip, mücadele dip direndikçe Blackheart'ın kararlılığı da artıyordu.

O merdivenlerde nasıl olup da ona evlenme teklif etmişti acaba? Yüzündeki şok ifadesini görmek için mi? Oysa kendisi Francesca'dan daha büyük bir şok geçirmişti. Bugüne kadar hiçbir kadına evlenme teklif etmemişti. Böyle bir şey aklına bile gelmemişti. Ama farkına bile varmadan o sözler dudaklarının arasından dökülmüştü işte. Aslında o anda yapmak istediği bir tek şey vardı. Errol Flynn'ın filmlerindeki gibi Francesca'yı omzuna atmak, o yakışıklı senatörü de, budala dostlarını da hiç umursamadan genç kızı oradan kaçırmak.

Phillip Merriam'ın varlığı işleri daha da güçleştiriyordu. O kadar nazikti, Blackheart'a da o kadar içten bir dostluk gösteriyordu ki, adamın ağzını burnunu dağıtmak zorlaşıyordu. Ama ne olursa olsun, Merriam'ı üzmemek için Francesca Berdahofski'den uzak durabilecek durumda değildi Blackheart.

Miss Smythe-Davies'in evinin önünde Kate ile Trace'den ayrılmıştı. Her ikisinin suratından düşen bin parçaydı. Herhalde Kate'in karşılıksız aşkı aralarındaki dostça ilişkileri de bozmaya başlamıştı.

Sonra evine gidip üstünü değiştirmişti. Siyah takım elbiselerden, smokinlerden nefret ediyordu.

Francesca'nın evinin merdivenlerinden çıkarken heyecandan avuçları terliyordu. Ya Francesca'yı o kocaman yatakta Phillip Merriam'la birlikte bulursa ne yapacaktı? Yakışıklı senatör karar değiştirmiş, beklemekten sıkılmış olabilirdi. O zaman ne yapacaktı? Phillip'in ağzını burnunu mu dağıtacaktı?

Üstelik Francesca'yı suçlamaya hiç hakkı olmadığını da biliyordu. Birazcık akli olan her kadın Phillip Merriam'a aşık olabilirdi. Yakışıklı, çekici, zengin ve iyi bir adamdı. John Patrick Blackheart gibi geçmiş olan biriyle kıyaslanamazdı bile.

Zili çalmaya başladığında sinirden bütün vücudu gerilmişti. Artık geri dönemezdi. Gerçeği ancak gözleriyle gördükten sonra kabul edebilirdi belki. Kolunun altındaki paket de gittikçe ağırlaşmaya başlamıştı. Zili tekrar çaldı. Hangi cehennemdeydi bu Francesca Berdahofski?

Ferris'in ilk fark ettiği şey, Blackheart'ın kıyafet değiştirmesi oldu. Erkeklerin balıkçı yaka kazak giymelerinden oldum olası hoşlanmazdı ama bu kazaklar nedense Blackheart'ın üstünde farklı duruyordu. Yine öfkeden delirmiş gibiydi. Bu sefer neye kızmıştı acaba?

□Kapıyı neden kilitlemedin?□ diye gürledi sert bir ses. Sonra kapıyı kilitleyip zinciri taktı. □Herhangi birinin içeri girebileceği ve ne kadar tehlikeli olabileceği aklına gelmiyor mu hiç?□

□Zahmete değmez diye düşündüm. Son dört yıldır bu eve senden başka giren olmadı. Bu kapıdaki kilitlerin de seni engelleyemediğini öğrendim nasıl olsa.□

□Bu kadar adi kilitler tabii ki engellemez beni□ diye karşılık verdi Blackheart aynı öfkeli sesle. □Cebinde kredi kartı olan herhangi bir serseri kolaylıkla açabilir böyle bir kilidi.□

□Sıradan serserilerin ceplerinde kredi kartı olduğunu hiç sanmıyorum.□

□Olabilir ama yine de tedbirli olmak gerek. Her neyse, sevgili senatörümüz nerede?□ Ağır adımlarla Ferris'e yaklaştı.

□Burada değil. ne istiyorsun Blackheart? Seninle işimiz bitti sanıyordum. Mücevherler Miss Smythe-Davies'e ulaştırıldı mı?□

□Ulaştırılmasaydı burada olmazdım.□

□Doğru, haklısın. Elindeki kutuda ne var?□

Blackheart sanki ilk defa görüyormuş gibi elindeki kutuya baktı. □Senin için bir armağan□

□Kimden?□

□Tabii ki benden. Orada öyle yılanı bekleyen Kleopatra gibi yatma.□ Paketi Ferris'e attı. □Aç bakalım.□

Ferris paketi havada yakalayıp hafifçe doğruldu. Gözleri kuşkuyla kısılmıştı. □Ne bu? Saatli bomba filan mı? Tik takları duyamıyorum.□

□Saatli bombayı senatöre gönderdim. Bir içki alabilir miyim? Yorucu bir geceydi.□

□Lütfen kendin al.□ Ferris hiç kıpırdamadan elindeki pakete bakıyordu hala. □Ayağa kalkamayacak kadar yorgunum.□

Az sonra Blackheart elinde bir viski bardağıyla oturma odasına döndü ve kanepenin öteki ucuna oturdu. Ferris ayaklarını toplamak zorunda kaldı. Ne yapacağını bilemiyordu. Bardağı dudaklarına götüren Blackheart□ın elinin hafifçe titrediğini fark edince, onun da en az kendisi kadar sinirli olduğunu anladı. Paketi yavaşça salladı.

□Merak etme Francesca ısırmaz.□ Dedi genç adam usulca. □İstersen bir veda armağanı olarak kabul edebilirsin. Açsana.□

Ferris paketin iplerini çözerken sesinin titremesini engellemeye çalıştı. □Bir yere mi gidiyorsun?□

□Hayır. Şimdilik öyle bir niyetim yok.Ya sen? Yakışıklı senatörünle evlilik tarihini kararlaştırdınız mı?□

Ambalaj kağıdını açınca içinden karton bir kutu çıkmıştı. Ferris soru dolu bakışlarını tekrar ona çevirdi.

□Açsana Francesca.□

Kutunun içinde bir çift kırmızı ayakkabı vardı. Ferris□in o güne kadar gördüğü en güzel ayakkabılar. Topuklarında ve burnunda küçük metal parçalar vardı. Ferris hiçbir şey söylemeden gözlerini ona çevirdi.

Blackheart hafifçe öksürüp boğazını temizledi. □O topuklardaki metaller dans ederken pistte ritm tutmak için. Ayrıca□□

□Ne işe yaradıklarını biliyorum Blackheart.□ Ferris□in sesi fısıltı halinde çıktı. □Neden?□

Blackheart bu soruyu anlamamazlıktan gelmedi. □Senatör Merriam□ın karısı olduğun zaman Francesca Berdahofski□yi hatırlayacak bir şeyin olsun istedim.□

Ferris başını öne eğip kırmızı ayakkabılara baktı. Bütün vücudu titriyor, gözlerinden sessizce akmaya başlayan yaşlar yüzünü ıslatıyordu.

Blackheart□ın yavaşça kanepeden kalktığını, elindeki boş viski bardağını masaya bıraktığını hissetti. □Hoşça kal Ferris.□ Genç adam onu yanağından öpmek üzere eğildi. □Umarım mutlu olursun.□

Dudakları Ferris□in yanağına değdiği anda gözyaşlarını fark etti. Şaşkınlıkla geri çekildi. □Sakin bir daha bana Ferris deme!□ diye hıçkırdı genç kız sarsılarak. □O isimden nefret ediyorum.□

□Francesca□□

□Ve sakın arkanı dönüp gitmeye kalkma. Sakın!□

Oda karanlık, gözleri de yaşlarla dolu olduğu için yüzünü doğru dürüst göremiyordu ama Blackheart□ın sesindeki sevinç ve sıcaklık çok açıktı. □Oh sevgilim! Seni bırakıp gitmeye hiç niyetim yok zaten.□ Ferris□in hıçkırıqlarla sarsılan vücudunu kollarının arasına aldı.

Konu Başlığı: Ynt: Kırmızı Ayakkabılar - Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 11, 2007, 01:11:52 ÖÖ

BÖLÜM ON BİR

Şafak sökerken Ferris yüzünde mutlu bir gülümsemeyle Blackheart□ın kolları arasında yatıyordu. Oturma odasından yatak odasına nasıl geldiklerini ve daha sonra olanları bir rüya gibi hatırlıyordu. Sevişmenin güzel bir şey olacağını hep tahmin etmişti ama bu kadar harika olabileceği hiç aklına gelmemişti.

□Güzel meleşim□ diye mırıldandı Blackheart. □Canın çok yanmadı değil mi?□

□Hayır. Harikaydı□ diye fısıldadı Ferris. Hafifçe onun çıplak omzunu öptü. □Bu güzelliği bana hep yaşatacaksın, değil mi?□ Uyuklu bir sesle dudaklarının arasından dökülen sözcükleri fark ettiği anda pişman oldu ama iş işten geçmişti. Blackheart□

zorlamak, vermek istediğinden fazlasını almak için sıkıştırmak istemiyordu.

Blackheart onun birden gerginleştiğini fark ettiyse bile anlamamış davranmayı tercih etti. ☐ Hem de her fırsatta ☐ diye karşılık verdi. ☐ Bir dahaki sefere gelirken yeşil ayakkabılar getirmemi ister misin? ☐

Ferris ☐ in kızması gerekirdi ama sadece kıkırdadı.

Blackheart yavaşça uzanıp onun yanağını okşadı. ☐ Güldüğünü görmek çok güzel. Daha sık gülmelisin Francesca. ☐ Genç kadını burnunun ucundan öptü. ☐ Pişman mısın? ☐

☐ Bunu sormana gerek var mı? Anlayamıyor musun? ☐

☐ Cevap ver bana Frabcesca. ☐ Blackheart ona birden sıkıca sarılıp kendisine doğru çektiğinde ne kadar gergin olduğunu fark etti Ferris. ☐ Vücudunu yakışıklı senatöre saklamadığına pişman mısın? ☐

Genç kadın gülümsedi. Blackheart ☐ in her zamanki kendinden emin, kararlı tavrına o kadar alışmıştı ki, böyle tedirgin olabileceğini, suçluluk duygusuyla kıvranabileceği aklına bile gelmemişti. ☐ Hayır ☐ dedi mutlu bir şekilde gülümseyerek. ☐ Pişman değilim. Unutma, seni ben istedim. ☐

Bir süre sessizce yattılar. Onun rahatladığını ve gevşediğini hissediyordu Ferris. Tam uykuya dalmak üzereyken Blackheart ☐ in sıcak ve tatlı sesini duydu. ☐ Sormayı unuttum. ☐

☐ Neyi? ☐

☐ Hatırladığım kadarıyla, kardeşlerin gibi genç yaşta bir sürü çocuk doğurmak istemiyordun. Yoksa daha önce önlem almış mıydın? ☐

☐ Hayır! ☐ Ferris ☐ in uykusu bir anda kaçmıştı. Korkuyla yatağın içinde doğruldu. ☐ Tanrım! Nasıl da unuttum! ☐

Blackheart bir kahkaha attı. ☐ Hayatında ilk defa unutuyorsun bunu değil mi? ☐

☐ Hiç de gülünecek bir şey değil bu Blackheart! Ne olacak ☐ ☐

☐ Sakin ol sevgilim. ☐ Genç adam gülmeye devam ederek onu kendine çekti. ☐ Endişelenecek bir şey yok. Ben unutmamıştım. ☐

☐ Yani sen önlem aldın mı? Ben nasıl fark etmedim? ☐ Ferris ☐ in yüzü hala kuşkuluydu.

☐ Şey ☐ fark edemeyecek kadar kendinden geçtiğini söyleyebilirim. Üzülme sevgilim, bir dahaki sefere bana yardımcı olmanı isterim. ☐

☐ Emin misin? ☐

☐ Eminim tatlım. ☐ Genç adam yatağın hemen yanında duran pantolonuna uzanıp cebinden birkaç paket çıkarttı ve ona gösterdi. ☐ Tatmin oldun mu? ☐

☐ Ne kadar aptalca bir soru! ☐ Ferris uykulu bir sesle mırıldanıp ona sokuldu ve göğsünü okşadı. ☐ Teşekkür ederim. ☐

Genç adam gülümseyerek ona baktı. ☐ Benim için zevkti sevgilim. Gerçekten büyük zevkti. ☐

Birisi hiç durmadan kapıyı yumrukluyordu. Ferris Blackheart ☐ a biraz daha sarılıp bu sesi duymamaya çalıştı. Çıplak tenini teninde hissederek onun kolları arasında uyumak dünyanın en güzel şeyiydi. Hiç kimsenin bu rüyayı bozmasına izin vermeyecekti.

Ama kapı ısrarla çalınmaya devam etti. Blackheart uykulu gözlerini zorlukla açtı. ☐ Kim bu? ☐ diye fısıldadı genç kadının kulağına.

☐ Kimse kim. Şu anda hiç kimseyi görmek istemiyorum. ☐ Ferris ☐ in dudakları genç adamın kulak memesini okşadı.

Blackheart bu daveti karşılıksız bırakmadı. Gülümseyerek onu kendisine çekti ve tutkuyla öpmeye başladı.

Ama kapıdaki her kimse kolay kolay pes etmeye niyetli görünmüyordu. Şimdi hem zili çalmaya hem de kapıyı yumruklamaya başlamıştı.

Blackheart dişlerinin arasından bir küfür savurarak yataktan doğruldu. □Şu kapıdaki ne istiyormuş bir bakayım, sonra seninle dilediğim gibi ilgileneneğim sevgilim.□

□Yoo, hayır! Kapıyı açamazsın!□ Ferris korkuyla onun peşinden fırladı. Blackheart blucinini giyip fermuarını çekmişti ama üstü çıplaktı. Saçları karmakarışık, gözleri uykuluydu. Ferris□in durumu ondan da berbattı. Onları bu halde gören biri, neler olup bittiğini ilk bakışta anlardı.

□Blackheart lütfen! Ya gelen tanıdık biriye?□

□Sabahın köründe ne istiyormuş öğreniriz.□ Genç adam sakın bir tavırla omuzlarını silktikten sonra kapının kilidini açıp zincirini çıkardı.

Ferris üstüne sabahlığını geçirmiş korkuyla onu izliyordu. Kapıdaki Phillip veya Regina olabilirdi. Onları karşısında gördüğü an neler olacağını düşünmek bile istemiyordu.

Ama fırtına gibi içeri dalan ufak tefek adam Ferris□in tanıdığı biri değildi.

□Rupert□ dedi Blackheart şaşkın bir sesle. □Bir şey mi oldu?□

□Bir şey mi olmuş? Soruya bak!□ Adam öfkeyle bağırdı. □Ortadan kaybolmak için daha başka gece seçemedin mi? Sana bir şey söyleyeyim mi oğlum, zamanlaman gerçekten bir harika. Şu Tanrının cezası iş bitinceye kadar pantolonunu çıkarmadan duramadin mı?□

Ferris□in gözleri merakla Blackheart ile öfkeli adam arasında gidip geliyordu. Sükunetini kaybetmemeye çalışarak □Hiç kimsenin bizi tanıştırmaya niyeti olmadığına göre, kim olduğunuzu kendiniz açıkla mısınız?□ dedi.

□Adım Rupert Munz□ diye karşılık verdi adam. Öfkesini güçlkle kontrol etmeye çalışıyordu. □Bu budalanın avukatıyım.□

□Avukat mı?□ diye tekrarladı Ferris şaşkınlıkla. □Blackheart□ı neden arıyordunuz?□

□Çünkü, Miss Byrd, ortağı dün akşam hırsızlık suçundan tutuklandı. San Francisco teşkilatı da Partick Blackheart□ın nerede olduğunu öğrenmek için can atıyor.□

□Hırsızlık mı?□ Ferris vücudunun birden buz kestiğini hissetti.

Blackheart□ın yüzünde sert bir ifade belirmişti. □Von Emmerling zümrütleri□ diye mırıldandı.

□Bakıyorum düşünme yeteneğini hala kaybetmemişsin oğlum!□ Rupert tekrar parladı. □İyi ki geceyi nerede geçirdiğini ispatlayabilecek durumdasın. Tanıklık eder değil mi?□ hafif bir baş işaretiyle Ferris□i gösterdi. Blackheart□ın gözlerini üstünde hissettiğinde, yüzündeki ifadenin neye benzediğini az çok tahmin edebiliyordu Ferris. Güvensizlik ve aşağılama. Blackheart onu kullanmıştı. Bunu hiç unutmayacak ve onu asla bağışlamayacaktı.

Blackheart onun aklından geçenleri hemen okudu. Yüzünün birden kararan ifadesi bunu gösteriyordu. Omuzlarını silkerek avukatına döndü. □Bilmiyorum. Buna gerek olacak mı sence?□

Rupert kaşlarını çattı. □Ne bileyim ben? Bana senin hakkında sorular sorduklarında yüzlerindeki ifade hiç de hoş değildi. Amerikan hapishanelerinin neye benzediğini görmek zorunda kalabilirsin oğlum.□

□Hayır!□ Blackheart□ın sesi birden sertleşti. □İngiltere□de hapisten çıktığım zaman bir daha böyle bir yere asla girmeyeceğime yemin etmiştim. Yapmadığım bir şey için tekrar oraya girmeye hiç niyetim yok.□

□Senin bu konudaki fikrini soracaklarını hiç sanmıyorum. Tabii ki Trace□e yardım etmek istiyorsan□ Ama istersen bir süre ortadan kaybolabilirsin. Onlar da bu arada Trace ile uğraşırlar ve□□

□Trace□ın masum olduğunu sen de benim kadar biliyorsun Rupert! Onu hapiste tutmaya hakları yok. Serbest bırakmak için ne kadar kefalet istedikleri belli oldu mu?□

□Henüz belli değil. öğrenmek için oraya gidecektim ama Kate seni burada bulabileceğimi söyledi. Onun için önce buraya

uğradım. Kate de çok şaşkın Patrick.□

□Tahmin ederim.□ Blackheart gözlerini hala Ferris□in yüzünden ayırmamıştı. □Ne yapmamı tavsiye ediyorsun şimdi?□

□Buradan bir yere ayrılma. Ben biraz daha araştırma yapıp ellerinde herhangi bir delil var mı öğrenmeye çalışayım. Ciddi bir dayanakları olmadan seni tutuklamaya cesaret edebileceklerini sanmıyorum. Ama belki de nihayet seni ele geçirdiklerini düşünüp böyle şeyleri umursamadan tutuklamaya kalkacaklardır. O zaman da canlarına okurum. Masum bir insanın özgürlüğünü çiğnedikleri için başlarına öyle bir dert sararım ki, onlar da şaşkına dönerler.□

□Onların başının derde girmesi beni hiç ilgilendirmiyor Rupert. Benim tek derdim yeniden hapse girmemek.□

□Merak etme oğlum. Sen şimdilik ortalıkta gözükmek. Kapıya, telefona Miss Byrd cevap versin. Sen burada saklan.□

Blackheart gözlerini genç kadının üzerinden ayırmadan yavaşça mırıldandı □Ferris□in Bonnie ve Clyde rolüne hazır olup olmadığından emin değilim Rupert. Her neyse, sonra görüşürüz.□

Rupert itiraz etmek üzere ağzını açmıştı ki vazgeçip yeniden kapattı. □Kapıyı onun açmasına izin verme□ dedi Ferris□e sert bir şekilde. □Tabii hapse girmesini istemiyorsan.□

Rupert gittikten sonra evin içinde gergin bir sessizlik oldu. Ferris sabahlığına sıkı sıkı sarılarak mutfağa yürüdü. Blackheart□ın bakışlarını sırtında hissediyordu.

□Rupert hep yanlış tahminlerde bulunur□ dedi sonunda Blackheart.

Ferris bütün gücünü toplayıp zayıf bir sesle cevap verdi. □Ne gibi?□

□Hapse girmemi istemeyeceğini sanıyordu. Ama içimden bir ses beni küçük bir hücreye atıp hayatımın sonuna kadar orada kalacağımı söyleseler, senin dünyanın en mutlu kadını olacağını fısıldıyor.□

Ferris ona bakacak gücü kendinde bulamadı. Söylediklerini yalanlayacak gücü de. Buz gibi bir el kalbini sıkıyordu yalnızca.

□Gitmeden önce bana bir fincan kahve yapar mısın?□ dedi Blackheart birden.

İşte o zaman dönüp öfkeyle ona baktı genç kadın. □Trace□i tek başına bırakacaksın□ dedi suçlayan bir sesle. □Kaçacaksın ve bütün suçu onun üstüne yıkacaksın.□

Blackheart□ın yüzünde korkunç bir ifade belirdi birden. Ferris korkuyla geri çekilip mutfak masasına yaslandı.

□Merak etme, sana vurmayacağım Ferris□ dedi genç adam. Dudakları alayla büküldü. □Bunu hak ettiğin halde. Neye inanmak istiyorsan ona inan. Ama burada oturup polisin beni bulmasını beklemeyeceğim. Beni ihbar etmeni de. o zümrütleri kimin çaldığını mutlaka bulacağım. Sonra da hepsini getirip zorla sana yedireceğim.□ Hızla yatak odasına yürüdü.

Ferris hiç kıpırdamadan onun arkasından baktı. Gidip boynuna atılmak, masum olduğunu söylemesi için ona yalvarmak istiyordu.

Ama Blackheart birkaç dakika sonra giyinmiş olarak yatak odasından çıktığında onu aynı yerde buldu. □Kahve yapmıyor musun?□ dedi acı bir sesle. □Beni böyle mi göndereceksin buradan? Kısa bir veda öpücüğü ya da basit bir soru da mı yok? □Sen mi yaptın Blackheart?□ gibi. Böyle bir sorunun pek hoşuma gideceğini söyleyemem ama hiç olmazsa aşağılayıcı suskunluğuna tercih ederim.□

□Sen mi yaptın Blackheart?□

Genç adam bir süre hiçbir şey söylemeden onun gözlerinin içine baktı. Sonra □Canın cehenneme Ferris!□ diye homurdandı.

Tam o sırada kapının zili ısrarla çalmaya başladı. İkisi de irkilerek birbirlerine baktılar. Ferris kıpırdamıyor, nefes bile alamıyordu.

□Polis beni sandığımdan da çabuk buldu anlaşılan.□

Ferris sinirli bir şekilde dilini dudaklarının üstünde gezdirdi. □Başka biri de olabilir□ diye fısıldadı.

□Büyük bir ihtimalle ellerinde arama izni yoktur. Bu arada terastan kaçabilirim. Hadi Francesca, bu kadar kanun koruyucusu olma. İzin ver gideyim. Bu kadar aptalca bir şey için hayatımın geri kalan yıllarını hapiste geçirmek istemiyorum. Bu bir şeref meselesi.□

□Şeref mi?□ Ferris□in sesi birden yükseldi. □Kendi suğunu arkadaşının omuzlarına yıkmak mı şerefli bir davranış?□

Blackheart birden kaskatı kesildi. Buz gibi gözlerle ona baktı. □Kapıyı açın küçük hanım!□

□Açmayacağımı söylemedim za□□

□Çabuk kapıyı aç yoksa ben açacağım!□

Ferris yerinden kıpırdıyamıyordu. Blackheart□ın acı ve öfke dolu yüzüne bakıyor, hayatının en büyük hatasını yapmış olmaktan korkuyordu.

□Öyleyse ben açarım.□ Genç adam ona dokunmamak için dikkatle yanından geçip kapıya gitti.

Az sonra küçük dairesinde yalnız kalmıştı Ferris. Bileklerine kelepçeler takılıp dışarı çıkarılırken bir kere bile arkasına bakmamıştı Blackheart.

Ferris kendisini yatağın üstüne atıp hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Konu Başlığı: Ynt: Kırmızı Ayakkabılar - Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 12, 2007, 11:23:34 ÖS

□Ne kadar şaşırdığımı bilemezsin□ diye mırıldandı Regina Merriam. □Böyle bir şey nasıl oldu anlamıyorum. Trace□i yıllardır tanırım. Dünyanın en dürüst insanlarından biridir.□

□Ama Blackheart için aynı şeyi söyleyemezsiniz□ diye karşılık verdi Ferris. Sesinin mümkün olduğu kadar sakın çıkmasına gayret etmişti. Mücevherlerin çalınması üzerine sinir krizleri geçirmeye başlayan Miss Smythe-Davies□i yatıştırmak için ellerinden gelen bütün gayreti gösterdikten sonra bir kafeteryada oturmuşlar çaylarını yudumluyorlardı.

□Yoo, yanıyorsun□ dedi Regina. □Daha önceki hayat tarzına rağmen Patrick□e hayatımı bile emanet ederim.□

□Peki ya mücevherlerini?□

Regina, Ferris□i her zaman yumuşak ve hoşgörülü bir insan olarak tanımıştı. Patrick Blackheart konusundaki katılığı bu özelliklerine hiç de uygun düşmüyordu. Ama fark etmemiş gibi davranmayı tercih etti.

□Mücevherlerimi de. Eğer biraz düşünürsen sen de bana hak vereceksin. Eğer mücevherleri Patrick çalmış olsaydı her halde ortalıkta dolaşıp tutuklanmayı beklemezdi değil mi? Eğer polisin ve senin sandığın gibi bir adam olsaydı, mücevherleri çalar çalmaz ortadan kaybolur, zavallı Trace□in de hapishanede çürümesini umursamazdı.□

□Blackheart□ın polise isteyerek teslim olduğunu hiç sanmıyorum□ diye mırıldandı Ferris, iğneleyici bir sesle.

□Eğer Blackheart polisten kaçmak isteseydi bunu mutlaka başarırđı Ferris. Üstelik bütün çabalarına rağmen onu suçlayacak herhangi bir delil bulamadıklarını da biliyorsun. Bence polis kendi başarısızlığını saklamak için Patrick□i tutukladı. Yoksa böyle sudan bir bahaneyle onu tutuklamaya hakları yoktu.□

□Bir servet değerindeki zümrütlerin ortadan kaybolması pek sudan bir bahane sayılmaz, öyle değil mi?□

□Evet haklısın. Ama Prrick□in bu soygunla hiçbir ilgisi olmadığına bütün kalbimle inanıyorum ben. Eğer insanları tanımayı biraz bilseydin, sen de benim gibi düşünürdün canım. Tanrıya şükürler olsun ki, birkaç saat sonra serbest bırakmak zorunda kaldılar. Patrick geceyi hapishanede geçirmedi.□ Regina□nın yanakları heyecandan pembeleşmişti. Ferris sevgiyle onun elini okşadı.

□Özür dilerim Regina. Korkarım, Blackheart söz konusu olduğunda biraz önyargılı davranıyorum.□ İçini çekerek çayından bir yudum aldı. □Phillip ile konuştun mu bu arada?□

□Dün gece telefon etti. Biraz canı sıkındı ama biliyorsun her zamanki gibi soğuk kanlılığını koruyordu. Bu soygun olayı

hepimizi güç duruma soktu. Phillip de bu aralar buraya gelmeyi düşünmüyor sanırım. Tatsız bir takım sorulara cevap vermek zorunda kalasın diye.□

Ferris yorgun bir tavırla gülümsedi. □Phillip en tatsız sorulara bile uygun bir cevap bulmasını bilir ama.□

□Haklısın. Keşke Patrick de bilebilseydi. O gazeteciyi yumruklaması hiç de akıllıca bir davranış olmamış.□

□Neden yapmış bunu? Bir şeyler duydum ama ne olduğunu doğru dürüst öğrenemedim.□

□Sanırım soygun gecesi nerde olduğunu sormuş adam. Ertesi gün öğleden sonra tutuklandığı için o saate kadar nerede olduğu herkesin kafasında bazı soru işaretleri uyandırdı tabii. O sırada mücevherleri saklamakla meşgul olduğunu ve suçu Trace□in üstüne yıkmayı planladığını düşünüyorlardı. Mücevherler hala bulunamadı biliyorsun.□

□Anlıyorum□ diye mırıldandı Ferris. Kendisi de, suçu Trace□in üstüne yıkmaya çalışmakla suçladığı zaman Blackheart□ın yüzünde beliren ifadeyi çok iyi hatırlıyordu. Gazetecinin suçlamasını duyduğunda çılgına dönmüş ve Ferris□in söylediklerini hatırlayarak yumruğunu zavallı adamın suratına patlatmış olmalıydı. Genç kadın güçlükle yutkundu.

□Umarım zümrütler kısa sürede bulunur ve bu işle Trace□in hiçbir ilgisi olmadığı ortaya çıkar Regina.□

□Blackheart□ın ilgisinin olmadığı da anlaşılacak□ dedi yaşlı kadın hemen. □Bu arada□□

□Sizi burada bulacağımı tahmin etmiştim.□ Olivia□nın soğuk sesi Regina□nın cümlesinin yarıda kalmasına neden oldu. □Miss Smythe-Davies□in sinirleri fazlasıyla bozuk. Mücevherler bulununcaya kadar da sakinleşeceğini pek sanmıyorum. Yine de ona uğramakla nezaket göstermişsin. Teşekkür ederim.□

□Açık sözlülüğümü bağışla Regina. Ama şu bizim komitenin üyelerini seçerken hatalı davrandığımızı sen de anlıyorsun değil mi?□ Olivia zarif bir hareketle masaya oturdu. □Olayların gelişmesine bakarsak, Miss Byrd□ün hatalı bir seçim olduğu ortaya çıktı.□

Regina şaşkınlığını ve öfkesini gizlemeye bile gerek görmedi. Yüzü kıpkırmızı kesilmişti. □Neden söz ediyorsun sen Olivia? Hangi olaylardan?□

□Bilmiyor musun?□ Olivia gerçekten çok usta bir oyuncuydu. Yüzünde önce çok şaşırmış, sonra da utanmış gibi bir ifade belirdi. □Patrick□in nerede ve nasıl tutuklandığı gazetelere yansımada ama sen bu işle yakından ilgilendiğin için öğrenmişsindir diye düşündüm□ Özür dilerim. Düşüncesizlik ettim sanırım. Söylediklerimi unut istersen.□

□Zaten öyle yapacağım□ diye karşılık verdi Regina ters bir sesle. □Benim çirkin dedikodulara hiç kulak vermediğimi iyi bilirsin Olivia. Özellikle de sevdiğim insanlar hakkında yapılanlar.□ Peçetesini masaya bıraktıktan sonra kalktı. □Yapılacak işlerim var. Geliyor musun Ferris?□

Ferris, Oliva□nın yüzündeki yılışık gülümsemeyi umursamadan Regina□ya baktı. □Olivia ile birlikte bir fincan çay içmek istiyorum. Beni sonra ararsın değil mi Regina?□

□Elbette hayatım.□ Regina onu sevgiyle yanağından öptükten sonra soğuk bir tavırla Olivia□yı selamladı ve masadan uzaklaştı.

□Gerçekten çok hoş bir kadın□ diye mırıldandı Olivia onun arkasından bakarak. □Böyle bir insanın uğrayacağı hayal kırıklığını düşündükçe inan üzülüyorum.□

□Hayal kırıklığına uğrayacağını nereden biliyorsun?□ Ferris hiç kıpırdamadan gözlerini Olivia□ya dikmiş, onun cevabını bekliyordu.

□Nasıl olsa öğrenecek değil mi?beni dinlemek istemese bile nasıl olsa günün birinde öğrenecek.□

□Neyi öğrenecek?□

□Francesca Berdahofski hakkındaki gerçekleri□ diye mırıldandı Olivia. Soygun gecesi Patrick□in nerede olduğunu ve ertesi gün nerede tutuklandığını. Regina Merriam son derece tatlı bir kadındır ama kendisine yalan söylenilmesinden ve aldatılmaktan hoşlanacağını hiç sanmam. İnsanlar budala yerine konulmaktan hiç hoşlanmazlar. Pek akıllıca davranmadınız Miss Bredahofski.□ Dudakları keyifli bir tebessümle kıvrıldı. □Söylesene, Phillip□in bütün bunlardan haberi var mı? Hiç sanmıyorum ama insanların ne yapacakları hiç belli olmaz. Hala balodan sonra yatağına Phillip yerine Blackheart□ı almanın

nedenini merak ediyorum. Yoksa ikiside mi oradaydılar? Üç kişilik bir eğlence mi düzenlemiştiniz?□

Son sözler bardağı taşıran damla oldu. O ana kadar suçluluk duygusuyla ezile Ferris birden başını kaldırdı ve gözlerini Olivia□ya dikti. Yüzündeki ifade Olivia□nın bile bir an bocalamasına neden oldu. Bazı şeyleri anlamaya ve bulmacayı çözmeye başladığını hissetti Ferris. Dale ile Olivia□nın Pazar günü Carleton House□a gelişleri. Balo devam ederken üst kattaki gizli buluşma ve buluşmanın sessiz tanığı. Olivia□nın boynundaki zümrütler.

Ferris gülümsedi. İnsanın içini ürperten bir gülümsemeydi bu..

Olivia yanına gelen garsona □Ben bir şey istemiyorum□ dedikten sonra ayağa kalktı. Her zamanki gibi sakın görünüyordu ama Ferris□i kandıramazdı. Bütün vücudu birden gerginleşti. □Yatağına aldığı her erkeğe güvenmemeyi öğrenmelisin Francesca□ dedi. □Seksle hayatın gerçeklerini hiçbir zaman karıştırmam ben. Balackheart yatakta son derece usta bir erkektir ama tedbirli olmak iyidir. Sen hem onu kaybettin hem de geleceğinle ilgili bütün planların yıkıldı.□

Ferris sessizce oturup onun uzaklaşmasını izledi. Sakin bir şekilde düşünmeye çalışıyordu. Balo gecesinin sabahından bu yana üç gün üçünde olanların görünüşüne bakıp hemen bir takım yargılara varmıştı. Bu hatayı tekrarlamamalıydı artık.

Gerçek ismini bilen tek kişi Blackheart□tı. Üç gün önce tutuklandığında öfkeden deliye dönmüştü genç adam. Serbest bırakılır bırakılmaz, Ferris□ten intikam almak için bütün bildiklerini Olivia□ya anlatmış olabilir miydi? Ferris ne olursa olsun, Blackheart□ın intikam almak için böyle bir şey yapmayacağını hissediyordu. Oliva bütün bunları bir başkasından öğrenmiş olmalıydı.

Hiçbir şey Oliva□yı susturamazdı artık. Francesca Berdahofski□nin sırlarını herkese anlatacaktı. Ama şu anda bütün bunlar Ferris□in umrunda bile değildi. Üç gündür ağzına tek bir lokma bile koymasını, gözlerini kapatıp yarım saat olsun uyumasını engelleyen sorunun cevabını bulmak zorundaydı. Eğer zümrütleri Blackheart çalmadıysa kim çalmıştı?

Blackheart Anonim Şirketi□nin numarasını çevirdğinde, telefon uzun uzun çalmasına rağmen cevap veren olmadı. Rehberden Kate Christiansen□in ev numarasını bulup onu da çevirdi. Yine cevap yoktu.

Blackheart□ın evine telefon etmeyi düşündü. Ama sesini duyar duymaz telefonu kapatacağından emindi. Eğer gidip kapıyı çalarsa onu görmek istemediğini söyleyip kovacaktı. Ama başka çaresi yoktu Ferris□in. Şansını denemek ve Blackheart2ı ikna etmek zorundaydı. Kafasındaki soruların cevapları her geçen dakika biraz daha berraklaşıyordu. Ferris Byrd□ün gerçek kimliğini bilen tek kişi, Blackheart dışında, Kate Christiansen□di. Ferris, Blackheart ile konuşmak zorundaydı.

Blackheart□ın evi şehrin seçkin semtlerinden birindeydi. Apartmanın önüne geldiğinde Volvo□nun parkta olduğunu gördü ve birden midesi karıncalanmaya başladı. Son yetmiş iki saat içinde, Blackheart□ın sıcak ve güçlü ellerinin teninde dolaştığı anları hatırlamadan geçirdiği bir saat bile olmamıştı. Yine vücudu ürpermeye başlamıştı işte.

□Aptallık etme□ diye düşündü kendisine kızarak. □Onun kollarının arasına atılmak için gelmedin buraya!□

Yoo, hayır. Bir daha asla Blackheart2ın kollarına atılamayacağını, genç adamın buna izin vermeyeceğini biliyordu. Kuşkular ve güvensizlikler, aralarında yeni yeni filizlenmeye başlayan ilişkiyi bir daha dirilemeyecek şekilde öldürmüştü. Ama yine de gerçeği öğrenmek zorundaydı Ferris. Blackheart□ın onu kullandığı düşüncesine dayanamadığı için yeni bir suçlu yaratmaya mı çalıştığını yoksa kafasında birdenbire oluşan kuşkuların doğruluk payı mı olduğunu öğrenmek zorundaydı.

Beşinci kata geldiğinde asansörden indi. Blackheart□ın dairesinin kapısı asansörün tam karşısındaydı. Genç kadın tedirgin bir tavırla kapının önünde durdu. Tam geri dönüp kaçmaya karar vermişti ki, kapı açıldı ve Blackheart göründü.

Gözlerinin altında koyu renk halkalar oluşmuştu. Sanki günlerdir uyumamış gibi yorgun görünüyordu. Üstünde eski bir blucin vardı. Ferris□i fark edince yüz hatları iyice sertleşti. Ama bunun için onu suçlayamazdı Ferris.

□Ne işin var burada?□ dedi kaba bir sesle. Arkasındaki kapıyı henüz kapatmamıştı. Ferris içerde bir kadın gölgesi görür gibi oldu.

Yüreğine bıçak gibi bir acı saplandı. □Önemli değildi□ diye kekeledikten sonra asansöre dönüp çağırma düğmesine bastı. Ama asansör ikinci kattaydı ve meşgul işi yapıyordu. Blackheart□ın tam arkasında durduğunu hissetti.

□Buraya geldiğine göre bir nedenin olmalı□ dedi genç adam soğuk bir sesle. □Yoksa Amerikan hapishanesinde geçirdiğim beş saatin üzerimde nasıl bir iz bıraktığını mı merak etmiştin?□

□Önemli değildi□ diye kekeledi Ferris. Düğmeye basmayı sürdürdü.

Birden çelik gibi bir el bileğinden yakaladı ve onu duvara doğru çekti. □Yeter artık! Asansör meşgul görmüyor musun? Buraya özür dilemeye mi geldin? Eğer böyle bir niyetin varsa vazgeç. Seni dinlemeye hazır değilim henüz. Boşuna zaman kaybetmiş olursun.□

□Özür dilemeye gelmedim□ diye bağırdı birden Ferris.

□Pekala. Öyleyse neden geldin?□

Ferris bir an tereddüt etti. Yarı aralık duran kapıdan içeriyi görmeye çalıştı. Olivia olması mümkün değildi. Bu kadar çabuk gelmiş olamazdı. □Önemli değil dedim ya. Boş ver.□

□Saçmalamaktan vazgeç artık Francesca!□ diye homurdandı Blackheart. □Dışarı çıkıp sandviçle bira alacağım. İçeri gir ve ben dönene kadar Kate□in yanından ayrılma. Birisiyle konuşmaya ihtiyacı var.□

Kate□in adını duyar duymaz birden rahatladı Ferris. □Peki□ diye mırıldandı.

□Döndüğüm zaman da senin gibi dürüst bir insanın hırsızların inine gelmeye nasıl olup da cesaret ettiğini anlattırısın.□

□Döndüğün zaman beni burada bulamayabilirsin.□ Blackheart□ın düşmanca tavrı Ferris□i yavaş yavaş öfkelenlendirmeye başlamıştı artık. Hem öfkelenlendirmeye hem de korkutmaya□

□Döndüğüm zaman burada olursan akıllılık etmiş olursun. Yoksa seni bulurum. Kilitli kapıların beni engellemediğini de unutmamışsındır herhalde.□

Tam o sırada asansör beşinci katta durmuş ve kapıları açılmıştı. Ferris son bir gayretle onu itip asansöre binmeyi denedi. Ama Blackheart□ın ne kadar kuvvetli ve atik olduğunu hesaba katmamıştı. Gözlerini bleklerini sıkı ele çevirip □Tamam, bekleyeceğim,□ diye mırıldandı.

□Tanrım! Tam da adamını gönderdi!□ Kate onu görünce kanepede doğrulup öfkeyle dişlerini sıkı. □Patrick senden başka kimseyi bulamadı mı yanıma gönderecek?□

Ferris kapının yanında durup merakla çevresine baktı. Blackheart□ın nasıl bir yerde yaşadığını hep merak etmişti ama asla böyle bir yer olacağını tahmin etmemişti. Dağınıklık açısından kendi evinden farkı yoktu. Her tarafta kitaplar, gazeteler ve dergi yığınları vardı. Ama eşyalar çok daha büyük ve rahat parçalardı. Yerlerde değerli şark halıları, duvarlarda da orijinal tablolar vardı.

Kate geniş bir kanepenin üstünde uzanmıştı. Yanındaki küçük masanın üstü izmarit dolu kül tablaları ve buruşturulup atılmış kağıt mendillerle doluydu. Yerde boş bir kahve fincanı vardı.

Gözleri ağlamaktan şişmişti. Burnu kıpkırmızıydı. Ama Ferris□ın asıl ilgisini çeken genç kadının gözlerindeki nefret ve korku oldu. Yoksa abartıyor, onu görmek istediği gibi mi görüyordu?

Kapıyı yavaşça kapayıp Kate□e yaklaştı. □Blackheart□ın beni isteyerek seçmediğinden emin olabilirsin□ dedi. □Üstelik beni gördüğü için hiç memnun olmadığını da itiraf etmem gerek.□

Kate bir kahkaha attı. Aşağılayan, tepeden bakan bir kahkaha. □Oh, bundan eminim. Ama senin gibi kadınlar böyle şeyleri hiç umursamazlar değil mi? Onlar kancayı taktıkları erkeği sonuna kadar kullanmak isterler. Sizden nefret ediyorum. Üstünüzdeki şık kıyafetler ve altınlarınızla kendinizi hep üstün görürsünüz, değil mi?□

Ferris, Kate□in tam karşısındaki koltuğa oturup bacak bacak üstüne attı. □Benim o sözünü ettiğin kadınlar gibi doğuştan zengin olmadığımı biliyorsun. Üstelik şu anda da zengin olmadığımı biliyorsun. Onun için bana bu kadar kin beslemen gereksizdi.□

□Ne demek istiyorsun?□ Kate birden gerginleşti. Gözleri kuşkuyla kısıldı.

□Blackheart□ın dışında gerçek kimliğimi bilen tek kişi sendin. Olivia Summers□a anlatan da sen olmalısın. Anlayamadığım tek şey, Blackheart□ın geceyi benimle geçirdiğini Olivia□ya neden anlattığın.□

□Neden söz ettiğini anlamıyorum. Olivia Summers diye birini tanımıyorum!□

□Tabii ki tanıyorsun. Üç gece önce Trace Walker ile sevişirken onları izliyordun.□

□Ne?□ Kate□in yüzü kağıt gibi bembeyaz kesildi.

□Benim de orada olduğumu fark etmedin bile. Yüzündeki ifadeyi gördüm Kate. Öfkeden deliye dönmüştün ama seyrettiğin sahne seni şaşırtmamıştı.□

□Neden söz ettiğini hala anlayamıyorum.□ Kate□in sesi korku ve acıyla titredi.

□Anlamadığım bir şey var Kate. Eğer ondan bu kadar nefret ediyorsan, mücevherleri çalmasına neden yardım ettin?□ Ferris tam o sırada arkasında hafif bir ses duydu ve birden döndü. Blackheart her zamanki gibi sessizce içeri girmişti.

Kate de onun döndüğünü fark etmiş, hıçkırıklarla sarsılarak ağlamaya başlamıştı.

□İşte şimdi beni kovacak□ diye düşündü Ferris. □Arkama bir tekme yapıştırıp beni evden atacak.□

Blackheart yavaşça Kate□in yanına gidip elini tuttu. Gözleri kederliydi. □Evet Kate. Neden ona yardım ettin?□

Kate birden başını kaldırıp ona baktı. □Bu aptal kadının yalanlarına inanmıyorsun değil mi? Seni polise teslim eden oydu, unuttun mu? Şimdi sadece kıskançlığından□□

□Neden Kate?□ diye tekrarladı Blackheart sakın bir sesle.

Kate Christiansen birden teslim oldu. Daha fazla direnmenin yararı olmadığını anlamış, hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başlamıştı yine. Yüzü utanç ve acıyla kasılmıştı. Blackheart yavaşça onu kolları arasına aldı.

Ferris hiç kıpırdamadan koltukta oturmaya devam etti. Aptallık ettiğini biliyordu ama Blackheart□ı delicesine kıskanıyordu. Kate yerine kendisine sarılmasını, başını onun omzuna dayayıp doyasıya ağlamak istiyordu.

Blackheart□ın gözlerini birden üstünde hissetti. Yüzündeki ifadenin ne anlama geldiğini çıkaramamıştı ama öfke ya da aşağıılama olmadığı kesindi. Ve Ferris□in orada kalmasını istiyor gibiydi. Bunun nedenini bilemiyordu genç kadın. Ama kalmaya karar verdi.

□Sana anlatacağım□ diyerek içini çekti Kate. □Ne Trace□in ne de senin suçlanabileceğiniz aklıma gelmedi.□ Tekrar hıçkırdı. □Mücevherlerin değiştirildiğini kimsenin anlamayacağını söylemişti bana. Taklitlerinin son derece mükemmel olduğunu söylemişti□□

□Anlıyorum Kate. Anlıyorum.□ Blackheart sakın bir sesle onu yatıştırmaya çalıştı. □Ama bu işi nasıl ve neden yaptığını öğrenmek istiyorum. Sana şantaj mı yapıyordu?□

Kate başını salladı. □Aslında binlerce neden vardı. Biri paraydı. Teklif ettiği miktar çok yüksekti. Benim de ihtiyacım vardı. Ayrıca şantaj yapıyordu□ Bir□ birkaç yıl önce□ yapmamam gereken bir şey yapmıştım. Eğer söylediklerini yapmazsam bunu herkese duyuracağını söyledi.□

□O nereden biliyordu?□

Kate□in yüzü utançtan kıpkırmızı kesildi. □Bu işin içinde o da vardı. O zaman bana yardım etmişti. Başıma bir iş gelmeden sıyrılmam için. Borç para bile vermişti. Von Emmerling zümrütlerini çalması için yardımımı istediğinde önce eski günlerin hatırı için kabul etmem gerektiğini söyledi.□

□Sen kabul etmeyince de tehdit etti□ diye mırıldandı Blackheart. □Sen de Trace□e o kadar kızgındın ki, kabağın kimin başına patlayacağını umursamadın.□

□Yanılıyorsun□ diye bağırdı Kate. □Trace□in başının derde girmesini ister miydin ben? Onun için canımı bile veririm.□

□Canını vermene gerek yok Kate. Sadece polise gidip gerçeği anlatman yeter. Olivia□nın bu işi planladığını, seni nasıl zorladığını ve zümrütleri nasıl çaldığını anlat□□

□Anlamıyorsun Patrick. Hiçbir yararı olmaz. Bana hiç kimse inanmayacaktır. Olivia□yı suçlamaya başladığım anda bütün gazetelere bazı□ iğrenç fotoğraflar gönderilecek. Anlamıyor musun? Bazı video kasetleri var Oliva□nın elinde. Etkili bazı politikacılar ve işadamlarıyla birlikte olduğum sırada çekilmiş filmler□ Üstümüzde elbiseler olmadan□ Ne demek istediğini

anladın mı? Yaptığım şey çok kötüydü. Biliyorum ama artık pişman olmak için çok geç. O zamanlar genç ve tecrübesizdim. Her neyse, bütün gazeteler o fotoğrafları basmak için birbiriyle yarışacaktır. Böyle bir kadının Oliva aleyhinde söyleyeceği her şeye de herkes gülüp geçer.

Demek polise her şeyi anlatmayacaksın? Blackheart'ın sesi hala sakindi. Öfkeli veya suçlayan bir tonu yoktu.

Eğer sana ve Trace'e bir yararı olacaksa her şeyi anlatmaya hazırım Patrick. Ama Olivia her şeyi en ince noktasına kadar hesaplamış. Onu suçlayabilmek için yapılacak tek şey, mücevherlerle birlikte yakalamak.

Peki mücevherler nerde? Kendi evinde mi saklıyor?

Bilmiyorum Patrick. Bu konuda ne bana ne de Dale'e hiçbir şey söylemedi.

Dale de mi bu işin içinde? Ferris şaşkınlığını saklamayıp söze karıştı. Ama neden?

Kate yorgun bir tavırla gözlerini ona çevirdi. Kumar borçları yüzünden. Olivia ne söylerse Dale onu yapıyor.

Bu işin nasıl yaptınız Kate? Blackheart burnunu silmesi için ona bir mendil uzattı.

Hiç zor olmadı. Sen de, Trace de bana güveniyordunuz. Kate yeniden gözyaşlarına boğuldu. Olivia sahte mücevherleri bana verdi. Baloda giydiğim tuvaleti de özel olarak o diktirmişti. Elbisenin iç tarafına dikilmiş gizli bir cep vardı. Sahte mücevherler oradaydı.

Anlıyorum. Sonra ne saman değiştirdin gerçekleriyle?

Piyangonun üçüncü talihlisi Von Emmerling zümrütlerini bana teslim ettikten sonra.

Peki o zaman Olivia'nın yukarı Trace'in yanına çıkmasının ne anlamı vardı o zaman? Ferris yine kendini tutamadı. Siz nasıl olsa zümrütleri almıştınız o zaman.

Kate yüzünü buruşturdu. Olivia işin keyfini çıkarıyordu sadece. Nasıl bir insan olduğunu size anlatmıştım. Benim Trace'den hoşlandığımı biliyordu. Nasıl bir budala olduğumu, Trace'in beni hiç umursamadığını göstermek istedi bana yalnızca. Haksız da sayılmazdı. Boyumun ölçüsünü aldım. Yeniden hıçkırmaya başladı.

Blackheart yorgun bir tavırla arkasına yaslanıp gözlerini kapadı. Kafamdaki soruların bir çoğu cevaplanmış oldu böylece. Ama en önemlisinin cevabını bilmiyoruz henüz. Olivia mücevherleri ne yaptı?

Bu çok mu önemli? diye sordu Ferris.

Blackheart gözlerini açıp ona baktı. Karşısında küçük bir çocuk varmış gibi sabırla açıklamaya başladı. Elbette çok önemli. Elleri ciddi bir delil olmadan Olivia'yı tutuklayamazlar. Kate'in suçlamaları yerine Olivia Summers gibi seçkin bir hanımefendinin sözlerine inanmayı tercih edeceklerdir. Elimde bir delil olmadan ben de polise gidemem. Zaten beni serbest bırakmak zorunda kaldıkları için öfkeden küplere bindiler. Şüpheleri kendi üzerimden uzaklaştırmak için bir başkasını suçladığımı düşünecekler.

Ama ne yapabilirsin ki bu durumda? Ferris'in sesi çaresizdi.

Blackheart'ın yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi. Ne yapabilirsin ki diye sormayacaksın Francesca. Ne yapabiliriz diye soracaksın. Bu sorunun cevabı da son derece açık.

Ferris içini çekti. Pekala. Ne yapabiliriz?

Genç adam gülümsedi. Olivia Summers'in evine gireceğiz.

Konu Başlığı: Ynt: Kırmızı Ayakkabılar - Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 13, 2007, 11:29:33 ÖS

BÖLÜM ON İKİ

□Sen gerçekten aklını kaçırmış olmalısın!□ dedi Ferris.

□Yoo aklım başımda.□ Blackheart mutfakta kahve yapıyordu. Bu mutfak Ferris□inkinden çok büyüktü. Bakır kaplar artistik bir şekilde duvarlara sıralanmıştı. Modern elektrikli araçların hepsini bulmak mümkündü burada. Tam ortada kocaman meşe bir masa ile çevresinde zarif tabureler vardı. □Böyle bir mutfagım olsa her gün büyük bir zevkle yemek pişirirdim□ diye düşündü Ferris.

□Olivia Summers□ın apartmanını soymaya giderken seninle geleceğimi ve yardım edeceğimi ciddi ciddi düşünüyor olamazsın. Tanrı aşkına o kadının dairesi yirminci katta!□

□İyi ya işte, ideal yükseklik. Aşağıdan geçenlerin fark edemeyeceği bir yükseklik. Üstelik çok da fazla sayılmaz. Bu konu kapandı artık Ferris. Sen de benimle geliyorsun.□

□Bana hala çok kızgın□ diye düşündü Ferris. Gerçi ses tonu son derece sakindi ama o nefret ettiği ismi kullanması öfkesini gösteriyordu. Zaten bu kadar kızgın olmasa onu da kendisiyle birlikte sürükler, bu kadar tehlikeli bir işe sokar, onu cezalandırmaya çalışır mıydı?□

□Ama neden?□

Blackheart içini çekti. □Birinci neden, en az benimki kadar senin de adın ve geleceğin tehlikede. İkincisi, eğer oraya tek başıma gidersem mücevherleri aldıktan sonra ortadan kaybolmayacağımı kim garanti edebilir? Üçüncüsü, dizim böyleyken bu işi tek başıma başarabileceğimden emin değilim. Ve dördüncüsü, beni suçlayan sendin! O mücevherlerin kimin evinde olduğunu kendi gözleriyle görmeni istiyorum!□

Ferris suçluluk duygusunun sesine yansımaması için bütün gücünü harcadı. □Ne düşünmemi bekliyordun Blackheart? Bütün koşullar aleyhineydi.□

□Haklısın. Birlikte geçirdiğimiz o geceden sonra belki biraz güvenebileceğini sanmakla budalalık ettim tabii. Ama anlayamadığım bir şey var. Bu işi Olivia ile birlikte benim yaptığımı ve aslında bütün planın benim eserim olduğuna karar verseydin hiç şaşırmazdım doğrusu.□

□Blackheart, beni suçlayamazsın! Her şey planlanmış gibi görünüyordu. Beni kullandığını düşündüm. Seni polisten saklayamazdım. O zaman suç ortağı□□

Blackheart kahve fincanını alıp mutfaktan çıktı. Ferris cümlesini tamamlayamadan bu küstah adamın arkasından baktı. Öfkeyle dişlerini sıktı. Neden ondan özrü dilemeye, mazeret bulmaya çalışıyordu sanki? Zaman kaybı olacağını kendisi söylememiş miydi?

İçini çekerek Blackheart□ın ona koyduğu kahveye baktı. Gidip ayaklarına kapansa, ağlayarak af dilese ne yapardı acaba? Ama böyle bir şey bekliyorsa, ne kadar yanıldığını anlayacaktı. Ferris□i suçlamaya ne hakkı vardı? Her şey gerçekten planlanmış gibiydi.

Tanrım! Olivia yirminci katta oturmak zorunda mıydı sanki? Ferris□ın yüksek yerlerden korkusunu sadece Blackie biliyordu. Kendi evinin ikinci kattaki terasına bile sadece Blackie□nin yemeğini koymak için çıkıyordu Ferris. Blackheart da şimdi kalkmış, yirminci kattaki apartman dairesine dışarıdan gizlice gireceklerini söylüyordu.

Ama ne olursa olsun, bu zayıflığını Blackheart□a söylemeyecekti. Onun kendisine inanmayacağını ve alay edeceğini biliyordu. İntikamını alacaktı Blackheart. Ve eğer gerçekten masumsa buna hakkı da vardı.

Üstelik eğer onunla birlikte gitmezse, hayatı boyunca içinde bir kuşku duyacaktı. Küçük de olsa bir kuşku. Böyle yaşayamazdı.

Aradan epey zaman geçtikten sonra Blackheart□ın peşinden oturma odasına gittiği zaman hava kararmıştı. Oda loştu. Blackheart ışığı yakmadan kanepeye oturmuş ayağını önündeki küçük masaya uzatmıştı. Ferris□ın geldiğini görmesine rağmen yerinden kıpırdamadı. Kate saatler önce evine dönmüştü. Blackheart ile kararlaştırdıkları sinyali duymadan hiç kimseyi kapıyı açmayacak, telefonlara cevap vermeyecekti.

Ferris iğini çekerek onun karşısındaki koltuğa oturdu. □Bu işi ne zaman yapacağız?□

□Dokuz buçukta.□

□Dokuz buçuk! Yani dört saat sonra?□

□Üç saat kırk beş dakika. Olivia ve kocası tam o sıralarda Regina Merriam□ın evine gidecekler. Regina mümkün olduğu kadar onları oyalamaya çalışacak. Rahatça çalışabilmemiz için bize yeterince zaman kalacak.□

□Regina da mı bu işin içinde?□ Ferris şaşkınlığını gizleyemedi.

Odanın bütün karanlığına rağmen Blackheart□ın yüzündeki alaycı gülümsemeyi fark etmişti Ferris. □Regina bana her zaman güvenir.□

□Bu fikir senden mi çıktı ondan mı?□

□Tabii ki benden. Ama regina da seve seve yardımcı olacağını söyledi.□

□Peki benim de seninle geleceğimi biliyor mu?□

Blackheart yüzünde anlaşılmaz bir ifadeyle onu süzdü. □Merak etme Ferris. Sırların benimle emniyette. Merriamlar hiçbir şey öğrenemeyecekler. Eğer her şey planladığım gibi yürürse, balo gecesi nerede olduğuma dair Olivia□nın söylediklerini kimse ciddiye almayacak. Eğer polis de masum olduğuma inanırsa, beni tutukladıkları yer hakkında bir açıklama yapmayacaklar. Rupert bütün etkisini kullanarak haberin gazetelere yansımısını önledi zaten. Şimdiye kadar talihin yardım etti. Bundan sonra da sakın ve soğukkanlı davranırsan istediklerine kavuşacak ve beyaz gelinliğini giyeceksin.□

□Blackheart lütfen!□ Ferris□in titrek sesi karanlık odada yankılandı. Uzun bir sessizlik oldu. Sinirleri bir yay gibi gergin olmasına rağmen uykusuz geçen geceler etkisini göstermeye başlamıştı. Ferris gözkapaklarının kapanmaya başladığını hissetti.

□Gel buraya.□ Blackheart□ın sesindeki yumuşaklığa rağmen Ferris birden yerinden sıçradı.

□Neden?□

□Çünkü işe çıkmamıza daha çok var. Bu kanepede yatıp biraz uyuyabilirsin.□

□Evime gidip orada uyumayı tercih ederim.□

□Hayır.□

□Neden?□

□Çünkü sana güvenmiyorum. Gidersen geri gelmeyebilirsin.□

Ferris daha fazla tartışmadı. □Peki neden yatak odasında uyumuyorum?□

□O odayı sevişmek için saklı tutuyorum. Gel buraya Francesca. Bir kere olsun bana güven. Sana söz veriyorum emniyette olacaksın.□

Bu alaycı sözler Ferris□i derinden yaralamıştı ama hiç olmazsa □Francesca□ demişti ya, yine de gizli bir sevinç duydu. Yarından kalkıp kanepeye gitti ve ucuna kıvrıldı. Gerçekten çok geniş bir kanepeydi burası. Ona dokunmadan rahatça uyuyabilirdi. Başının altına küçük bir yastık çekip gözlerini kapadı ve uykulu bir sesle sordu. □Sen ne yapacaksın?□

□Her zaman işe çıkmadan önce yaptığımı. Kafamdaki bütün diğer düşünceleri silip konsantrasyonumu sağlamaya çalışacağım.□

Ferris kıkırdadı. □Meditasyonun bu kadar çok yararı olabileceği aklıma gelmemişti.□

□Haklısın□ dedi genç adam yumuşak bir sesle. □Kanepenin yanlış ucuna yattın yalnız.□

Ferris□in kalp atışları birden hızlandı. □Sevişmek için yatak odasını kullandığını söylemiştin.□

Çelik gibi bir el birden bileğini yakalayıp kendisine doğru çekti. Bir saniye sonra Ferris onun yanına kıvrılmış, başını omzuna dayamıştı. Blackheart'ın kolu beline dolandı. □Evet, öyle. Hadi uyu artık Francesca.□

Ferris bir an itiraz etmeyi düşündü ama hemen vazgeçti. O güçlü ve sıcak omzu yanağının altında hissettiği anda onu ne kadar çok özlediğini anlamıştı. Birden ona sarılmak, kendisini bağışlaması için yalvarmak, ağlamak istedi. Ama bunun için henüz erken olduğunu hissediyordu. Zaman bütün yaraları iyileştirecekti belki de. içini çekerek gözlerini kapadı.

Uyandığında kanepede yalnız yatıyordu. Yatak odasından sızan hafif ışığı ve Blackheart'ın odadan çıkıp geldiğini fark etti. Hemen gözlerini kapadı. Eğer uyuyormuş gibi davranırsa, belki onu bırakır tek başına giderdi Blackheart. Korkudan avuçları terlemeye başlamış, vücudu buz kesmişti.

Onu göremiyordu ama varlığını hissediyordu. Epey yanına yaklaşmış olmalıydı. Belki de eğilip öper ve□

Yüzüne hızla çarpan kumaş parçaları Ferris'in şaşkınlıkla yerinden fırlamasını sağladı. □Tanrı cezanı versin Blackheart! İnsanları nazik bir şekilde uyandırmak gerektiğini öğretmediler mi sana?□

□Nezaket gösterecek samanım yok.□ Genç adam masa lambasının ışığına bastı. □Üstelik sen zaten uyanıktın.□

Ferris tartışmanın yararı olmadığını biliyordu. İçini çekerek ona baktı. Kıyafetini değiştirmişti. Eski blucinin yerinde siyah bir pantolon vardı şimdi. Üstüne siyah balıkçı yaka bir kazak giymiş, pantolonunun arka cebine bir çift siyah eldiven sıkıştırmıştı. Tanrım! Ne kadar yakışıklı, ne kadar çekiciydi!

□Hadi sen de giyin.□ Blackheart kanepenin yanına yere düşmüş kıyafetleri işaret etti. □Üstündeki o elbiseyle çatıların üstünde gezemezsin.□

Ferris korkudan midesinin kasıldığını hissetti ama bütün gücünü toplayarak cesur bir şekilde gülümsemeyi başardı. □Sanırım haklısın. Kimin bunlar?□

□Benim. Pantolon biraz uzun gelebilir. Paçalarını kıvırırsın. Şu düz ayakkabılar da ayağına uyar sanırım.□

□Ayakkabılar da senin değil herhalde. Kimin?□

genç adam gülümsedi. □Yatak odasından geldiklerini söylemem senin için yeterli bir cevap mı?□

Ferris kıskançlıktan deliye döndü ama hiçbir şey söylemedi.

□Hadi biraz çabuk ol. Karnın aç mı?□

Yemekten söz edilince ne kadar aç olduğunu hatırlamıştı Ferris. □Midem kazanıyor□ dedi.

□İşte bu kötü. Bu noktada birbirimizle uyuşmuyoruz. İşe çıkarken hiçbir şey yemem ben.□

Ferris'in gözleri birden kuşkuyla kısıldı. □Çok hoşuna gidiyor bu iş değil mi? Heyecanlanıyorsun. Yirminci kattaki bir eve girmek seni mutlu ediyor.□

Blackheart birden gülümsedi. □Haklısın. Hadi, çabuk giyin. Zamanımız kalmadı.□

□Bu adam kalpsizin biri. Acıma duygusundan eser yok□ diye düşündü Ferris. Kendi yatak odasının iki misli büyüklüğündeki banyoda telaşla giyindikten sonra dışarı çıktı. Blackheart sabırsız bir tavırla kapının önünde bir aşağı bir yukarı yürüyor, bekliyordu. Onu yukarıdan aşağıya doğru süzdükten sonra □Saçlarını da topla□ dedi. Sonra bir çift siyah eldiven uzattı. □Bunları şimdiden giymene gerek yok. İlk çatıya çıktıktan sonra giyersin.□

□İlk çatı mı?□ Ferris'in sesi korkuyla titredi. Bu aklına hiç gelmeyen bir yoldu. Ama Blackheart'ın yüzündeki gülümseme buz gibiydi.

□Evet. Olivia'nın evine girebilmek için iki yol var. Binanın arka merdivenlerinden çıkabiliriz ama o apartmanın güvenlik önlemleri çok sıkıdır. Her an birisine yakalanma ihtimali vardır. İkinci alternatifimiz ise yukarıdan girmek. Sokağın köşesinde uygun bir bina var. Onun çatısına çıkıp oradan Olivia'nın apartmanına kadar geçebiliriz. Biraz atlayıp zıplamamız gerekecek sadece.□

Merdivenleri kullansak daha iyi olmaz mı? dedi Ferris akılcı bir öneride bulunduğunu düşünerek. Yolu uzatmamış oluruz.

Evet ama çok tehlikeli olur bu. O hapishanede geçirdiğim beş saat benim için yeterli. Daha fazlasına hiç ihtiyacım yok. Yüzündeki sadist gülümseme biraz daha yayıldı. Yüksekten korkmuyorsun değil mi Francesca?

Genç kadın kendini zorlayarak kayıtsız bir tavırla omuzlarını silkti. Tabii ki korkmuyorum.

Güzel diye mırıldandı Blackheart. Çünkü eğer böyle bir fobin olsaydı, bu geceyi hayatın boyunca unutamazdın. Hayatın boyunca

Beni korkutmaya çalışma Blackheart! Sandığın kadar çıtkırlıdım bir insan değilim ben. Senin yapabileceğin her şeyi de rahatlıkla yapabilirim.

Blackheart gülümsedi. Pekala. Gitmeye hazır mısın?

Hazırım.

Ama ben değilim. Ferris daha ne olduğunu anlayamadan Blackheart ona doğru eğildi ve dudakları ağılıkla dudaklarına kapandı. Ferris'in bütün korkuları, kuşkuları, suçluluk duygusu bir anda silinmişti. O anda aslında uzun zamandır bu öpüşü beklediğini hayretle fark etti.

Kollarını onun boynuna dolayıp bu öpüşe bütün kalbiyle karşılık vermeye başladı. Nerede olduklarını, nereye gideceklerini, her şeyi unutmuş, vücudu istekle titremeye başlamıştı.

Blackheart onu yavaşça kollarından tutup incitmemeye çalışarak kendisinden uzaklaştırdı. Gözleri karanlıkta parlıyordu. Genç kıza tekrar sarılmamak, onu doyasya öpmek için kendini zor tuttuğu belli oluyordu. Derin bir nefes aldı ve arkasını döndü. Şimdi ben de hazırım. Hadi gidelim.

Konu Başlığı: Ynt: Kırmızı Ayakkabılar - Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 15, 2007, 12:10:22 ÖÖ

Soğuk ve sisli bir gece vardı dışarıda. Blacheart ile kol kola girmişler, gece yürüyüşü yapmaya çıkan iki sevgili gibi San Francisco'nun تنها sokaklarında yürüyorlardı.

Olivia'nın apartmanının önünden ikinci kez geçtiklerinde Ferris kendini daha fazla tutamayıp sinirli bir şekilde fısıldadı. Yine nereye gidiyoruz?

Blackheart her zamanki gibi haklıydı yine galiba. Olivia'nın oturduğu apartman kale gibi korunuyordu. Unut bunu diye fısıldadı genç adam. O kapıdan içeri girebilmemiz için yanımızda ABD Devlet Başkanı ya da Papa olması gerek. onlar bile olsa yine de hüviyet soracaklarından eminim. Blackheart adını gördüklerinde de bize pek konuksever davranacaklarını sanıyorum.

Belki ben kapıcıyı oyalayabilirim

Blackheart'in gülüşü alaycı ve acımasızdı. Yaşadığın bir gecelik maceradan sonra hemen Mata Hari rolüne soyunmaya başladın bakıyorum. Eğer onu oyalamayı başarabilirsen bile, asansörün yanındaki görevliyi unutuyorsun.

Oh!

Oh! Genç adam alaycı bir şekilde onun sözlerini tekrarladı.

Az sonra sokağın köşesine gelmişlerdi. Burada küçük ve kirli görünümlü bir bina vardı. Bu semtteki diğer lüks binaların yanında iyice zavallı görünen pis, küçük bir bina. İşte geldik diye fısıldadı Blackheart.

Burası neresi?

Bir otel rahatla ve gülümse biraz. Blackheart onu kolundan tutup otelin lobisine soktu. Resepsiyondaki orta yaşlı kadın yorgun bir tavırla onlara baktı. Dudaklarının arasında sönmüş bir sigara vardı.

□Bir oda istiyoruz□ dedi Blackheart. Ferris□in kolunu sıkıca tutmaya devam ediyordu.

□Kim istemiyor ki zaten?□ Kadın kayıt defterini onlara uzattı. □Adınız da Mr ve Mrs.Smith□dir mutlaka öyle değil mi?□

Blackheart tatlı tatlı gülümsedikten sonra □Mr. Ve Mrs. Berdahofski□ dedi ve defteri imzaladı.

□Eşyanız var mı?□ Ama bu soruyu çok gereksiz buluyormuş gibi cevap bile beklemeden ağızındaki sigarayı masanın üstündeki kül tablasına bıraktı ve ifadesiz bir sesle konuşmayı sürdürdü. □Yüksek sesle konuşmak yok, bağırarak yok, gürültü yok, eşyaları kırmak yok. Yirmi dolar.□

□Çok sessiz davranacağımızdan emin olabilirsiniz.□ Blackheart□in masaya bıraktığı otuz doları cebine atan kadın anahtarları uzattı ve başıyla asansörü işaret etti.

Pis kokulu, küçük asansör kabiniyle yukarı çıkarlarken Ferris merakla genç adama döndü. □Odayı yarın kaçta boşaltacağımızı bile söylemedi.□

□Çünkü bu otelin müşterileri en fazla birkaç saat kalırlar tuttıkları odalarda.□

□Neden?□ Ferris□in gözleri hayretle büyüdü.

Blackheart sabırla açıkladı. □Bu otele bir tek iş için gelinir sevgilim. Gelenler de işlerini en fazla iki saat içinde bitirirler. Şimdi anladın mı?□

Asansör durmuş, kapılar açılmıştı. Ferris yüzünü buruşturarak koridora çıktı. □Olivia□nın oturduğu semtte böyle bir yer olabileceği hiç aklına gelmezdi. Nasıl izin veriyorlar bunlara?□

□Kimsenin kimseye izin verdiği yok. Ama burada istedikleri gibi iş yapamadıkları için sanırım otel sahipleri kendileri kapatmak zorunda kalacaklar burayı.□ Anahtarla oda kapısını açtıktan sonra geri çekildi. □Önden buyrun küçük hanım.□

Ferris□in gözlerinde kuşkulu bir ifade belirdi. □Herhalde□herhalde burada benimle□□

(http://tbn0.google.com/images?q=tbn:JR0zBIGwbNr4cM:http://www.letterneversent.com/archives/thief_of_baghdad.jpg)

Blackheart onu sırtından hafifçe itip odaya soktukten sonra ışığı yaktı. □Kafandan neler geçiyor yine öyle?□ Dudakları alayla büküldü. □Merak etme. Sevişmek için daha temiz yerleri ve uygun zamanları seçerim ben. Böyle bir yerde hiçbir kadına el sürmem.□ Yüzünü buruşturarak çevresine baktı. □Keyfinize bakın Miss Berdahofski. Biraz bekleyeceğiz.□

□Ama neden? Olivia şimdiye kadar çoktan evden çıkmış, Regina□ya gitmiştir. Erken dönerlerse evde onlara yakalanmak istemezsin değil mi?□ Yatağın üstüne oturup dizlerini göğsüne doğru çekti.

□Elbette istemem. Ama asansöre binerken resepsiyondaki kadın arkamızdan bakıyordu. Kuşkulandığı için peşimizden gelip kontrol etmek isteyebilir. Onun için hemen odadan çıkmamız doğru olmaz.□

□Kadının herhangi bir şeyden kuşkulanmış olduğunu sanmıyorum.□ Ferris yatağa biraz daha uzandı. □Doğru dürüst bakmadı bile bize.□

□Eğer sen beyaz kadın tüccarı tarafından kaçırılmış zavallı bir köle gibi davranmasaydın, kadın tabii ki kuşulanmayacaktı. Kolundan sıkıca tutmasaydım neredeyse yere yığılacaktın. Senin yerinde olsaydım, o yatağın üstünde o kadar gevşemezdim. Ne zaman fikir değiştireceğim hiç belli olmaz.□

Ferris korkuyla ayağa fırladı. □Daha en kadar bekleyeceğiz?□

Blackheart□in gülümsemesi korkunçtu. □Vakit tamam. Hadi bakalım küçük civciv. Soyguna gidiyoruz.□

Panik içinde olmasına, korkudan buz gibi terler dökmesine rağmen Ferris yine de Blackheart□in ustalığını hayranlıkla seyretti. Cebinden çıkardığı küçük bir metal parçasıyla çatıya çıkan kapıyı rahatlıkla açivermişti.

Dışarı çıktıklarında buz gibi rüzgar Ferris□in tüylerini ürpertti. Ama üşümesinin esas nedeninin korkusu olduğunun farkındaydı. Otele bitişik olan binanın çatısı en az iki metre daha yüksekti.

□Şimdi eldivenlerini giy□ dedi Blackheart. Kendisi de aynı şeyi yaptı. Damdan dama atlamaya alışık bir kedi gibi rahat ve

çevikti.

□Annem gibi konuşuyorsun□ diye homurdandı Ferris. Ama yine de korkusunu gizleyip gülümsemeyi başardı. □Ben hazırım.□

Blackheart bir an duraklayıp alaycı bir gülümsemeyle onu süzdü. □Pekala, ufaklık. Söylediklerimi sakın unutma. Konuşmak yok, korkmak yok, panik yok. Gözlerin daima ileride ve yukarıda olsun. Asla aşağı bakma. Anladın mı?□

Ferris hiç sesini çıkarmadan başını salladı.

□Aferin akıllı kız.□ Blackheart birden eğilip onu alnından öptü. □Hadi, gidiyoruz.□

Otelin çatısı geniş ve düzdü. Blackheart□ın peşinden yürürken □Gördün mü kızım? Sandığın kadar korkulacak bir şey değilmiş□ diye kendi kendine cesaret vermeye çalıştı Ferris.

Yandaki bina çok daha yüksek olmasına rağmen, duvardaki paslı, demir merdivenlerden oraya çıkmaları da zor olmayacaktı. Blackheart merdivenin yanına geldiklerinde nazikçe ona yol verdi. □Önce sen çık.□

□Ne kadar nazik insanlar. Rahatça çıkalım diye merdiven koymayı bile ihmal etmemişler.□ Ferris yün eldivenlerin ne işe yaradığını şimdi daha iyi anlamıştı. Yoksa terli avuçlarıyla o demir korkuluklara tutunması zor olacaktı.

□Hemen hemen bütün binaların çatılarında birbirine geçişi kolaylaştıran böyle merdivenler vardır.□ Ferris□ın peşinden merdivenleri çıkmaya başladı.

□Ya olmadığı zaman?□ Ferris□ın sesi hafifçe titredi. Dengesini kaybetmeden yan binanın çatısına çıkmayı başarmıştı işte. Şimdilik hayattaydı.

□Eh, o zaman başımız dertte demektir.□ Blackheart neşeyle gülümseyip onun yanına geldi. Gerçekten kedi gibi sessiz hareket etmeyi nasıl başarıyordu bu adam acaba? □Şimdilik iyi gidiyorsun ortak. Dağcılık kurslarına katılmayı düşünsene.□

□Teşekkür ederim istemem. Daha kaç dam var önümüzde?□

□Topu topu üç. Ama ne yazık ki, bu gece her şey kolay gidiyor. Bu merdivenlerle çocuk oyuncakı kadar basitleşiyor iş. Hiçbir heyecanı kalmıyor. Sen bu işin keyfini alamayacaksın diye üzülüyorum.□

□Ben bu işin keyfini filan almak istemiyorum□ diye tısladı Ferris dişlerinin arasından. □Bu tanrının cezası iş bir an önce bitsin ve evime gideyim istiyorum!□

□Öff, çok sıkıcısın Francesca□ diye mırıldandı Blackheart. Karanlık gökyüzüne doğru simsiyah uzanan televizyon antenlerinin arasından yürüyüp çatının öteki ucuna gitti. □Ah, işte bu gerçekten güzel. Şimdi başlıyoruz?□

□Ne□ ne oldu?□

□Merdiven yok.□

Ferris korkuyla bir çığlık atmamak için kendini zor tuttu.

□Ne□ ne yapacağız?□

□Bana bırak.□

Keşke ona bırakabilseydi. Ona bıraksa ve geldiği yoldan geri dönüp sisin içinde kaybolrsa. Bir daha da hayatı boyunca hiç dama çıkmasa□

(<http://tbn0.google.com/images?q=tbn:n8k5-HhGxQ4YeM:http://www.bytebrothers.com/images/thief.gif>)

Blackheart□ın arka cebinden çıkan ipi görünce şaşkınlıkla gözleri açıldı. Bu kadar çok şeyi elbiselerinin arasına bu kadar ustalıkla nasıl gizleyebiliyordu bu adam? Birdenbire başı dönmeye başladı. Kiremitlerin üstüne oturup derin derin nefes aldı.

Blackheart yan gözle ona baktı. □Görev sırasında kaytıyor musun Francesca?□

□Sadece bir dakika dinleneyim dedim.□ Ferris bu kadar sakın bir sesle konuşmayı başarabildiği için kendisini kutladı. Ama

Blackheart'ı kandırıp kandıramayacağından emin değildi. Belki de kafası başka şeylerle dolu olduğu için Ferris'in ne kadar korktuğunu fark etmeyebilirdi.

Yavaşça yerinden kalkıp çatının kenarına gitti. Ama dudaklarının arasından yükselen korku dolu iniltiyi bu sefer engelleyemedi. İki binanın arasında en az üç metrelik bir açıklık vardı. Aşağıdaki caddeden geçen arabalar karıncalar gibi görünüyordu. Düştükleri anda paramparça olacakları kesindi.

Blackheart cebinden küçük bir çengel çıkartıp ipi ona bağladı. Dağcıların kullandıkları kancalara benzer bir şeydi bu. Sonra rahat bir hareketle daha yüksek olan karşı binanın çatısına fırlattı kancayı. Oradaki anten direklerinin birisine geçmişti kanca. Genç adam ipin sağlamlığını birkaç kere daha kontrol ettikten sonra Ferris'e döndü. "Önce sen geçmek ister misin?"

"Hayır, teşekkürler." Ferris'in sesi titredi. "Önce sen."

Blackheart ipe asılıp birkaç dakika içinde rahatça karşı binaya geçti. "Hadi korkak tavşan," diye seslendi yumuşak bir sesle. "Zaman kaybediyoruz."

"Yoo, yapamam" diye düşündü Ferris. "Hayır, yapamam." Başını iki yana sallayıp birkaç adım geri çekildi. Blackheart sabırla onu bekliyordu. "Hadi Francesca" dedi yumuşak bir sesle. "Seni orada yalnız bırakamam. Ya benimle gelirsin ya da geri dönüp seni aşağı indirmek zorunda kalırım. O zaman da her şey boşa gider."

"Umrumda bile değil" diye düşündü Ferris. Ne Trace Walker'ın suçsuz yere hapiste yatması, ne mücevherler hiçbir şey umurunda bile değildi şu anda. Ama Blackheart'ın gözlerini üstünde hissedince birden titredi. Eğer o çatıya tırmanmazsa, korkup kaçarsa, onu bir daha asla göremeyeceğini biliyordu.

"Belki de bazı şeyler için ölümü göze almaya değer" diye düşündü ipe tutunurken. Blackheart için de ölümü göze almaya değer miydi? Veya gerçeği öğrenmek için?

"Tamam sevgilim" diye seslendi Blackheart yumuşak bir sesle. "Sakin aşağı bakma. İp çok sağlam. Merak etme. Bu kenara kadar geldiğinde seni ben tutacağım zaten." Ferris ipe tutunarak yavaş yavaş aradaki boşluğu geçmeye başladığında, Blackheart sakın bir sesle konuşmaya devam ediyordu.

Ferris ayaklarının karşı binanın duvarına değdiğini hissettiği anda yüzünün de sırlıslıkla olduğunu fark etti. Gözyaşları ip gibi yanaklarından aşağı yuvarlanıyor, nereye baktığını görmüyordu. Aynı anda Blackheart'ın ellerini bileklerinde hissetti. Kuş gibi havalanmış ve kendisini bir anda çatıda bulmuştu.

Gözyaşlarını silmeye bile gerek duymadan "Bitti mi?" dedi sakın bir sesle. Onun boynuna atılmamak için kendini zor tutuyordu. Çünkü o güçlü kolları bedeninde hissettiği anda deliler gibi çıkmaya başlayacağını ve bir daha tek bir adım bile atmadan oraya yığılıp kalacağını hissediyordu.

"Bitmek üzere Francesca. Şimdi de atlayacağız sevgilim."

Ferris korkuyla ona baktı. Ama Blackheart sadece omuzlarını silkti. "Düşünmemeye çalış. Aşağıya da bakma. Hadi, hiç düşünmeden atla. O zaman korkmazsın."

Yandaki binanın çatısı en fazla otuz santim uzaklıktaydı. Eğer kaldırımında olsalar, geniş bir adım atarak bu mesafeyi rahatlıkla geçebilirdi Ferris. Ama aynı şeyi yerden iki yüz metre yükseklikte yapmaya kalkınca, buna sala cesaret edemeyeceğini hissediyordu. En ufak bir tökezlemede aşağıya düşecek ve ölecekti. Bu kadar basitti.

Blackheart tek bir adımda karşıya atladı. Sek sek oynayan bir çocuğun rahatlığıyla yapmıştı bunu. "Hadi gel Francesca" dedi. "Beni sevdiğini ispatla."

"Ama seni sevmiyorum" diye karşılık verdi Ferris, yalan söylediğini bilerek.

"Öyleyse beni sevmediğini ispatla. Hadi atla. Hayatında bir kere olsun güven bana."

"Haksızlık bu" diye düşündü genç kadın. "Haksızlık bu! Bu kadar zalim bir adama nasıl aşık olabilirim?"

Hiç düşünmeden atladı. Ayakları karşı binanın çatısının zeminine değdiği anda dengesini kaybetti. İşte şimdi düşüyordu!

Aynı anda Blackheart'ın kollarını vücudunda hissetti. Birlikte yere yuvarlandılar. Vücudunu saran kollar o kadar kuvvetliydi ki nefes bile alamıyordu. Ama bunu düşünecek halde değildi. Aşağı düşmekten son anda kurtulmuş, ölümden dönmüştü.

□Tanrı cezanı versin! Kahretsin!□ diye fısıldadı Blackheart öfkeyle. □Boynunu kırmam lazım senin. Yüksek yerlerden korktuğunu neden söylemedin bana?□

Ferris□in bu soruya verecek cevabı yoktu. Olsa bile verebileceğini sanmıyordu. Blackheart□ın dudakları dudaklarını örtmüş ve konuşmasını engellemiştir. Başının döndüğünü, kulaklarının uğuldadığını hissetti. Blackheart geri çekilmek istediğinde onun boynuna biraz daha sarıldı ve bunu engellemeye çalıştı.

□Hayır, olmaz□ dedi genç adam kararlı bir sesle. □İşimiz var şimdi.□

□Oh, lütfen Blackheart!□ Ferris yalvararak ona baktı. □Bir tek çatıya bile atlayacak gücüm kalmadı.□

□Artık bitti. Olivia□nın binasındayız şu anda. Şu terastaki ağaçları görüyor musun? Olivia□nın dairesi işte orası.□

Bir apartmanın yirminci katındaki dairenin terasında ağaçlarla karşılaşmak biraz garip bir duyguydu. Ferris şaşırarak aşağı baktı. □Oraya nasıl ineceğiz?□

Blackheart onu kollarından tutup yavaşça aşağıya sarkıttı. Sonra kendisi de sessizce terasa atladı.

Ferris kocaman bir çam ağacının dikili olduğu fiçinin arkasına gizlenerek korkuyla fısıldadı. □Blackheart içeride ışık var.□

Genç adam onu kolundan tutup sürükledi. □Elektrik tasarrufu konusunda yapılan uyarıları Olivia□nın dinleyeceğini mi sanıyorsun? Saat şu anda on kırk beş. En erken on birden önce eve döneceklerini de hiç sanmıyorum.□

□Blackheart!□

□Tamam, tamam. Gece yarısından önce dönmezler. Regina mümkün olduğu kadar onları oyalayacağına söz verdi. Hadi gel sevgilim. Aşağı inerken servis asansörünü kullanacağız merak etme.□

Ferris derin bir nefes aldı. □Doğruyu söylüyorsun öyle değil mi? Beni kandırmıyorsun?□

Ama Blackheart teras kapısını açmakla meşguldü. Cebinden çıkardığı kredi kartını kapıya sokmuş ve kolayca açmıştı.

□Nasıl yaptın bunu?□

Genç adam gülümsedi. □Yanımda kredi kartım olmadan sokağa çıkmam ben. Sorunun cevabı da evet. Seni kandırmıyorum. Servis asansörüyle ineceğiz aşağı. En kötü ihtimalle merdivenleri kullanacağız. Yine de yirmi kat merdiven inmeyi damdan dama atlamaya tercih edersin di mi?□

□Haklısın. Peki lobide bizi görürlerse?□

□Daha çok içeri girenlere dikkat ediyorlar. Dışarı çıkanlara değil. öyle olmasa bile bodrum katından çıkabiliriz. Gecenin bu saatinde orada pek kimse olacağını sanmıyorum.□

İçeri girdiklerinde □Sen yatak odasından başla□ dedi Blackheart. □Ben de önce bu salonu arayayım. Eldivenlerin olmadan sakın bir yere dokunma. Etrafı da fazla karıştırma. Sadece mücevherlerin burada olup olmadığını öğrenmek istiyoruz. Onları almayacağız.□

Ferris uysal bir tavırla başını sallayıp yatak odasına yürüdü. Olivia□nin yatak odası tahmin ettiğinden daha düzenliydi. Bütün dolaplar ve çekmeceler özenle yerleştirilmiş, tuvalet masasının üstündeki parfüm şişeleri bile alfabetik sıraya göre dizilmişti. □Bu kadın gerçekten hasta□ diye düşündü Ferris.

Ama ne çekmecelerde ne yatağın altında ne de başka bir yerde zümrütler yoktu.

Banyo da en az yatak odası kadar tertipliydi. □Bu kadar düzenli bir yerde bir şey aramak gerçekten kolay oluyormuş□ diye düşündü Ferris. Havluların durduğu dolabı, tuvalet kağıtlarının sıralandığı rafları dikkatle aradı. Ama Von Emmerling zümrütleri burada da yoktu.

□Bir şey bulabildin mi?□ Blackheart banyo kapısında göründü.

□Hayır. Yalnız şuradaki kapıyı açamıyorum.□ Ferris banyodaki perdenin arkasındaki gizli kapıyı işaret etti.

Çocuk oyuncağı. Genç adam cebinden çıkardığı kredi kartını ona uzattı. Hadi, sen aç bakalım.

Saçmalama Blackheart! Oyun oynayacak zamanımız yok.

İnsan bu işleri tecrübeyle öğrenir.o kapıyı sen de açabilirsin Francesca. Bunu deneyinceye kadar da buradan bir yere gitmeyeceğiz. Rahat bir tavırla kapıya yaslanıp gözlerini ona dikti.

Tartışmanın hiçbir yararı yoktu. Onun ne kadar inatçı olduğunu artık iyi biliyordu Ferris. Kredi kartını kapının arasına sokup kurcalamaya başladı.

O kadar sert davranma dedi Blackheart. Karşında sana meydan okuyan bir kilit var. Onu ancak tatlılıkla yola getirebilirsin. Sevgilinmiş gibi davran, konuş onunla.

Canın cehenneme Blackheart!

Eğer sevgililerinde böyle konuşursan tabii

Oh, Tanrım! Başardım! Açıldı işte! Kilit hafif bir sesle açılınca Ferris sevinçten çılgına döndü.

Blackheart hafifçe gülümseyerek onun saçını okşadı ve içeri girdi. Aynı anda da hareketsiz kaldı. Vay, vay, vay

Ne oldu? Ferris merakla onun peşinden içeri daldı.

Olivia'nın Kate'in sırlarını nasıl öğrendiğini anladım galiba. Tabii son yıllarda geçimini hangi yollardan sağladığını da.

Ferris etrafına bakarken kaşlarını çattı. Bütün bu elektronik araçların ne işi var burada?

Video kameraları, kasetler, teypler, kayıt cihazları. Sanırım Olivia ile Dale belgesel filmler çekip epey para kazanmışlar.

Belgesel filmlerin bu kadar para getirdiğini bilmiyordum.

Eğer o filmleri şantaj yapmak için kullanırsan tahmininden de fazlasını kazanırsın. Tabii çektiğin belgesellerin türü de önemli. İçeri gidip şu çekmeceleri bir kere daha arasana. Ben de buraya bakayım. Belki bir şeyler bulabilirim.

Burada olduklarından emin misin?

Bilmiyorum Francesca. Olivia onları herhangi bir yere saklamış olabilir. Biraz acele et. Daha fazla oyalanmadan buradan çıksak iyi olur.

Ferris telaşla yatak odasına döndü. Yatağın yanındaki saat on biri beş geçiyordu. Odanın düzenliliği karşısında bir kere daha şaşkına döndü. Bu kadar lüks, temiz ve düzenli bir evde oturan bir kadın ve şantaj! İnsanları anlamak çok zordu gerçekten.

Ferris onları tamamen tesadüf sonucu buldu. Olivia'ya duyduğu öfke yüzünden odayı mantıklı bir şekilde aramayı bırakmış, sadece içgüdülerinin gösterdiği yerlere bakmaya başlamıştı. Tuvalet masasının hemen yanındaki kağıt sepeti birden gözüne ilişti. Sepetin içinde boş bir kağıt mendil kutusu vardı. Dalgın bir tavırla kutuyu eline alınca ağırlığı dikkatini çekti. Titreyen parmaklarıyla kutuyu açtı ve Von Emmerling zümrütleri kucağına döküldü.

O kadar şaşırmıtı ki, kıpırdayamıyor, yerde diz çökmüş boş gözlerle kucağındaki mücevherlere bakıyordu.

Blackheart'ın içeri girdiğini fark edince bile başını kaldırmadı. O odada hiçbir şey yok dedi genç adam. Film kasetlerini bile başka bir yere saklamış anlaşılan. İçerideki kasetlerin hepsi boş. Belki de o işi bırakmaya karar vermiştir artık. Hırsızlığın şantajdan daha karlı olduğunu anlamış olabilir.

Ben buldum sanırım diye fısıldadı Ferris.

Ne? Blackheart heyecanla onun yanına gelip diz çöktü. Evet Francesca, buldun onları! zümrütleri eline alıp hayranlıkla incelemeye başladı.

Bunların gerçek mücevherler olduğunu nereden biliyorsun? Olivia taklitlerini yaptırmamış mıydı? Belki bunlar sahtedir.

□Sahte mücevherler şu anda polisin elinde□ diye karşılık verdi Blackheart. □Unuttun mu Miss Smythe-Davies□e teslim etmiştik mücevherleri. Ve onlar da sahtelerdi. Evet, evet. Bunlar gerçek Von Emmerling zümrütleri Francesca. Şu ortadaki büyük zümrüte baksana.□ Gözlerini hala mücevherlerden alamıyordu. Ferris birden bu taş parçalarını bile kiskandığını hissetti. Blackheart□ın hayranlığını kazanan her şeyi kiskanıyordu zaten. □Hem bunların sahte olabileceklerini de nerden çikarıyorsun?□

□Şey□ Bilmem□ Sanki daha güzellerdi diye hatırlıyorum.□

□Mücevherler her zaman mum ışığında daha güzel görünürler. Üstelik Von Emmerling zümrütlerinin sahtesi gerçeğinden daha güzel ve parlaktı haklısın. Balo gecesi eğer□ aklım başka şeylerde olmasaydı, mücevherleri değiştirdikleri anda bunu anlardım zaten.□

□Balo gecesi aklın nerdeydi Blackheart?□ diye sordu Ferris usulca.

Genç adam soğuk bir sesle □Sevişmekte□ diye karşılık verdi. □Hadi, onları yerine koy Francesca. Buradan bir an önce çıkalım.□

□Neden onları da almıyoruz?□ Ferris isteksiz bir tavırla mücevherleri kutuya yerleştirmeye başladı. □Olivia evinin arandığını anlarsa ne olacak? Mücevherleri alıp doğrudan polise gitsek daha iyi olmaz mı?□

□Elimde Von Emmerling zümrütleriyle gidip Olivia Summers hakkındaki inanılmaz hikayeyi anlattığım zaman polis bana inanacak mı sanıyorsun?□ Blackheart öfkeyle homurdandı. □beni suçlayacak herhangi bir delil bulamadıkları için yeterince hayal kırıklığına uğradılar zaten. Son on beş yılda hayatımı nasıl kazandığımı çok iyi biliyorlar. İngiliz hapishanelerinde geçirdiğim altı ayın da benim için yeterli bir ceza olmadığına bütün kalpleriyle inanıyorlar. Şimdi elimde mücevherlerle gidip Olivia□yı suçlarsam, beni dinleme zahmetine bile katlanmayıp yeniden içeri tıkacaklardır.□ Birden doğrulup ayağa kalktı. □Yoo, hayır. Onları bulduğumuz yerde bırakacağız. Olivia evinin son derece güvenli bir yer olduğunu sanacak kadar budala. Yarın sabah Kate ve Rupert ile birlikte polise gideceğim ve her şeyi anlatacağım.

□O zaman inanacaklar mı sana?□

□Tabii ki inanmayacaklar. Arama izni çıkarıp mücevherleri burada buluncaya kadar inanmayacaklar. Hadi gel sevgilim. Bunları tartışmak için uygun bir yer değil burası. Hırsızlığın ikinci kuralı, suç mahallinden mümkün olduğu kadar çabuk uzaklaşmaktır.□

□Başüstüne efendim.□ Ferris kutuyu tekrar kağıt sepetine yerleştirdi. □Nereden gideceğiz?□

Blackheart □Servis kapısı mutfakın yanında□ dedikten sonra yatak odasından çıktı.

Ferris bir an durakladı. İçeri girdiğinde yatağın baş ucundaki lambayı açık mı bulduğunu yoksa kendisinin mi açtığını hatırlamıyordu. Ama kendisi hatırlamadığına göre Olivia da hatırlamazdı herhalde.

Omuzlarını silkip düğmeye bastı.

Blackheart sabırsız bir tavırla servis kapısının yanında onu bekliyordu. □Eldivenlerini çıkar Francesca. Soygundan döndüğün her halinden belli oluyor.□

□Blackheart yatak odasındaki lam□□

Blackheart birden eliyle onun ağzını kapatıp kendisine doğru çekti. Aynı anda evin ön kapısının kilidinin açıldığını duydular.

(http://tbn0.google.com/images?q=tbn:eEeBPaxxG1BNWM:http://img2.timeinc.net/ew/dynamic/imgs/060609/1514__bonnie_.jpg)

BÖLÜM ON ÜÇ

Ferris nefes nefese merdivenin korkuluğuna dayanıp durduğunda on ikinci kata kadar inmişlerdi. Ama bundan sonra bir adım bile atamayacağını hissediyordu. Başı dönüyor, dizleri titriyordu.

Blackheart koşarak beş on basamak daha indikten sonra Ferris'in onu takip etmediğini anladı. Deli gibi geri dönüp onu kollarından yakaladı.

□Sen git□ dedi genç kadın titrek bir sesle. □Bir dakika dinleneyim, ben de geliyorum.□

□Francesca sevgilim, suç mahallinden hızla uzaklaşmamız gerekir. İkinci kuraldı bu, unuttun mu?□

Ferris yere yığılmak üzere olduğunu hissetti. □Sen git□ diye yalvardı. □Ben yetişirim.□

□Üçüncü kural ve en önemlisi: Şefin ne söylüyorsa itirazsız kabul etmek zorundasın! Hadi benim korkak tavşanım, gidiyoruz.□

□Blackheart yürüyemem□ diye fısıldadı Ferris ve kendisini birden bırakıp basamaklara oturdu.

Aynı anda Blackheart'ın parmaklarının etine battığını hissetti. Kollarından sıkıca tutup ayağa kaldırmış ve sertçe sarsmaya başlamıştı. □Bunun arkasından da tokat geliyor Francesca□ dedi soğuk bir sesle. □Hoşuna gider mi?□

Ferris'in yüzündeki çaresizlik yerini bir anda öfkeye bıraktı. Yanakları kızarmış, gözleri hırsla parlamaya başlamıştı. □Sakın buna cesaret etmeye kalkma!□

□Öyleyse sızlanmayı bırak ve benimle yürü!□ Blackheart onu kolundan sürükleyerek merdivenlerden inmeye başladı. Ferris öfkenin verdiği enerjiyle takip etti.

Beş dakika sonra zemin katın kapısından arka sokağa çıkmışlardı. Sokak bomboştu. Blackheart onun kolunu bırakıp sırtını binanın duvarına dayadı ve soluklarını düzenleştirmek için derin derin nefes almaya başladı.

Ferris'in öfkesi hala geçmemişti. Üstelik ayağından en az iki numara küçük olan ayakkabılar da canını yakıyordu. Hırsla Blackheart'a baktı.

□Bana öyle bakma Francesca. Seni o merdivenlerde bırakamazdım biliyorsun. Eğer kolundan tutup sürüklemeseydim peşimden geleceğin yoktu. Şu anda hala o basamaklarda oturuyor ve birisinin seni bulmasını bekliyor olacaktın.□

Ferris onun haklı olduğunu biliyordu ama yine de öfkesi geçmiyordu. □Merak ettiğim bir şey var Blackheart. Servis merdivenlerinden inip kimseye görünmeden dışarı çıktık. İçeri girmek için neden aynı yolu kullanmadık acaba? Sakın bana, servis kapısının kilitli olduğunu söyleme. Kilitlerle aranın ne kadar iyi olduğunu biliyorum.□

Genç adam omuzlarını silktiler. □Ne söyleyebilirim sana? Servis kapısından girip yirmi kat merdiven çıkmanın hiç de heyecan verici bir tarafı yok. Ayrıca, servis girişlerine genelde alarm sistemi bağlıdır. Ben de ne yazık ki, Amerikan alarm sistemleriyle nasıl baş edildiğini pek bilmiyorum.□

Ferris sinirden deliye döndüğünü hissetti ama kendini tutarak sakın görünmeyi başardı. □Peki, Olivia'nın apartmanının servis girişine de alarm bağlı mıydı?□

□Hayır.□

□Yani oradan rahatlıkla girebilirdik binaya?□ Geçirdiği şoktan sonra sesi tehlikeli bir fısıltı halini almıştı.

□Evet.□

Bu itiraf karşısında hiçbir şey söylemedi Ferris. Öfkeden sesi bile çıkmıyordu. İntikamını almıştı Blackheart. Hem de korkunç bir şekilde. Bundan sonra ona hiçbir şey borçlu değildi.

Uzun bir sessizlikten sonra □Peki ya otel ne olacak?□ diyebildi genç kadın. Sesi biraz normale dönmüştü. □Anahtarları teslim etmediğimiz için merak etmeyecekler mi?□

□Öyle yerlerde hiç kimse hiçbir şeyi merak etmez. Anahtarları oradaki masanın üstüne bıraktım. Buldukları zaman kavga

ettiğimizi ve anahtarı aşağıya bırakmayı unuttuğumuzu düşüneceklerdir. Blackheart derin bir nefes daha aldı.

Keşke yatağı bozsaydım

Tabii o kadar düzgün bir yatak görünce kafaları biraz karışacaktır ama üstünde duracaklarını hiç sanmam. İnan bana O otelden önce düşünmemiz gereken şeyler var.

Neymiş onlar? Ferris biraz daha sakinleşmişti artık.

Önce kimse görmeden eve dönmemiz gerekiyor. Sonra, arama izni çıkarmaları için polisi ikna etmemiz. Son olarak da Summers'ları suçüstü yakalatmamız.

Bunlar için endişelenmemiz mi gerekiyor? Herhangi bir aksilikten mi korkuyorsun? diye sordu Ferris fısıltı halinde. Sokağın karanlığına rağmen Blackheart'ın yüzündeki anlaşılmaz gülümsemeyi fark etmişti.

Her zaman tedbirli olmak iyidir. Hadi gel bakalım, benim küçük dağcım. Koluma gir ve bana tapıyormuşsun gibi bak. Yürüyüşe çıkıyoruz.

O kadar iyi bir oyuncu olduğumu sanmıyorum diye karşılık verdi Ferris dişlerinin arasından. Sonra yavaşça onun koluna girdi. Sesindeki rahatlığa rağmen Blackheart'ın vücudunun ne kadar gergin olduğunu fark edince, onun da en az kendisi kadar sinirli olduğunu anladı.

Başaracağından eminim. Genç adam onun elinden tutup yürümeye başladı.

Beni sakinleştirmek için elimi tutuyor diye düşündü Ferris. Yoksa dokunmak bile istemediğinden eminim. Hem Blackheart haklıydı. Ona biraz daha sokulup başını omzuna koyarak yürürse daha inandırıcı bir görünüşleri olacaktı.

Yol epey uzundu. Blackheart bir taksi çevirmek için herhangi bir hareket yapmamış, Ferris de böyle bir istekte bulunmamıştı. Tenha sokaklarda yürürlerken gergin sinirlerinin gitgide gevşediğini hissediyordu genç kadın. Bir ara durmuşlar ve ona sıcak kurabiyelerle kestane almıştı Blackheart. Sonra da çoğunu kendisi yemişti.

Hava gittikçe soğuyordu. Ama Blackheart'ın bedeninden yayılan sıcaklık Ferris'in içini ısıttı. Ona daha fazla sarılmamak için kendini zor tuttu. Bunun bir oyun olduğunu, soğuk bir kış gecesi yürüyüşe çıkmış iki sevgili pozunda olduklarını unutmamalıydı.

Blackheart'ın evinin bulunduğu sokağa geldiklerinde Volvo'nun aynı yerde durduğunu gördü Ferris. Sokakta kimsecikler yoktu. Ama lambalar etrafı aydınlatıyor ve geceleri sokaklarda dolaşan davetsiz misafirlerin işlerini zorlaştırmak ister gibi ışıldıyordu.

Yaptığı işin korkunçluğunu ilk defa o zaman fark etti Ferris. Blackheart ile birlikte işe çıkmışlardı. Niyetleri ne kadar iyi, kurbanları ne kadar kötü olursa olsun, bir başkasının evine geceleyin gizlice girmişlerdi.

Kapının önüne geldiklerinde birden kolunu çekip Blackheart'dan uzaklaştı. Yarın görüşürüz diye mırıldandı. Çok geç oldu.

Blackheart işte o zaman gülümsedi. Ferris'in kendisini bir budala gibi hissetmesini sağlayan gülüşlerinden biri belirmişti yine yüzünde. Sağmalama Francesca. Herhalde üstünde benim pantolonum ve kazağımla sokaklarda dolaşmak istemiyorsun değil mi? Ayrıca ayakkabılar ayağını sıkıyor. İçeri gel ve üstünü değiştir. Sana bir taksi çağıracağım.

Ferris'in duymak istediği sözler bunlar değildi. Ama çaresizlikle kabullendi. Ayağı gerçekten çok acıyordu. Hem nasıl olsa er veya geç buraya gelmesi, elbiselerini aldıktan sonra da Blackheart'ın hayatından sonsuza kadar çıkması gerekecekti. Bu kaçınılmaz sonu ne kadar ertelerse, çekeceği acı da o kadar büyük olacaktı.

Daracak asansörle yukarı çıkarlarken, Blackheart'ın sıcak ve güçlü bedenine doğru mıknaş gibi çekildiğini hissediyor ve ona sarılmamak için kendini zor tutuyordu. Ellerinin titremesini belli etmemek için yavaşça yumruklarını sıktı. Ne olursa olsun, duygularını gizlemeyi bilecek ve en az Blackheart kadar sakin ve soğukkanlı görünecekti.

Dairenin kapısına geldiklerinde genç adam cebinden anahtarını çıkarıp kapıdaki kilitleri açmaya başladı.

Ferris elinden geldiği kadar sakin görünmeye çalışarak Senin kilitlerin benimkilerden çok daha sağlam görünüyor dedi.

□Anahtarlarımı unuttuğum zaman açmak biraz zaman alıyor işte.□ Blackheart dalgın bir tavırla cevap verdikten sonra kapıyı açıp geçmesi için ona yol verdi. □Senin kapındaki o teneke parçaları sekiz yaşındaki bir çocuğun bile açabileceği şeyler.□

□Onları değiştireceğim.□ Blackheart kapıyı kapattıktan sonra ışığı yakmadığı için kadife gibi kalın bir karanlığın içinde kalmışlardı.

□Değiştir□ diye mırıldandı genç adam. Ferris onun sıcak nefesini ensesinde, ince uzun parmaklarını saçlarının arasında hissediyordu.

Blackheart tokaları yavaşça çıkardıktan sonra Ferris□in saçları dalgalar halinde omuzlarına döküldü. Blackheart□ın parmaklarının teması o kadar hafifti ki, bir an için bu okşayışların kendi hayalinin ürünü olduğunu sandı genç kadın.

□O□ o kilitler seni engelleyebilecek mi?□ diyebildi sonunda.

Blackheart onun saçlarını usulca kenara çekip ensesine sıcak dudaklarıyla dokundu. □Hiçbir şey beni engelleyemez□ diye fısıldadı.

Ferris□in dudaklarının ardından yükselen inilti çaresizlik ifadesi de olabilirdi, teslimiyet de, itiraz da. Belki de her üçü birlikte. □Yapma Blackheart□ diye mırıldandı titrek bir sesle. □Lütfen yapma.□

Genç adam onu omuzlarından tutup yavaşça kendisine doğru çevirdi. Vücudu avının üzerine atlamaya hazır bir kedi gibi gergindi. □Neden Francesca? Seni bırakmam için bir tane doğru dürüst neden göster, hemen bırakayım.□

□Phillip□□

Blackheart başını iki yana salladı. □İyi bir neden değil bu. Başka bir şey bul.□

□Ortak hiçbir noktamız yok.□

□Bu da doğru değil. en önemli ortak noktalarımızdan birini bu gece keşfettik. Sen de bunu gayet iyi biliyorsun. Sen doğuştan bu işler için yaratılmışsın. Eğer beş yıl önce tanışsaydık hiç kimse bizi durduramazdı.□

□Saçmalama Blackheart.□ Ferris□in sesi fısıltı halinde çıktı. Blackheart□ın eli yanağında dolaşmaya başlayınca kendini tutamayıp başını çevirdi ve onun avucunu öptü.

□Başka bir neden göster bana Francesca□ diye mırıldandı genç adam. Sesi birden boğuklaştı. □Tek bir tane.□

Ferris sonuna kadar mücadele etmeye kararlıydı. □Sana güvenmiyorum□ dedi. □Sana güvenmeyen bir kadını yatağında ister miydin?□

□Hayır istemem.□ Blackheart onun yüzünü avuçlarına alıp sıkıca tuttu. □Ama bu gece o dama atladın Francesca. Eğer bana güvenmeseydin bunu yapmazdın.□ Dudakları hafifçe dudaklarına değdi. □Atlayamazdın Francesca öyle değil mi?□

□Evet□ diye mırıldandı Ferris. □Evet, evet, evet.□ Dudakları istekle aralandı.

Oda karanlık olduğu için sessizce şükretti Ferris. Blackheart□ın yüzünde mutlaka alaycı bir zafer gülümseyişi belirmiş olmalıydı. Onu görmeye dayanamazdı.

Genç adam birden eğilip onu kucağına aldı ve kendinden emin adımlarla yatak odasına götürüp yatağın üstüne bıraktı. Karanlık odadaki kumaş hışırtılarından onun soyunduğunu anladı Ferris. Heyecanla titreyerek yanına uzanmasını bekledi.

Daha sonraki dakikalar bir rüya aleminde gibi geçti. Blackheart□ın dudakları, dili, elleri vücudunda dolaştıkça onu ne kadar çok özlediğini, ne kadar çok istediğini daha iyi anlıyordu genç kadın. Sonunda ikisinin dudaklarından da aynı anda bir zevk çılgılığı yükseldi.

Ferris onun boynuna sıkı sıkı sarılıp yüzünü geniş göğsüne gömdü. Sonsuza kadar burada böyle, onun kolları arasında yatabilirdi. Ama bunu yapamayacağını anlaması çok uzun sürmedi. Birkaç dakika sonra Blackheart huzursuzca kıpırdanmaya başlamış, Ferris□in de geri çekilmekten başka çaresi kalmamıştı.

Blackheart yatağın öteki ucuna doğru çekilip sessizce uzandı. Sevişmelerinin başlangıcından beri ikisinin de ağzından tek bir söz, tek bir sevgi sözcüğü çıkmadığını o zaman fark etti Ferris. Tutkuyla, ihtirasla sevişmişler ama hiç konuşmamışlardı.

Ondan güzel bir söz duymaya her şeyden çok ihtiyacı vardı Ferris'in. Ama Blackheart'ın böyle bir şeye niyeti yoktu anlaşılan. Bir süre birbirlerine dokunmadan, yatağın iki ayrı ucunda sessizce yattılar. Sonra yavaşça doğrulup yatağın baş ucundaki lambanın düşmesine bastı Blackheart.

Parlak ışık birden Ferris'in gözlerini kamaştırdı. Kirpiklerini kırıştırdıktan sonra Blackheart'a dönüp baktığında üzüntüden öleceğini sandı bir an. Blackheart'ın yüzünde o soğuk ve alaycı ifade vardı.

Genç adam esneyerek gerindikten sonra soğuk bir şekilde gülümsedi. "İştenden döndükten sonra yapılan ayaküstü seks kadar iyisi yoktur. İnsanın gerginliğini alıyor. Sen de öyle düşünmüyor musun?"

Ferris hiç sesini çıkarmadan uzun bir süre onun yüzüne baktı. İçinde bir şeylerin kırıldığını ve öldüğünü hissediyordu. Sonra birden başını kaldırdı, dikildi. Çıplaklığını mümkün olduğu kadar örtmeye çalışarak yatağın içinde oturdu.

"Yeter artık Blackheart!" dedi kararlı bir sesle. "Böyle numaralarla beni kandıramazsın!"

onu sarsacağını, şaşkına çevireceğini sanmıştı ama hayal kırıklığına uğradı. Blackheart kolay kolay açık veren insanlardan değildi. Sadece gözlerindeki o buz gibi bakış kaybolmuş, hafifçe gülümsemeye başlamıştı. "Hangi numaradan söz ediyorsun?"

"Sadece gerginliğinden kurtulmak için beni yatağa atmışsın gibi davranmaya çalışma! Bunun doğru olmadığını sen de gayet iyi biliyorsun."

Genç adamın gülümsemesi bütün yüzüne yayıldı. "Öyleyse seni neden yatağa attığımı sen söyle bu arada ifade biçiminden de hiç hoşlanmadığımı belirtelim. Yatağa gelmeyi benim kadar sen de istiyordun."

"Tersini söyledim mi?"

"Hayır. Evet, sence seks yapmamızın nedeni neymiş bakalım?" kollarını başının altına yerleştirip alaycı bir ifadeyle dinlemeye hazırlandı. Ferris çocukluğundan beri hiç kimseye vurmamıştı ama bu işe Blackheart ile başlayabilirdi.

"Belki de bu davranışı hak ettim" diye düşündü üzüntüyle. Yine de sonuna kadar mücadele edecekti. "Biz seninle seks yapmadık Blackheart" dedi düz bir sesle. "Biz seviştik. Arada fark var."

"Oh, tabii. Sen bu konularda çok tecrübeli olduğun için aradaki ince farkları da iyi bilirsin değil mi?"

Ferris hiç sesini çıkarmadan yatağın içinde oturup uzun uzun ona baktı. Gözleri acı ve kederle doluydu. Sonunda yorgun bir sesle konuşmaya başladı. "Blackheart, sana aşığım biliyorsun. Belki de benden önce fark ettin bunu" Onun için bu aptalca oyunlarına bir son ver artık."

Blackheart sadece baktı ona. Gözlerindeki ifadeyi okuyamıyordu Ferris. Sonunda artık sıkılmış bir sesle karşılık verdi. "Pekala, şu büyük aşkını keşfettikten sonra ne yapmayı düşünüyorsun?"

"Tanrı aşkına Blackheart! İzin ver de, biraz kendime geleyim. Yıllarca bir yığın erkeği geri çevirdikten sonra bekaretimi sana verdim. Sadece senin için asla cesaret edemeyeceğim şeyler yaptım. Damların tepesinde dolaştım. Daha ne istiyorsun?"

Blackheart'ın yüzünde ilk kez sıcak bir gülümseme belirdi. Ferris birden rahatladı. Her şeyin yoluna gireceğini hissetti. Belki biraz zaman alacaktı ama her şey düzelecekti.

"Demek beni seviyorsun öyle mi?"

"Evet."

"Yakışıklı senatör ne olacak?"

"Yakışıklı senatör evlenmek için kendisine yeni birini bulmak zorunda kalacak sanırım."

Blackheart başını hafifçe yana eğip sanki onu tartmak ister gibi baktı. "Pekala" Madem beni seviyorsun, buraya gel ve ispat et."

Ferris yerinden kıpırdamadı. Her şeyin bir sınırı vardı. "Sen gel buraya" dedi.

Blackheart bu isteği ikiletmedi.

Konu Başlığı: Ynt: Kırmızı Ayakkabılar - Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 17, 2007, 01:23:02 ÖS

BÖLÜM ON DÖRT

Ferris çarşafları çok severdi. Ne zaman alış verişe gitse değişik renklerde ve desenlerde çarşaf takımları alıp öyle dönerdi eve. Ama çarşafların aynı zamanda bu kadar erotik bir fon oluşturabileceklerini şimdiye kadar hiç fark etmemişti.

İlk kez bugün anlıyordu bunu. Blackheart hemen yanibaşında uyuyordu. Çıplak bedeni mavi üstüne beyaz çizgili çarşafların üstünde altın gibi parlıyordu. Gerekten güzel çarşafları var diye düşünödü. Elini uzatıp genç adamın alnına düşen saçları hafifçe okşadı.

Siyah çarşaflar da çok güzel duracaktı herhalde. Ya da bej. Ya da kendi yatağında serili duran mavi ve beyaz küçük iek desenli çarşaflar. Blackheartın yattığı çarşaflar ne renk olursa olsun, vücudu mutlaka böyle altın gibi parlayacaktı onların üstünde.

Eğer bir sevgilim olursa, ya da bir kocam, paramı asla bir takım seksi gecelikler almak için ziyan etmeyeceğim diye düşünödü. Yaşadığı kısa tecrübe, geceliklerin birkaç dakika içinde yere fırlatıldığını ve bir daha yüzlerine bile bakılmadığını öğretilmişti. Ferris bütün parasını çarşaflara yatırıracaktı. Siyah, sarı, bordo, iekli, izgili Blackheartın onların arasında yatarken gözlerinin önünde canlandırınca vücudu heyecanla ürperdi.

Gerçekten bir kocası veya sevgilisi olacak mıydı acaba? Blackheart uyurken masum bir ocuk gibi görünüyordu ama dün gece bu konuda hiçbir şey söylememişti Ferrise. Onun aşkını açıklamasını sevinçle kabul etmiş ama kendi duygularıyla ilgili tek bir şey söylememiş, herhangi bir teklifte bulunmamıştı. Belki de henüz hazır değildi buna. Ferrisin umutla beklemekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

Kalkmak için daha çok erkendi. Şafak yeni yeni sökmeye başlamış, gri, puslu bir günün başlayacağını haber vermişti. Blackheart az önce uykuya dalmıştı. Önlerinde uzun bir gün vardı. Ferrisin de biraz uyuması ve bütün gün boyunca ihtiyaç duyacağı enerjiyi toplamak için dinlenmesi lazımdı.

Yavaşça yorganın altına kayıp Blackhearta sarıldı. Güçlü ve sıcak bir kol beline dolanıp onu kendisine doğru çekti. Sevgilim diye mırıldandı genç adam. Ferris heyecanla bu sözlerin devamını bekledi. Ama Blackheartın düzenli solukları derin bir uykuda olduğunu gösteriyordu. İçini çekerek o da gözlerini kapadı.

Dört saat sonra Blackheart yatağın içinde doğrulmuş, uzun saçları yatağa dağılmış kadını seyreliyordu.ona sarılıp öpmemek, onunla sevişmemek için kendisini zor tutuyordu. Ama bunu yapamazdı. Daha önce yapması gereken başka şeyler vardı.

Tanrım! Şimdi bu sıcak yataktan, Francescanın yanından kalkıp aptal ve inatçı bir polis şefini mücevherleri Olivianın çaldığına ikna etmek için dil dökmek hiç içinden gelmiyordu. Üstelik dün gece söylediklerine rağmen polisi kolay kolay ikna edebileceğini de hiç sanmıyordu. Arama izni çıkarmayı reddedebilirlerdi. O zaman da bütün çabaları boşa gidecekti.

Yaşadığı son üç gün çok önemli şeyler öğretilmişti Blackhearta. Hepsinden önemlisi, bir daha asla hapishaneye girmeye dayanamayacağını anlamıştı. Birkaç saatliğine bile olsa

Zaman zaman geçmiş öylediği günler olmuştu. Gece karanlığında binaların duvarına tırmanıp, damdan dama atladığı günleri. Ama dün gece bu özlemin gerçek nedenini de anlamıştı. Bacağı sakatlandığı için bu işten kendi isteği dışında vazgeçmek zorunda kaldığını sanmıştı hep. Bunu da hep bir onur meselesi yapmıştı.

Oysa dün geceki tecrübe, bacağına rağmen duvarlara tırmanabildiğini, damlarda gezebildiğini göstermişti. İşin bütün büyüü de bir anda kaybolmuştu. İstediği anda eski mesleğini sürdürebileceğini öğrenmiş ve artık bunu sürdürmek istemediğini anlamıştı.

Belki de bu işten vazgeçmeyi çok uzun süredir istiyordu. Bacağının sakatlanmasını sadece bir bahane olarak kullanmıştı. John Patrick Blackheart bir yere yerleşip sakin bir hayat sürdürmek istiyordu artık.

Bunu Francesca'ya söylediğinde nasıl karşılayacaktı acaba?

Kate ile şehirde buluşacaklardı. Kate bu arada Trace'ı de göreceğini söylemişti. Acaba Trace'e her şeyi anlatmış mıydı? Eğer anlattıysa Trace nasıl bir tepki göstermişti? Ama Blackheart, Trace'ı iyi tanıyordu. Hiçbir zaman kimseyi suçlamaz, her şeyi olduğu gibi kabullenirdi. Kate'in yaptıklarını da her zamanki hoşgörüsüyle kabullenecekti herhalde.

□Tanrım! Umarım işler planladığım gibi gelişir. Trace de bu belayı atlatmış olur□ diye düşündü.

Von Emmerling işini hallettikten sonra Francesca-Ferris-Berdahofski-Byrd konusunu nasıl halledeceğini de düşünecekti. Dün geceki sözlerine rağmen, onun kendisini sevdiğine bir an olsun inanmamıştı. Sadece yetiştirilme tarzı ve dini inançları yüzünden, vücudunu verdiği erkeğe kalbini de vermesi gerektiğine inanıyordu. Blackheart'ı sevmiyor sadece sevmesi gerektiğine inanıyordu.

Ama Olivia Summers meselesini hallettikten sonra onun kalbini gerçekten kazanabilmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı Blackheart. Francesca'nın aşkına inanmasa da kendi duygularını biliyordu. Hayatında ilk defa, boşa geçirilmiş otuz altı yıldan sonra ilk defa aşık olmuştu. Sonuna kadar mücadele etmeden onu kaybetmeye razı olmayacaktı.

Gece olanları düşününce kendi kendine gülümsedi. Ona bir ders vermek istemişti. Birlikte olduğun insanın sana güvenmediğini anladığın anda neler hissedebileceğini göstermek istemişti. Gerçi onu tam olarak da suçlayamıyordu. Francesca, balo gecesini onun evinde geçirmekle onu kullandığını sanmıştı. Ama yine de suçluydu işte. Kayıtsız şartsız güvenmeliydi.

Ama artık güveniyordu ona Francesca. Gerçeği kendi gözleriyle görmüş, Kate'den dinlemişti. Üstelik yüksek yerlerden korkmasına rağmen onun peşinden gidecek kadar güveniyordu. Eğer böyle bir fobisi olduğunu bilse asla onu peşinden sürüklemezdi Blackheart.

Ama tek bir kelime bile etmeden onunla birlikte damlara çıkmıştı işte. Bunun için seviyordu onu Blackheart. Dağınıklığını, birden parlayıveren öfkesini, dikkafalılığını seviyordu. Sevdiklerinin bir listesini yapsa uzayıp giderdi. Ama şimdi sırası değildi. Bütün bunları daha sonra düşünecekti. Ayrıca Francesca Berdahofski'nin Phillip Merriam'ın senatör eşi olma hayalinden kolay kolay vazgeçmeyeceğinden de emindi. Dün gece söyledikleri sadece o anın heyecanı içinde söylenmiş sözlerdi. Ama Blackheart onu bu sevdadan vazgeçirmek, bu evliliği engellemek için elinden geleni yapacaktı. Onu kaybetmeyi kolayca kabullenmeyecekti.

Daha fazla dayanamayıp yavaşça eğildi ve genç kadının yanağına hafif bir öpücük kondurdu. Ferris uykulu gözlerini zorlukla açıp utangaç bir şekilde ona gülümsedi.

Blackheart hemen geri çekildi. Mümkün olduğu kadar kayıtsız çıkmasına çalıştığı bir sesle □Ben çıkıyorum□ dedi. □Ne zaman döneceğimi de bilmiyorum.□

□Ben burada beklerim.□ Ferris birden kaşlarını çattı. □Tabii sence bir sakıncası yoksa?□

□Burada kal. Eğer gidersen nasıl olsa bulurum.□ Sözlerindeki tehdit dolu ifadeyi fark edince kendi kendine lanetler yağdırdı Blackheart. Ama Ferris hiç de kızgın görünmüyordu. Yüzünde mutlu bir gülümsemeyle gözlerini kapadı.

Ferris gözlerini yeniden açtığında öğle olmuştu. Daha önce de birkaç kez uyanmış ama yanında Blackheart'ı göremeyince tekrar uyumuştı.

Yatakta yavaşça doğrulup çevresine bakındı. Açlıktan midesi gurulduyor, bir gece önce damlarda yaptığı akrobasi hareketlerinin sonucu olarak bütün kasları sızlıyordu. Sıcak bir banyoya, mükellef bir ziyafete, tabii hepsinden önemlisi de Blackheart'a ihtiyacı vardı.

Mutfağa gidip buzdolabını açtı. Birkaç yumurta ve tereyağı dışında bir şey yoktu. İçini çekerek kapağı kapattı. Sıcak ve uzun banyo hevesinden şimdilik vazgeçse iyi olacaktı. Çabucak bir duş yaptıktan sonra dışarı çıkıp yiyecek bir şeyler alacaktı.

Duştan çıktığında kendisini biraz daha iyi hissetti. Koyu bir fincan kahveyle iki aspirin içti. Karnını da doyurursa iyice dirileceğini hissediyordu.

Yün elbisesini ve uzun ölçekli ayakkabılarını giymek gelmiyordu içinden. Blackheart'ın dolabını açıp rahat bir pantolonla bir kazak aramayı düşündü. Ama hemen vazgeçti. Eşyalarını karıştırdığını sanmasını istemiyordu. Bunu da bir güvensizlik belirtisi olarak yorumlayabilirdi. Aralarında yeni kurulmaya başlayan ve henüz pamuk ipliğine bağlı olan zayıf ilişkinin yeniden zedelenmesini göze alamazdı.

Blackheart antredeki masanın üstüne yedek anahtarları bırakmıştı. Onları alıp çantasına attıktan sonra evden çıktı ve en yakın marketin yolunu tuttu.

Alişveriş yapması sandığından da uzun sürdü. İlk girdiği marketten taze ekmek ve sandviçlerle peynir almış ama aradığı kurabiyeleri bulamamıştı. Dışarıda nefis bir hava vardı. Soğuk ama güneşli. Ferris serin havayı keyifle içine çekerek biraz daha yürüdü. O kurabiyeleri mutlaka bulmak ve Blackheart geldiğinde ona da yedirmek istiyordu. Çevredeki bütün fırınları ve pastaneleri dolaştıktan sonra nihayet epey uzaktaki küçük bir dükkanda aradıklarını buldu. Blackheart'ın sokağına döndüğünde taşıdığı ağır torbalar yüzünden kolları sızlıyor, midesi isyanla feryat ediyordu. Bir an önce eve girip bir şeyler yemek için o kadar telaş ediyordu ki, kaldırım kenarına park etmiş, küçük siyah Porsche'yi son anda fark etti. Ferris'in hiç de yabancı olmadığı, güzel bir arabaydı bu. Birden kalbinin atışları hızlanmaya başladı. Aynı anda Blackheart'ın apartmanının önündeki merdivenlerden inen ince uzun vücudu da fark etti.

Aralarında en az yüz metre mesafe olmasına rağmen, Olivia Summers'ı hemen tanıdı. Telaşa geri çekilip yandaki binanın bahçe duvarının arkasına saklandı. Olivia yüzünde memnun bir gülümsemeyle Porsche'nin kapısını açtı ve direksiyona geçti. Soğuk mavi gözlerinde bir zafer işareti vardı. Öyle bir zafer ifadesi ki, motoru çalıştırıp arabayı hızla hareket ettirdiğinde biraz uzaktan kendisini şaşkınlıkla izleyen Ferris'i bile fark etmesini engellemişti.

Ferris deli gibi koşup apartmandan içeri girdi. Asansör meşguldü. Son hızla merdivenlere atıldı. Beşinci kata çıktığında nefes nefeseydi. Heyecanla Blackheart'ın dairesinin kapısına geldi.

Kapının görünüşünde hiçbir değişiklik yoktu. Ama ne bekliyordu zaten? Olivia'nın kapıyı kırmış olmasını filan mı? Titreyen parmaklarla çantasındaki anahtarları kilide soktu ve çevirmeye çalıştı. Ama aynı anda dondu kaldı. Çıkarken kapıyı kilitlemeyi unuttuğunu ancak şimdi hatırlayabiliyordu.

İçeri girdiğinde evi bıraktığı gibi buldu. Sessiz ve dağınık.

Aynı anda korkuyla bir şey daha hatırladı. Dün gece içeri girdiklerinde Olivia'nın baş ucundaki lambayı açık bulmuştu. Sonra çıkarken de hayatının en büyük aptallığını yapmış ve söndürmüştü.

Küçük bir ayrıntı olmasına rağmen Olivia gibi bir kadın bu tür ayrıntıları atlamayacağını göstermişti işte. Ve bugün buraya gelmiş, Blackheart'ın evine girmişti.

Ne yapmış olabilirdi? Hiç kimse yokken Blackheart'ın apartmanına gizlice girmesinin nedeni ne olabilirdi? Tek bir şey. kuşuları kendi üstünden uzaklaştırıp Blackheart'ın üstüne yükleyecek bir şeyler yapmış olmalıydı. Trace ile Kate'in başını derde sokması Olivia için yeterli değildi. Eğer Blackheart'ı suçlayabilirse, polisin ilgisini onun üstüne yoğunlaştırabilirse, bu işten çok daha kolay sıyrılabileceğini düşünmüş olmalıydı. Üstelik polis Blackheart'ı bir kere daha tutuklarsa, bir daha bırakmazdı.

Ferris deli gibi apartmanı aramaya başladı. Olivia buraya mutlaka bir şey bırakmış olmalıydı. Blackheart'ı yıllarca hapiste tutmaya yarayacak bir şey. sahte mücevherlerin makbuzu olabilirdi örneğin. Tabii bu işi yapanlar makbuz veriyorlarsa. Ya da gerçek Von Emmerling zümrütleri.

Gardıropta ve çekmecelerde elbiselerden başka bir şey yoktu. Çalışma masasında da sadece kağıtlar vardı. Mantıklı bir şekilde düşünmeye çalışıyor, suç unsuru sayılabilecek bir şeyin nereye gizlenmiş olabileceğini tahmin etmeye çalışıyordu. Ama öyle bir paniğe kapılmıştı ki, beyni doğru dürüst çalışmıyordu. Yatağın, kanepelerin, koltukların altını çılginlar gibi aradı. Hiçbir şey yoktu. Bir çekmecedeki tabancayı görünce korkuyla geri çekilip hızla kapadı.

Yoo, olamaz diye düşündü. Olivia, Blackheart'ı cinayetle suçlamayı planlamış olamaz. Üstelik ortada cinayet de yoktu. Ama yine de kontrol etmek zorundaydı.

Çekmeceyi tekrar açıp, siyah çirkin metal parçasına yüzünü buruşturarak baktı. Sonra titreyen parmaklarla eline alıp burnuna götürdü. Barut kokusu yerine metal ve yağ kokusu geldi burnuna. Eğer kısa bir süre önce kullanılmışsa bile bunu gösterecek herhangi bir şey yoktu. Ürpererek tabancayı yerine koydu ve çekmeceyi hızla kapattı.

Nereye koydu? Tanrım! Nereye koydu? Koşarak evin içinde dolaşmaya devam etti. Kanepenin üstündeki yastıkları kaldırıp tekrar yerlerine fırlattı. Birden aklına gelen bir düşünceyle buz kovaasına baktı. Ama içinde üç parmak sudan başka bir şey yoktu.

Mutfak diye mırıldandı birden. Mutfağı ara kızım. Orada da bir yığın çekmece var. Buzdolabına da bak.

Çekmeceleri hızla boşaltıp yere döktü. Buzdolabını, rafları, tabak bardak dolaplarını hızla aradı. Ama hiçbir şey bulamadı. Mutfak savaş alanına dönmüştü. Alışverişten dönerkem getirdiği torbalar yere saçılmış, uzun uzun arayarak bulabildiği kurabiyelerin bir kısmı yerde ezilmişti. Birden tezgahın üstündeki kahve kutularını fark etti. Blackheart gibi kahve manyağı bir adam neden iki kutu kahve birden almıştı acaba? Birincisi bittikten sonra ikincisini alsa ve taze taze içse daha akıllıca olmaz mıydı? Üstelik boş buzdolabına bakılırsa, herhangi bir şeyi stok etme alışkanlığı olmadığı da anlaşılıyordu. Üstelik bunlar çekirdek kahveydi. Blackheart'ın çekirdek kahve kullanmadığını daha dün burada Kate'e kahve pişirirken görmüştü Ferris.

Titreyen parmaklarla kutulardan birini aldı. Neden bu kadar ağırdı bu kutu? Kapağını açıp kutuyu ters çevirdi. Çekirdek kahveler yağmur gibi yere saçıldı. Ama kutunun tamamı kahveyle dolu değildi. Aynı anda Von Emmerling zümrütleri de plastik bir torbaya sarılmış olarak tezgahın üstüne düştü.

☐Tanrı cezanı versin Olivia! Tanrı cezanı vesin!☐

Telefonun başına koşup titreyen parmaklarla numarayı çevirdi. Hattın öbür ucundan cevap veren ses Patrick Blackheart'ın orada olduğunu ama toplantıda olduğu için kendisine haber verilemeyeceğini söylüyordu. Eğer bir mesajı varsa☐

Ferris ahizeyi yerine bıraktı. Nasıl bir mesaj bırakacaktı ki? ☐Çalınmış mücevherler şu anda senin evinde. Ama hiç kimseye bir şey söyleme. Hemen buraya gel☐ diye mi not bırakacaktı?

Blackheart biraz sonra yanında polislerle birlikte Olivia'nın apartmanına gidecek ama orada hiçbir şey bulamayacaklardı. Karşılık olarak Blackheart'ın evinin aranmasını isteyeceklerdi. Ferris mücevherleri buradan kaçırabilir ve onları başka bir yere götürebilirdi. Ama sonra ne yapacaktı? Üstelik, bu işi planlayanın Olivia olduğunu bir daha asla ispat edemeyeceklerdi polise.

Seçim şansı yoktu. Tereddüt edecek, korkacak, düşünecek zamanı da yoktu. Yapabileceği bir tek şey vardı.

☐Hayatım ne oldu?☐ Telefonu açan Regina'nın sesi kaygıyla yükseldi. ☐Korkmuş gibisin.☐

☐Regina, bana büyük bir iyilik yapabilir misin? Olivia ile Dale'i ara ve sana gelmelerini söyle. Bir bahane bul. Bir şey unuttuklarını filan☐☐

☐Onlar şu anda evde değil☐ diyerek sözünü kesti Regina.

☐Evde değiller mi?☐

☐Az önce Blackheart karakoldan telefon etti. Olivia ile Dale'i sorguya çekilmek üzere oraya getiriyorlarmış. Olivia Summers'dan hiç hoşlanmam ama onun böyle bir şey yapmış olabileceğine hala inana☐☐

☐Hoşçakal Regina.☐ Ferris onu dinlemeden telefonu kapadı. Çok geç kalmıştı. Olaylar çığrından çıkmıştı anlaşılan. Olivia ile Dale'i önce sorguya çekecekler, sonra da birlikte gidip arama yapacaklardı demek.

Deli gibi yatak odasına koşup dün gece giydiği pantolonu ve kazağı sırtına geçirdi. Pantolonun cebi epey büyüktü. Mücevherleri mutfakta bulunduğu ambalaj kağıdına sarıp cebine yerleştirdi. Blackheart'ın kredi kartıyla dün gece kullandığı araçları yanına almayı da ihmal etmedi.

☐Tanrım, yardım et bana! Umarım dün geceki tecrübeden bir şeyler kalmıştır aklımda.☐

Yeniden o damlara çıkacağını hatırlayınca korkuyla ürperdi. Aslında Olivia'nın apartmanına servis kapısından da girebilirdi. Eğer yanında Blackheart olsa bunu kolaylıkla yapabilirlerdi. Ama Ferris, Blackheart kadar tecrübeli değildi. Kilitli servis kapısını açmayı başaramazsa, her şey mahvolabilirdi. O yüzden yine çatıdan girmek zorundaydı eve.

☐Umarım geç kalmam,☐ diye düşündü.

Konu Başlığı: Ynt: Kırmızı Ayakkabılar - Anne Stuart
Gönderen: şirin üzerinde Temmuz 20, 2007, 01:02:35 ÖS

BÖLÜM ON BEŞ (Final)

☐Yine mi sen?☐ Resepsiyondaki kadının dudakları arasında sönmüş bir sigara vardı. Ferris'i şöyle bir süzdükten sonra gözlerini yine önündeki gazeteye çevirdi. Kırmızı ojeli uzun sivri tırnaklarını masanın üstünde hafifçe tıklattı. ☐Yirmi dolar.☐ Bu arada başını kaldırma zahmetine bile katlanmadan kayıt defterini ileri uzatmıştı.

Ferris imzasını yıllardır Berdahofski olarak atmamıştı. Bir an durakladıktan sonra kalemi eline aldı ve defteri imzaladı. Sonra çantasından yirmi dolar çıkartıp kadına uzattı. □Yukarıda mı buluşacaksınız□ dedi tatsız bir sesle.

□Ah□ şey□ evet.□

□Öyleyse beş dolar daha□

□Beş dolar daha mı?□

□Evet. Farklı durumlarda farklı tarife. Bu işin risklerini de düşünmek zorundayız öyle değil mi?□ son beş doları da aldıktan sonra başını salladı. □Size yine aynı odayı vereceğim. Dün gece kullanmamışsınız nasıl olsa. Ama bak tatlım, bu sefer kavga etmek için o kadar acele etme olur mu? Sonra anahtarı getirmeyi de unutma.□

Ferris onun sözlerini tamamlamasını bile beklemeden telaşla asansöre yürüdü.

Bu sefer odaya girip biraz bekleyecek kadar bile zamanı yoktu. Doğru dokuzuncu kata çıkıp çatıya açılan kapının önüne geldi. İşte yine başlıyordu. İyi bir gözlemci olup olmadığı şimdi ortaya çıkacaktı. Titreyen parmaklarla cebindeki küçük metal parçasını dikkatle kilide soktu.

Sanki aradan asırlar geçmişti. Alnı ve elleri ter içinde kalmış, ama kilidi açmayı bir türlü becerememişti. Bir kere daha deneyecek, eğer başaramazsa bu işten vazgeçecekti. Bütün dikkatini toplayıp manikür törpüsüne benzeyen aleti yavaşça kilidin içinde çevirdi.

□Tanrım! Başardım! Başardım işte!□ bir sevinç çılgılığı atmamak için kendini zor tuttu.

O kadar sevinmişti ki, ilk iki damı nasıl geçtiğini fark etmedi bile. Üstelik bu işler gündüz vakti daha da kolay oluyordu galiba. Masmavi gökyüzünün altında yürürken gece karanlığının yarattığı korku da insanın aklına gelmiyordu.

İpin ucuna bağladığı kancayı karşı binanın çatısındaki anten direğine tutturması için drt kere atması gerekti. Oysa Blackheart ilk atışta başarmıştı bunu. Eldivenlerini giyip iki binanın arasında uzanan ipe korkuyla baktı.

□Tanrım! Bana yardım et□ diye mırıldandı. Sonra daha fazla düşünmeden ipe asılıp yavaş yavaş karşıya geçmeye başladı.

Bir dakika sonra güneşte iyice kızmış beton zeminin üstünde karınüstü yatıyordu. Bunu da başarmıştı işte. Şimdi sıra en zorundaydı. Derin bir nefes alıp çatının öbür ucuna yürüdü.

Olivia□nın apartmanı tam karşındaydı. Ama o korkunç uçurumu atlaması gerekiyordu önce. Dün gece de çok korkmuştu. Ama hiç olmazsa dün gece yanında Blackheart vardı. Dengesini kaybettiğinde güçlü kollarıyla onu yakalamış ve kurtarmıştı. Ya şimdi?

□Aklını başına topla kızım. Eğer düşüp ölürsen Olivia elini kolunu sallaya sallaya etrafta dolaşacak. Üstelik Blackheart da arkasından biraz üzülüp sonra başka kadınların peşinden koşmaya başlayacak. Buna izin veremezsin değil mi? Blackheart□ı başka kadınlara bırakamazsın değil mi?□

Dikkatle ve yavaş yavaş birkaç adım geri çekilip hızla öne atıldı.

□Öff! Kahretsin!□ Olivia□nın apartmanının çatısında yatarken dişlerinin arasından söylendi. Ferris düşmüştü. Dizi acıyor, avuçlarının içi kanıyordu.

Birkaç dakika hareketsiz yatıp derin derin nefes aldı. Sonra sevinçle fırladı. Başarmıştı işte. Başarmıştı sonunda!

Bu kadar tehlikeden sonra Olivia□nın terasına atlamak çocuk oyuncuğu gibi geldi. Dizinin acısını umursamamaya çalışarak usulca içeri baktı. Ev boş görünüyordu. Ne Olivia ve Dale ne de polisler. Henüz karakolda olmalıydılar.

Pantolonunun cebinden Blackheart□ın kredi kartını çıkardı. İnce plastiği teras kapısının arasına soktuğunda parmakları titriyordu. Ne demişti Blackheart? □Nazik davran. Sevgilinle konuşur gibi.□

O ne kadar kolay yapıyordu bu işi. Kartı kapının arasına sokuyor, sonra yavaşça itiyordu. Kilit de hemencecik açılıyordu. Kendisi neden bu kadar zorlanıyordu sanki? Bildiği bütün duaları sıralayarak kartı tekrar aynı yere soktu. Bu kadar yol katettikten sonra geri dönemezdi. Mutlaka bu kapıyı açacaktı. Blackheart□ın sözlerini kafasında tekrarlamaya başladı. □Nazik

davran. Sevgilinle konuşur gibi. □ Hafif bir □klik□ sesi kilidin açıldığını müjdeledi.

Bomboş ve sessiz eve girdikten sonra derin bir nefes alıp doğru yatak odasına koştu. Banyonun önünden geçerken bir şey dikkatini çekti. İçerideki gizli odanın kapısı açıktı. Bütün o kameralar, kasetler, video cihazları gitmiş, yerine bir masayla bir daktilo konmuştu. Sessiz ve sakın bir çalışma odası gibi. Yüzünde alaycı bir tebessüm belirdi. Olivia polislerin geleceğini hesaplamış ve her şeyi ona göre düzenlemişti.

Yatak odasına gidip kağıt sepetinin boş olduğunu görünce birden paniğe kapıldı. Mendil kutusu yerinde değildi. Mücevherleri de öyle ortada bırakamazdı tabii. Sonra birden ille de oraya koyması gerektiğini hatırladı. Kısa bir araştırmadan sonra polislerin bulabileceği herhangi bir yere bırakması yeterliydi.

Aslında polisin arama izniyle buraya geleceğinden de emin değildi. Blackheart onları ikna etmeyi başarabilecek miydi acaba? Olivia□nın hakkındaki iddialara karşı çıkacağı ve evinin aranmasına itiraz edeceği açıktı. Ama büyük bir ihtimalle pek fazla direnmeyecekti. Nasıl olsa mücevherleri Blackheart□ın evine bırakmıştı. Evini aramalarına izin verecek, hiçbir şey bulunamayınca da Blackheart□ın evinin aranmasını isteyecekti. Planlarını buna göre yapmıştı. Von Emmerling zümrütleri Blackheart□ın kahve kutusunun içinden çıkınca da zaferinin keyfini yaşayacaktı.

Olivia□nın ipek çamaşırlarının olduğu çekmece en iyisiydi galiba. Olivia çekmecelerinin ve çamaşırlarının yabancılar tarafından karıştırılmasından hiç hoşlanmayacaktı kuşkusuz. Ama hiçbir şey bulamayacaklarından emin olduğu için yüzünde soğuk bir tebessümle polislerin işlerini bitirmesini bekleyecekti. Von Emmerling zümrütleri o çamaşırların altından çıktığı zaman ne yapacaktı acaba? Yine soğuk soğuk gülümsemeyi başarabilecek miydi?

Bütün bunları görebilmeyi ne kadar çok isterdi Ferris. Bir yere saklanabilse ve Olivia□nın tepkisini izleyebilse□ Ama böyle bir tehlikeyi göze alamazdı. Kağıda sarılı mücevherleri ipek çamaşırlardan birinin altına dikkatle yerleştirip çekmeceyi kapattı. Şimdi hiçbir iz bırakmadan buradan uzaklaşması gerekiyordu.

Bütün bunlar dün geceki budalalığı yüzünden gelmişti zaten başına. O lambayı açık bulduğunu hatırlayabilse ve kapatmasa, Olivia da evine girildiğini anlamayacak ve bugünkü maceraya hiç gerek kalmayacaktı.

Dizi şişmeye başlamıştı artık. Bir an önce bu evden çıkması gerekiyordu. Yirmi kat merdiveni inmesi biraz zaman alacaktı. Ama bu sefer çok acele etmeyecekti. Yorulduğunda biraz durup dinlenecekti. Servis kapısından sessizce çıkıp boş merdivenlerden ağır ağır inmeye başladı. Aşağıdan bir taksiye binip önce Oakland□a doğru gidecekti. Tedbirli olmak her zaman iyiydi. Bunu da Blackheart□dan öğrenmişti. Bir iki saat sokaklarda oyalandıktan sonra Blackheart□ın evine dönebilir ve onun kollarına atılabilirdi.

□Olivia□nın yüzündeki ifadeyi gördün mü?□ diye üçüncü kez sordu Rupert. □Öfkeden deliye dönmüştü.□

□Evet, çok hostu□ diye karşılık verdi Blackheart. Bir buçuk saat kadar sonra avukatıyla birlikte evinin merdivenlerini çıkıyorlardı. □Anlayamadığım bir şey var yalnız. Neden o kadar şaşırdı acaba? Hem mücevherleri sakladığı yeri de neden değiştirdiğini anlayamadım. O zümrütleri çamaşır çekmecesine saklamak Olivia gibi akıllı bir kadına uygun bir davranış değil pek.□

□Kocası da senin gibi düşünüyordu galiba.□ Rupert keyifli bir kahkaha attı. □Her şeyi unutup birbirlerine girdiler. Polis bile zümrütlerle ilgileneneğine karı-koca kavgasını ayırmak zorunda kaldı. Çok hoşuma gitti. Gerçekten çok hoşuma gitti.□

□Yine de anlayamadığım bazı şeyler var□ diye mırıldandı Blackheart. □Olivia önce çok sakın ve soğukkanlıydı. Mücevherleri görünce gerçekten şaşırdı. Neden? Üstelik o gizli oda da boşaltılmıştı□□

□Bu soruların cevabını sen benden daha iyi biliyorsun sanırım. Ama sakın anlatmaya kalkma. Dün geceyi nerede geçirdiğini ve neler yaptığını öğrenmek istemiyorum Patrick.□

□Rupert sen benim avukatımsın. Neler yaptığımı öğrenmeye herkesten daha çok hakkın var.□ Blackheart gülümseyerek yanındaki kısa boylu adama baktı.

□Belki ama öğrenmek istemiyorum oğlum. Her şey yoluna girdiği için keyfim yerinde. Neşemi kaçırarak şeyler anlatma bana.□

□Pekala. Sen bilirsin.□ Blackheart omuzlarını silkerek evinin kapısını açtı. İçerisi karanlık ve sessizdi. Francesca onu bekleyeceğini söylemişti. Ama nereye gitmişti Tanrının cezası?

Huzursuzluğunu gizlemeye çalışarak ışığı yaktı. □Ferris nerede bilmiyorum ama biraz sonra döneceğinden eminim□ dedi.

□Sen de bizimle yemeğe kalır mısın?□

Rupert birden gülmeye başladı. □Kate ile Trace çok komiktiler değil mi? Kate□in soyguna yardımcı olduğunu öğrenmek Trace□i hiç etkilemedi. Birbirlerine nasıl bakıyorlardı gördün mü?□

□Trace hayatımda tanıdığım en hoşgörülü insanlardan biridir. Kate□in ne yaptığı değil, şu andaki duyguları önemli onun için. Sanırım o da uzun süredir Kate□den hoşlanıyordu ama bunun farkında değildi. Bundan sonra işler yoluna girecek, eminim.□

Rupert alaycı bir tavırla gülümsedi. □Aşk garip bir şey değil mi?□

Blackheart gülümsedi. Bir ay önce, hatta on gün önce kendisi de Rupert gibi düşünüyordu. Aşka alayla bakıyordu. Ama şimdi değil. □Aşk güzel şey□ diye mırıldandı. Sonra birden durdu.

□Bir şey mi oldu Patrick?□

□Bu ev aranmış.□

□Saçmalama Patrick.□ Gerçi biraz dağınık ama sen de pek düzenli bir insan olduğunu iddia edemezsin değil mi?□

□Daha fazla dağıtmasına gerek yoktu zaten.□ Blackheart hızla çekmeceleri, dolap kapaklarını açmaya başladı. □Bol bol zamanı vardı. Her şeyi ortaya dökmeye ihtiyacı yoktu.□

□Ne demek istiyorsun? Herhalde Ferris□in yaptığını düşünmüyorsun□□

Blackheart buz gibi bir ifadeyle avukatına döndü. □Tabii ki o yaptı. Evden çıktığımda onu burada bıraktım. Anahtarlar da masanın üstündeydi. Başka biri girmiş olamaz. Kapının kilitli olması gerekirdi.□

□Biraz düşün oğlum. Neden böyle bir şey yapmış olsun? Mücevherlerin Olivia□da olduğunu biliyordu. Belki de sadece merakından karıştırmıştır biraz ortalığı. Kadınlar böyledir biliyorsun.□

□Basit bir merak yüzünden bu kadar aranmaz. Bana güvenmiyordu. Her şeye rağmen bu işle uzaktan yakından bir ilgim olduğunu düşündü. Eski mesleğimi sürdürüp sürdürmediğimi görmek istedi. Tanrı cezasını versin! Bana hiçbir zaman güvenmedi!□ Blackheart öfkeden deliye dönmüştü.

□Dinle Patrick! Ona bir şans tanı. Böyle davranması için belki mantıklı bir açıklaması vardır.□

□Evet mantıklı bir açıklaması var. Bana duyduğu güvensizlik!□ genç adam yorgun bir tavırla kanepeye oturdu. □Bana bir içki getirir misin Rupert? Sert bir şey olsun. Bir tane de kendine al.□

Aynı anda ön kapının açıldığını duydular Rupert arkadaşına baktı. □Pekala oğlum. Ama herhangi bir suçlamada bulunmadan önce iyi düşün. Mutfakta beklememi ister misin?□

□Umrumda bile değil. nasıl istiyorsan öyle davran.□

Ferris içeri girerken Rupert da telaşla mutfığa geçip gözden kayboldu.

□Çok yorgun görünüyor□ diye düşündü Blackheart. Ama içinde en ufak bir acıma ve sevgi duygusu yoktu. Ferris anahtarları masanın üstüne bıraktıktan sonra başını kaldırdı ve onu gördü. Yüzü birden sevinçle aydınlanmış, hafifçe topallayarak ona koşmuştu.

□Blackheart, döndün demek?□ dedi neşeyle. □Neler oldu?...□ Ama genç adamın yüzündeki ifadeyi görünce birden durakladı. Kanepeye oturmuş, buz gibi gözlerle kendisine bakıyordu. □Ne oldu? Olivia□yı tutuklamadılar mı?□ diye sordu.

□Tutukladılar. Mücevherleri de buldular. Dale hemen bülbül gibi konuşmaya başladı. Sorun yok. Trace serbest bırakıldı. Rupert□in söylediğine göre Kate de önemli bir ceza almayacak. Bu işe zorla sokulmasını hesaba katmak zorunda kalacaklarmış.□ Blackheart kupkuru bir sesle açıklamasını bitirdi.

□Öyleyse ne var?□ Ferris tedirgin bir şekilde ona baktı. □Blackheart her şey yoluna girdi baksana. Asla inanmayacağını biliyorum ama bu arada neler yaptığımı sana anlat□□

□Neler yaptığını anlatmaya gerek yok.□ Blackheart buz gibi bir sesle onun sözünü kesti. □Her şey açık, görüyorum.□ Sonra

birden korkunç bir öfkeyle bağırmaya başladı. □Bana asla güvenmedin değil mi? Söylediğin bütün o güzel sözlerle rağmen bana asla güvenmedin. Senin gözünde güvenilirmez bir hırsızdan başka bir şey olamadım ben. Öyle değil mi?□ eğer başını kaldırıp Ferris□in yüzüne baksa oradaki şaşkınlığı ve acıyı görürdü ama bakmıyordu. Gözlerini duvardaki bir noktaya dikmiş öfkeyle konuşuyordu. □Söylesene neden yaptın bunu?□

□Neyi yaptım?□ diye sordu Ferris son derece sakin bir sesle.

□Evimi aramadın mı?□

□Evet aradım.□

□Aradığını buldun mu bari?□

□Evet buldum.□ Ferris hiç kıpırdamadan durup uzun uzun onun yüzüne baktı. Sonra yavaşça konuştu. □Hoşça kal Blackheart.□

Kapının yavaşça kapandığını duyana kadar başını bile çevirmedi genç adam. Sonra yüksek sesle bildiği bütün küfürleri sıralamaya başladı.

Rupert elinde içki bardağıyla mutfak kapısında göründü. □Gördüğüm kadarıyla onu gönderdin. Söylediklerimi düşünmedin bile değil mi?□

□Senin tavsiyelerine ihtiyacım olduğu zaman söylerim ve parasını da öderim□ diye bağırdı birden Blackheart.

□Yine de sana söylemem gereken bir şey var.□ Rupert elindeki bardaklardan birini ona uzatarak kendisi de koltuğa oturdu. □Mutfak tam bir keşmekeş içinde. Orayı ararken epey acelesi varmış anlaşılan.□

□Eee?□

□Kahve kutusu boş. Kahveler de yere dökülmüş.□

□Belki de kahvemi beğenmemiştir. Ne var yani bunda?□

□Ama bildiğim kadarıyla sen çekirdek kahve kullanmazsın Patrick. İçeridekiler senin kahven değil.□

Blackheart ilk kez yüzünde meraklı bir ifadeyle ona baktı. □Evet haklısın. Kafandan neler geçiyor söyler misin lütfen Rupert?□

□Sen her şeyi daha iyi bilirsin oğlum. Benim tavsiyelerime de ihtiyacın yok ama söylemeden duramayacağım. Olivia□nın mücevherleri sardığı ambalaj kağıdını hatırlıyor musun? Aynısı içerde var. Üstelik de yırtılmış bir halde.□

Odada uzun bir sessizlik oldu. Blackheart arkadaşının yüzüne boş gözlerle baktıktan sonra birden ayağa fırladı. □Ben budalanın tekiyim!□ Deli gibi koşup merdivenlerden aşağı baktı. Ama yoktu. Francesca gitmişti.!

Gözlerini masanın üzerine çevirdiğinde dişlerinin arasından bir küfür daha savurdu. Anahtarların yanında köşesi yırtılmış kredi kartı, törpüsü ve o pis otel odasının anahtarları duruyordu.

Ferris eve döndüğünde Blackie hemen üstüne atladı. Hayvanı yavaşça okşadıktan sonra tekrar yere bıraktı. Blackheart□ın pantolonunu ve kazağını çıkarıp üstüne bir sabahlık giydi. Dizi iyice şişmiş, avuçlarındaki sıyrıklar kızarmıştı. Topallayarak banyoya gitti. Her şeyden önce sıcak bir banyoya ihtiyacı vardı. Sonra da bir şeyler yiyecekti. Bu arada da John Patrick Blackheart□ı asla düşünmeyecekti.

Kapı çalındığında mutfaktaydı. Önce açmamayı düşündü. Eğer Blackheart ise nasıl olsa içeri girmenin yolunu bulurdu.

Zil tekrar çalınca topallayarak kapıya gidip göz deliğinden baktı. Ama kocaman kırmızı güllerden başka bir şey göremedi.

□Benim□ dedi ince bir ses. □Yandaki komşunuz Mrs.Melton. bunları bu sabah işze getirdiler. Ben aldım.□

Ferris hayal kırıklığını gizlemeye çalışarak kapıyı açtı ve kadını içeri davet etti.

□Siz yoktunuz□ diye konuşmaya devam etti kadın. □Ben de bana bırakabileceklerini söyledim. Ama sanırım hemen sulamanız gerekiyor.□

□Kim göndermiş?□ saçma bir soruydu bu. Eğer sabah gönderilmişse Blackheart□dan olamayacağı açıktı.

Mrs.Melton hakarete uğramış gibi başını yukarı kaldırıp □Hiçbir fikrim yok Miss Byrd. Herhalde üstündeki kartı okuduğumu düşünmüyorsunuz değil mi? Meraklı komşulardan değilimdir ben.□

Mrs.Melton tam da o meraklı komşulardandı. Ama Ferris bu konuda bir şey söylememeyi tercih etti. Güllerin arkasındaki kartı ararken kadın yeniden konuşmaya başladı.

□Şurada arkada olması gerek. okumadım ama orada olduğunu görmüştüm.□ Ve birden kıpkırmızı kesildi.

□Anlıyorum,□ yazıyordu. □Sevgiler, Phillip.□

Neyi anlıyordu acaba? Veda çiçekleri ve kartıydı bunlar. Bu açıktı. Ama neyi, nasıl anlamıştı acaba Phillip?

Belki de böylesi daha iyi olmuştu. Phillip□in yüzüğünü bulup ona göndermeli ve bu işi burada bitirmeliydi. Herhangi bir acı söze ve tartışmaya meydan bırakmadan.

Ferris□in tek umudu Regina ile dostluklarının sürmesiydi. O kadını çok seviyordu. Oğlundan çok daha fazla.

Ama Phillip□in yüzüğünü hiçbir yerde bulamadı. Aklına gelen her yere baktı. Yatağın altına, çekmecelere, elbiselerinin, ceketlerinin ceplerine. □Paniğe kapılma kızım□ dedi kendi kendine. □Nail olsa bulacaksın. Şimdiye kadar herhangi bir şeyini kaybettin mi? Sadece ortalık biraz dağınık. O yüzden bulamıyorsun.□

Kafasına takılan bir düşünceden huzursuz oldu. Yüzüğü balo gecesinden beri görmemişti. Yoksa Olivia kaşla göz arasında onu da mı yürütmeyi başarmıştı.

Epey geç olmuştu. Neredeyse gece yarısı. Sonunda arama faaliyetine son verip yatak odasına yürüdü. O odaya girmek çok zor geliyordu. Ama bu çok saçmaydı. Üç yıldır bu evde oturuyor, geceleri o odada yatıyordu. Bir gecenin anısı yüzünden oradan kaçamazdı.

Ama kendisine zerre kadar acımıyordu. Hırsızlık olayın ortaya çıktığında konuşmasına bile fırsat vermeden Blackheart□ı suçlamış, ona güvenmediğini göstermek için elinden gelen her şeyi yapmıştı.işte şimdi de o güvenmiyor, onu dinleme zahmetine katlanmıyordu. Bunu hak etmişti.

Yatağın içinde kıvrılıp uzaktan kumanda aletinin düşmesine basarak televizyonu açtı. Kahretsin! On ikinci kanalda yine o soygun filmlerinden biri vardı. Düşmeye tekrar basıp televizyonu kapattı. O kocaman yatakta tek başına yatıp □Hırsız Yakalandı□ filmini seyredemezdi.

Başını yastığa bırakıp gözlerini çarşafa dikti. Şarap rengi bu çarşafları yeni sermişti. Blackheart□ın çıplak vücudu bu çarşafların üstünde nasıl dururdu acaba?

Kahretsin! Ne yaparsa yapsın Blackheart□ı aklından çıkaramıyordu. En iyisi yine o filmi seyretmekti galiba.

Düşmeye bastıktan sonra yastığını kucağına alıp dizlerini göğsüne doğru çekti ve gözlerini televizyona dikti. Cary Grant, Grace Kelly ile birlikte kanepede yan yana oturuyordu. Tabii Blackheart, Cary Grant değildi ama yine onu hatırlamıştı işte. Sıcak vücudunu, gülen gözlerini, alaycı bir kıvrımla bükülen dudaklarını□ üzüntüyle içini çekti. Belki kalkıp bir şeyler yese üzüntüsünü unutmasına yardımcı olurdu.

□O çiçekleri kim gönderdi?□

Ferris hiç kıpırdamadı. O sıcak ve yumuşak ses belki de hayalinin ürünüydü. Belki de ölmüş, cennete gitmişti. Yavaşça başını kaldırıp Blackheart□ın pişmanlık dolu gözlerine baktı.

□Phillip□ diye fısıldadı.

□Söylemesi gereken önemli bir şey mi varmış?□ Blackheart□ın sesi son derece doğaldı. Blackie□yi kucağına almış yavaşça tüylerini okşuyordu.

□Sanırım veda etmek istemiş.□ Ferris birden gücünü toplayarak gülümsemeyi başardı. □Beni terk etti. İstersen çiçekleri çöpe atabilirsin.□ Nefesini tutarak onun tepkisini bekledi.

□Attım bile.□ Blackie birden yere atlayıp oturma odasına doğru kayboldu.

□Phillip□in verdiği nişan yüzüğünü bulup ona göndermem gerekiyor.□ Ferris ne söyleyeceğini bilemediği için aklına gelen ilk şeyi söyledi. □Her tarafı aradım ama bulamadım.□

□Onu çalmakla mı suçluyorsun beni?□ diye sordu Blackheart. Ferris birden yerinden sıçradı.

□Hayır! Tabii ki hayır. Böyle bir şeyi□□

□Ama ben çaldım□ dedi genç adam yumuşak bir sesle.

□Ne□ ne dedin?□

Blackheart gülümsedi. □Ne yapayım dayanamıyorum. Orada durduğunu görünce avuçlarımın kaşınmaya başladığını hissettim.□

Ferris hiçbir şey söylemeden ona uzun uzun baktı. □Sonra ne yaptın?□

□Phillip□e gönderdim. Yalnız bu arada yüzüğü senin değil, benim gönderdiğimi belirtmeyi unuttum sanırım. Pek önemli olmadığını düşündüm.□

□Neden aldın yüzüğü?□

Genç adam omuzlarını silkti. □Sanırım dayanamıyorum. Ne kadar iyi niyetle hareket edersem edeyim, Son dakikada içimdeki şeytan dürtüyor ve aldığım bütün kararları unutuyorum beni hizaya sokacak birine ihtiyacım var.□

□Nasıl birine?□

□Şey□ Duvarlara tırmanabilecek, gerektiği zaman benimle birlikte damdan dama atlayabilecek birine. Hatta kafasına koyduğu zaman bütün bu işleri tek başına yapacak birine.□

Ferris nefesinin kesildiğini hissetti. □Peki, öyle biri seni daha fazla cesaretlendirmez mi?□

□Yoo, hiç sanmıyorum. Yüksek yerlerden korktuğu için bu işi sık sık tekrarlamak istemeyecektir. Sadece çok gerektiği zaman birlikte gidebiliriz.□

□Evet anlıyorum□ diye mırıldandı Ferris yumuşak bir sesle. □Bu aradığın kişinin başka şeylere de ihtiyacı olacak mı?□

□Evet. Bir kredi kartı alması gerek. benimki epey yıpranmış. Hatta bir ucu da yırtılmış. Bu durumu şirkete nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Bu arada, bazı yasadışı aletlere de ihtiyacı olacak. Benimkilerin bir kısmını bulamıyorum. Zaten son günlerde çok şey kaybediyorum.□

□Öyle mi?□

Blackheart başını sallayarak yatağa yaklaştı. □Örneğin sekreterimi ortağıma kaptırdım. Gözleri birbirlerinden başkasını görmüyor.□

□Harika. Başka ne kaybettin Blackheart?□

□Ukalılığım yüzünden avukatımın saygısını kaybettim. Hepsinden önemlisi de sevdiğim kadını kaybedebilirim. Özür dilerim Franscesca.□

Ferris birden rahatlayarak gözlerini kapadı. Tekrar açtığında yüzünde sevgi dolu bir gülümseme vardı. □Onu kaybetmedin□ dedi.

Ama Blackheart yerinden kıpırdamadı. Yataktan birkaç adım ötede durmaya devam ediyordu. □Güven duygusu komik bir şey□ diye mırıldandı. □Onu hak edebilmek için insanın çok çalışması gerekiyor. Yine de her an kırılacak kadar narin bir şey. ve o duygu olmadan da aşkın hiçbir anlamı yok.□

Ferris yatağın içinde doğrularak gözlerini ona dikti. □Blackheart□ dedi kararlı bir sesle. □Güven var, güven var. Sana kalbimi,

ruhumu, vücudumu verecek kadar güveniyorum. Ama mücevherler konusunda güvenmediğimi anlarsam eğer bunu da böyle kabul ederim. O zaman yapabileceğim bir tek şey var. Sen ortalıkta olmadığın zaman o mücevherleri sahiplerinin evlerine bırakmak. Eh, bunu da becerebileceğimi sanıyorum. Nasıl olsa epey tecrübe kazandım artık.

Blackheart yatağın kenarına oturup ellerini onun çıplak omuzlarına koydu ve kendisine doğru çekti. Ama birden şaşkın bir tavırla durakladı. Yine ne giymişsin böyle? Gece kıyafetleri konusunda epey garip bir zevkin olduğunu söylemek zorundayım.

Sen de çıkar onları o zaman diye mırıldandı Ferris. Dudakları birleştğinde hala acıyan dizini de, saatlerdir çektiği acıları da unutmuştu. Hiç acele etmeden tutkuyla seviştiler.

Daha sonra birbirlerinin kollarının arasında yatarken, Sanırım artık senden saklamak haksızlık olur diye mırıldandı Blackheart.

Neyi?

Artık o mesleğe ve o hayata asla dönmek istemediğimden eminim. Bacağımın sakatlanması ve hapishaneye girmem sadece kendime gösterdiğim mazeretlerdi. Yoksa bu işi bırakmayı daha önce de istiyordum. Sadece itiraf edemiyordum.

Peki, o heyecanı özlemeyecek misin?

Blackheart onun terli şakağına bir öpücük kondurdu. Sen yanımda olduğun sürece başka heyecan aramayacağımı biliyorum. Ya sen? Ya sen, çift kimlikle yaşamının heyecanını özlemeyecek misin?

Ferris gülümsedi. Ben zaten çift kimlikle yaşamaktan vazgeçmiştim Blackheart. Eğer zahmet edip kapının zilini çalsaydın, zilin üstündeki Francesca Berdahofski adını görürdün. Ferris Byrd Martı Balosu'nun gecesi öldü.

Buna sevindim. Biraz da şöhretimi düşünmek zorundayım değil mi? Çift kişilikli bir kadınla birlikte olduğumun duyulmasını istemem. Yine de önemli bir sorunumuz var.

Neymiş o?

Her şeyden önce şu işi yasal olarak halletmemiz gerekiyor

Ne zaman istersen Blackheart. Sen istediğin anda Francesca Blackheart olmaya hazırım. Ama önceden uyarayım. Artık işsiz bir kadınam. Phillip herhalde eski nişanlısıyla birlikte çalışmak istemez.

Kate de işi bıraktı nasıl olsa. Blackheart Anonim Şirketi'ni hizaya sokmayı düşünür müsün?

Blackheart ile birlikte mi? Oldukça cazip bir teklif. Neden olmasın?

Blackheart'ın dili genç kadının dudaklarının kenarında dolaşmaya başladı. Önce Blackheart'ın kendisinden başla diye fısıldadı. Beni hizaya sokma çalışmalarına neden hemen başlamıyorsun?

Çünkü filmin en güzel yerine geliyoruz diye mırıldandı genç kadın. Cary Grant şu eve çatıdan nasıl girecek görmek istiyorum. Sadece mesleki bir merak benimki.

Aynı anda ince uzun bir parmak kapatma düğmesine basmış ve ekran kararmıştı. Ben sana hepsini öğretirim diye fısıldadı Blackheart. Tabii yanıma gelersen.

Ne yapalım, başka şansım yok galiba. Ferris gülerek içini çekti. Umarım filmi tekrar gösterirler.